

เทวดาองครักษ์

หลวงตา

โดย คุณหลวงและคณะ

เทวดาองครักษ์ หลวงตา โดย คุณหลวงและคณะ

ทำบุญกับองค์พระหลวงตา

หากท่านมีความประสงค์ร่วมทำบุญกับองค์พระหลวงตา
กรุณาโอนเงินเข้าบัญชีทั้ง ๓ ดังนี้

๑. ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน)
สำนักงานราษฎร์บูรณะ
ชื่อบัญชี "โครงการช่วยชาติโดยหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน"
เลขที่บัญชี ๗๔๕-๒-๑๒๘๓๑-๙

๒. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาอุดรธานี
ชื่อบัญชี "โครงการช่วยชาติโดยหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน"
เลขที่บัญชี ๕๑๐-๒-๘๓๙๕๗-๕

๓. ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาอุดรธานี
ชื่อบัญชี "โครงการช่วยชาติโดยหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน"
เลขที่บัญชี ๒๘๔-๕๓๓๙๙๙-๙

** หากต้องการใบอนุโมทนาบัตร กรุณาส่งเอกสารการโอนเงิน และ
ชื่อ ที่อยู่ ส่งไปที่วัดป่าบ้านตาด อ.เมือง จ.อุดรธานี ๔๑๐๐๐

กองทุนหลวงตา

กองทุนหลวงตาเป็นกองทุนเล็กๆ เพื่อสงเคราะห์ผู้ที่ต้องการ
ความช่วยเหลือด้านการศึกษา และการเจ็บป่วย สำหรับผู้ที่
ไม่มีใครสนับสนุน หากท่านเมตตาเพื่อสงเคราะห์ผู้ต้องการ
ความช่วยเหลือ กรุณาสมทบกองทุน ได้ที่
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
ชื่อบัญชี "คุณสันติ วัฒนลี และ คุณพิศิษฐ์ ผดุงศักดิ์วงศ์"
ประเภทบัญชีออมทรัพย์
เลขที่บัญชี ๘๖๐-๐-๐๖๒๗๔-๒

เทวดาองครักษ์
หลวงตา

ขอมอบให้

....

พิมพ์แจกเป็นธรรมบรรณาการ ด้วยศรัทธาของศิษย์ทั้งหลาย

โปรดอนุโมทนาบุญให้กับเจ้าภาพร่วมจัดพิมพ์ด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

หากท่านไม่ได้รับประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้แล้ว โปรดสงเคราะห์แก่ผู้อื่นต่อไป

ชื่อหนังสือ	:	เทวดาองครักษ์หลวงตา
พิมพ์ครั้งที่ ๑	:	ธันวาคม ๒๕๕๓
จำนวน	:	๒๐,๐๐๐ เล่ม
ISBN	:	978-616-90779-0-9
ถ่ายภาพโดย	:	คุณศุภทัศน์ มีแสงเพชร คุณทิพยลักษณ์ โกมลวณิช คุณอุดม บุญเฉลิมชัย คุณปรวรรณ ดวงรัตน์ คุณธนเดช ธเนศกลจักร์
เรียบเรียงและพิสูจน์อักษร	:	คุณหลวง, คุณผุสณีย์ บูรณะมณฑล, ดร.กฤษณา โพธิสารัตนะ, คุณจรูญ โฆษณานันท์
ปกและรูปเล่ม	:	คุณสาธิต เพ็งแป้น โทร.๐๘๒-๔๔๒๕๗๖๘

พิมพ์แจกเป็นธรรมทาน

คุณหลวง ๒๖/๓๖๘ ถนนพหลโยธิน กม.๒๗
แขวงสายไหม เขตสายไหม กรุงเทพฯ ๑๐๒๒๐
โทร. ๐๒-๙๐๐-๗๔๑๘, ๐๘๖-๓๔๑-๒๖๓๙

พิมพ์ที่
บริษัท แปลนพริ้นท์ติ้ง จำกัด
๑๓๐ อาคารเอวี ถ.วิภาวดีรังสิต แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร. ๐-๒๒๗๗-๒๒๒๒ โทรสาร. ๐-๒๒๗๔-๙๙๘๔

ภาพจากปก

ถ่ายเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๐๘.๔๕ น. ขณะที่องค์พระหลวงตาฉันจังหันแล้ว กำลังกลับกุฏิของท่าน แสงแดดอ่อน ๆ ในยามเช้า ทำให้เกิดภาพที่มีแสงนุ่ม ๆ เป็นการถ่ายโดยคณะอาจารย์สมยศ ไม่ใช้แฟลช ขณะที่ถ่ายไม่ได้สังเกตปรากฏการณ์อัศจรรย์ที่กล้องสามารถจับภาพได้ จนกระทั่งได้นำฟิล์มมาตรวจ ขยายภาพให้ใหญ่ขึ้น ทำให้เห็นกลุ่มแสงที่เกิดจากการรวมตัวของเทพเทวดาอารักษ์รอบองค์ท่าน ทั้งเบื้องสูงและโดยรอบ

ภาพนี้เป็นภาพแรกที่ถ่ายองค์ท่าน แล้วเกิดปรากฏการณ์รวมตัวของทวยเทพ จนเกิดเป็นพลังงานแสงสว่างจ้า จนสะท้อนไปถึงบุคคลต่าง ๆ ที่ห้อมล้อมท่านอยู่

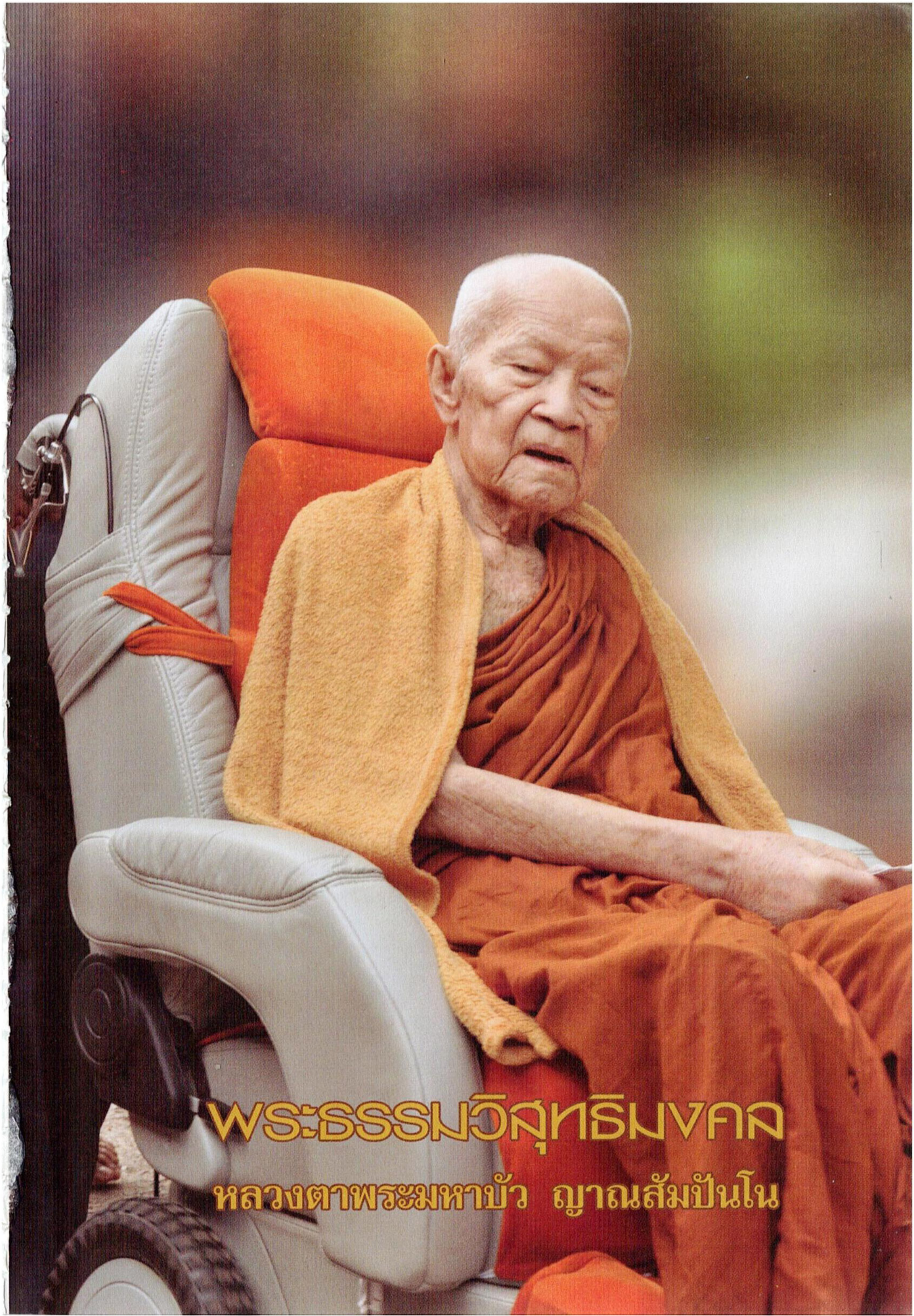
ภาพที่ท่านออกมาจากกุฏิไม่ปรากฏกลุ่มของทวยเทพเทวดาให้เห็นแต่อย่างใด แม้จะมีเวลาห่างกันเพียงชั่วโมงเศษ ๆ

ปรากฏการณ์ของกลุ่มเทพเทวดาที่ถ่ายได้ในศาลาฉันตรงบริเวณที่นั่งขององค์พระหลวงตา จะเห็นอยู่บ่อย ๆ และ

จำนวนมากในช่วงเวลาเช้า หลังจากที่ท่านลุกจากที่นั่งไปแล้ว หากถ่ายด้วยกล้องที่ใช้แสงแฟลชเข้าช่วย ซึ่งจะเห็นได้ในหนังสือเทวดาวันขึ้นกุฏิใหม่หลวงตา

ภาพเหล่านี้ถ่ายได้มานานแล้ว แต่ไม่ค่อยมีใครสังเกต เป็นปรากฏการณ์ที่เราได้แต่เพียงคาดคะเนว่า เทพเทวดาองค์นั้นบ้าง องค์นี้บ้าง บางคนว่าสีเขียวเป็นพระอินทร์บ้าง องค์ที่สีชมพูเป็นท้าวสักกะบ้าง องค์ใหญ่ที่มีแสงสว่างเป็นพลังงานอาจจะเป็นเทพชั้นสูง ๆ ขึ้นไป ที่ต่างมาร่วมอารักขา ร่วมอนุโมทนากับองค์ท่าน เพราะท่านคือผู้หลุดพ้น พ้นจากการเวียนว่ายตายเกิดอยู่ในขั้นนิพพาน ขอให้เชื่อและมั่นใจเถอะครับว่า มีผู้หลุดพ้น และนิพพานมีจริง และเราในฐานะเป็นผู้ร่วมบุญอุปัฏฐากท่านผู้บำเพ็ญเพียร เพื่อความหลุดพ้น เราได้เกาะเกี่ยวบุญกับพระอรหันต์แห่งยุค ท่านควรจะดีใจในการทำบุญของท่านนะครับ ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายด้วยครับ เพราะเรามีพ่อแม่ครูอาจารย์องค์เดียวกัน คือ องค์พระหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน พระผู้หลุดพ้น

... คุณหลวง ...

พระธรรมวิสุทธิมงคล

หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

แสงธรรมฉาย ณ ปลายฟ้า

๐ คือผู้ให้แสงธรรมนำส่องชาติ
งามพิลาสสุกใสกว้างไพศาล
สว่างด้วยพระธรรมนำเบิกบาน
เห็นบุญ-ทาน...งานกุศล...ดลร่มเย็น

๐ วันเวลาผันผ่านมานานมาก
หลวงตาฝากความดีไว้ให้ไทยเห็น
ทั้งทางโลก-ทางธรรมดับลำเค็ญ
เหมือนเตือนเน้นให้เรารู้ "หมั่นบูชา"

๐ ผู้ให้แสงแรงเริ่มน้อยถอยตามขัย
แต่แสงชัยแห่งธรรมนำรักษา
จะสว่างแสนนานทุกกาลเวลา
ตราบประชาชาวพุทธร่วมจุดประกาย

๐ ความร่วมมือร่วมใจไทยทั้งชาติ
รักษาศาสน์เราไว้ไม่สูญหาย
ลูกหลานอยู่อย่างไร้ทุกข์...มีสุขสบาย
ช่วยสืบสายงานวัดป่าสถาพร

๐ แสงธรรมฉาย ณ ปลายฟ้าบ้านป่าฯ นั้น
ยังเฉิดฉันท์โดดเด่นเช่นคำสอน
มีคุณค่าเหลือล้ำคือคำพร
ดุจอาภรณ์จรัสรุ่งรุ้งตะวัน

อรวินท์ ขำปัญญา
๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

คำนำ

หนังสือ **“เทวดาองครักษ์”** นี้ เกิดจากการถ่ายภาพองค์พระหลวงตา เมื่อออกจากศาลาฉันในวันอังคาร ที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๔๕ น. ขณะที่เจ้าหน้าที่กำลังเข็นรถท่านเพื่อเข้ากุฏิ ตลอด ๒ ข้างทางเล็ก ๆ ที่รถเข็นผ่านไป บรรดาศิษย์ทั้งหลายต่างคอยจังหวะช่วงที่ท่านผ่าน เพื่อถวายปัจจัยร่วมบุญกับองค์ท่าน

ภาพหลายภาพ ถ่ายโดยคณะทำงานที่ขึ้นไปอุดรฯ เพื่อเตรียมถ่ายภาพวัด สำหรับหนังสืองาน **“มรดกวัดป่าบ้านตาด”** ซึ่งยังขาดรูปภาพอีกเป็นจำนวนมาก ที่จะต้องจัดส่งไปให้ฝ่ายจิตรกรรมทำการเขียนรูปลายเส้น สำหรับจัดพิมพ์ครั้งต่อไป

ภาพที่ปรากฏ เป็นภาพที่บันทึกด้วยกล้องถ่ายภาพดิจิทัลโดยไม่ใช้แฟลช เพราะไม่ต้องการรบกวนธาตุขันธ์ของท่าน เพราะความแรงของแสงแฟลชจะทำให้ตาท่านพร่ามัว ซึ่งเป็นหน้าที่ของศิษย์ทั้งหลายที่ต้องระมัดระวังอย่างมาก

ภาพถ่ายที่ออกมา ทำให้เห็นปรากฏการณ์การเคลื่อนตัวขององค์เทพเทวดา ที่มาร่วมชุมนุมห้อมล้อมท่านจำนวนมากมายมหาศาล ทั้งที่เห็นและไม่เห็น ที่น่าสังเกตคือมีองค์เทพที่มีแสงสว่างจ้า ไม่ต่างกับกับแสงสว่างของดวงอาทิตย์

การที่มีดวงธรรมหรือพลังบุญหรือเทพเทวดาทั้งหลายมาปรากฏให้เราเห็น การถ่ายภาพด้วยกล้องทันสมัยไม่ใช่เป็นเรื่องแปลก เพียงแต่ภาพที่ถ่ายได้นี้ไม่เคยปรากฏว่าจะมีบรรดาเทพเทวดามาร่วมชุมนุมกับท่านมากมายเช่นนี้มาก่อน

ภาพที่ถ่ายได้เป็นภาพถ่ายธรรมดา แต่จะเห็นเทพเทวดามาร่วมอนุโมทนากันอย่างหนาแน่นปรากฏอยู่โดยทั่วดังภาพที่นำมาแสดงให้เห็น

ผมและคณะจึงมีความคิดที่จะทำหนังสือ **“เทวดาองครักษ์”** ออกมาเพื่อเผยแพร่ และคิดอยู่ตลอดเวลาว่าภาพเหล่านี้เป็นภาพที่เป็นมงคลยิ่ง และผมได้นำกราบเรียนองค์ท่าน เพื่อขออนุญาตจัดพิมพ์เผยแพร่ และท่านก็เมตตาอนุญาต

หนังสือนี้เป็นเอกสารยืนยันว่าเทพเทวดาทั้งหลายมีจริง และมีมานานแล้ว บางครั้งบางตอนท่านเล่าเรื่องเทพเทวดานำอาหารมาใส่บาตรกลางป่าแล้วหายไป ขณะเดินทางไปภาวนาในป่าเขาบริเวณไม่มีชาวบ้านใส่บาตร เหล่าเทวดาได้มาโปรดบันดาลให้เกิด

หลายท่านไม่เชื่อ แม้จะมีภาพถ่ายให้เห็นอยู่เช่นนี้ บางท่านยังคงคิดว่าเป็นสิ่งที่แต่งแต้มเสริมมาให้สนุกสนานก็แล้วแต่นะครับ

จากประสบการณ์ของผมนั้น ขอยืนยันว่าเป็นเรื่องจริง แต่คนละมิติกัน บังเอิญมิติมาซ้อนกันพอดี จะด้วยอะไรก็แล้วแต่จะคิด พิจารณาเอาเองนะครับ

ใครจะทำอะไรก็คิดเอาเองนะครับ อย่าคิดว่าไม่มีใครรู้ใครเห็นนะครับ เทพเทวดาอยู่รอบตัวเรา มองเห็นเราตลอด มีแต่เราเท่านั้นแหละครับ ที่คิดว่าไม่มีใครเห็นไม่มีใครรู้

หนังสือเล่มนี้รีบทำครับ ตั้งใจจะแจกโดยทั่วไป เพราะขอความกรุณาจากเพื่อน ๆ คณะทำงานและญาติธรรม ช่วยกันลงขันกันคนละเล็กคนละน้อย เพื่อพิมพ์แจกเป็นวิทยาทานครับ ขอท่านทั้งหลายร่วมอนุโมทนากับท่านเหล่านั้นด้วยนะครับ ก็เพราะผู้ใหญ่ใจดีทั้งหลายที่ร่วมกันเป็นเจ้าภาพจัดพิมพ์ เราจึงมีหนังสืออ่านกันครับ

...คุณหลวง...

สารบัญ

องค์พระหลวงตา

อาการป่วยขององค์พระหลวงตา ทำให้บรรดาศิษย์ทั้งหลายต่างวิตก ทั้งหมดต่างโทรศัพท์ถึงกัน สอบถามและส่งข่าวกันอยู่ตลอดเวลา จากปากหนึ่งไปอีกปากหนึ่ง ทำให้เกิดความกังวลมากขึ้นเรื่อย ๆ จากผู้ส่งข่าวแต่ละทอดจนถึงผู้รับข่าวคนสุดท้าย ทำให้ฟังเหมือนอาการเจ็บป่วยของท่านหนักขึ้น ลูกศิษย์ต่างอยู่บ้านไม่ติด เพราะเป็นการส่งข่าวบอกต่อกันไปทางโทรศัพท์และวิทยุ เอฟ เอ็ม ๑๐๓.๒๕ ไม่ได้มีการเผยแพร่ภาพ หรือออกชี้แจงให้กับบุคคลทั่วไป อาจเนื่องด้วยเกรงเรื่องความวิตกของบรรดาศิษย์ทั้งหลาย ที่จะพากันเดินทางขึ้นมากราบเยี่ยม จนองค์พระหลวงตา ไม่ได้พักผ่อนตามวัยแห่งธาตุขันธ์ขององค์ท่าน ที่ล่วงมาถึง ๙๘ ปีแล้ว

หลายคนต้องรีบขึ้นมาจังหวัดอุดรธานี เพื่อให้ได้เห็นกับตาตนเองว่าท่านเป็นเช่นไร เจ้าหน้าที่ผู้ดูแลท่านต้องทำงานอย่างหนัก คอยชี้แจง และขอความกรุณาให้องค์พระหลวงตาได้พักผ่อนตามอัธยาศัยขององค์ท่าน การให้โอกาสเข้าไปกราบได้ ๑ คนคนอื่น ๆ ก็จะถือโอกาสตามเข้าไปด้วย แถมบางคนยังอยากซักถามอาการขององค์ท่านชวนท่านคุยเรื่องต่าง ๆ โดยไม่ได้มีความระมัดระวังในธาตุขันธ์ของท่าน

ท่านพระอาจารย์อินทร์ถวาย เจ้าอาวาสวัดป่านาคำน้อย ซึ่งเป็นศิษย์ขององค์พระหลวงตา ออกจากวัดเมื่อประมาณเกือบ ๓๐ ปี แล้วไปสร้างวัด ที่อำเภอนายูง ห่างออกไปอีก ๑๓๐ กิโลเมตร เนื้อที่กว้างขวางมากกว่า ๑,๓๐๐ ไร่

ท่านพระอาจารย์อินทร์ถวาย ถือปฏิปทาขององค์พระหลวงตาเป็นหลักยึด สร้างศรัทธาของประชาชนทั่วไป ให้ปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนอบรมขององค์พระศาสดา ท่านเป็นหลักยึดของบรรดาพระปฏิบัติทั้งหลายที่ให้ความเคารพยำเกรง พระอาจารย์อินทร์ถวายท่านได้สละเวลากลับมาวัดป่าบ้านตาดเพื่อดูแลปรนนิบัติ พ่อแม่ครูอาจารย์ตามวัตรปฏิบัติที่สืบทอดกันมาโดยตลอด

ท่านประชุมกับพระและคณะนายแพทย์เพื่อหาข้อสรุปในการรักษาให้ไปในทิศทางเดียวกัน ไม่ให้แตกแยกเรื่องความคิดและวิธีรักษา ทำให้การรักษาพยาบาลองค์ท่านเป็นไปด้วยดีและมีความชัดเจนมากขึ้น

ท่านให้กำหนดแนวทางการรักษาพยาบาลแก่องค์พระหลวงตา ออกแถลงการณ์ความคืบหน้าขององค์ท่านและการรักษาพยาบาลจากคณะแพทย์ซึ่งประกอบไปด้วยหลายคณะด้วยกัน ทั้งคณะแพทย์ศิริราช คณะแพทย์ศรีนครินทร์ ขอนแก่น และแพทย์โรงพยาบาลศูนย์อุดร และที่สำคัญที่สุดคือการดูแลอุปัฏฐากของพระทั้งหลาย ที่ห่วงใยในองค์ท่าน จัดเฝ้าเวรยาม คอยดูแลเอาใจใส่ จัดเตรียมรถฉุกเฉิน และรถนำเตรียมพร้อมตลอด ๒๔ ชั่วโมง

เจ้าหน้าที่ทุกนายรักษาความปลอดภัย เฝ้าระวังเต็มที่ร้อยเปอร์เซ็นต์ จัดเวรยามเฝ้าระวังทางเข้าทางออกกุฏิองค์ท่านทุกจุด เพื่อควบคุมคณะบุคคลที่ต้องการเข้ากราบและห่วงใยองค์ท่าน

การได้ออกแถลงการณ์อาการขององค์พระหลวงตาเป็นระยะ ๆ ทำให้บรรดาศิษย์ทั้งหลายคลายความวิตกไป

ได้มาก ต่างคอยฟังการให้รายละเอียดของท่านพระอาจารย์อินทร์ถวาย ด้วยความวิตกกังวล เพราะทุกคนมีความศรัทธาองค์ท่านอย่างยิ่งไม่สามารถจะเปรียบได้ ความเมตตาที่ท่านมีต่อศิษย์ทั้งหลายเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ แม้ในขณะเจ็บป่วย รอยยิ้มของท่านที่ยิ้มออกมาทำให้ทุกคนต้องยิ้มไปกับองค์ท่าน

จากการชี้แจงขององค์พ่อแม่ครูอาจารย์หลวงปู่บุญมี แห่งวัดป่านาคูน ที่เมตตาให้สติว่า *"องค์พ่อแม่ครูอาจารย์กำลังชั่งน้ำหนักอยู่ว่าการที่ยังดำรงธาตุขันธ์อยู่นี้ กับการละธาตุขันธ์ที่อ่อนลงทุกวันนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อโลกอย่างไร ท่านพิจารณาด้วยองค์ท่านเอง ไม่มีใครชี้นำท่านได้"*

จากการสังเกตของผมและคณะ ขอกราบเรียนว่า สังขารของท่านร่วงโรยลงไปมากแล้ว ด้วยอายุ ๙๘ ปี ฉันอาหารได้น้อย ร่างกายของท่านผอมซีดมาก มีเพียงหนังหุ้มกระดูกเท่านั้น กล้ามเนื้อ เส้นเอ็นทั้งหลายที่เคยอวบอูม กลับกลายเป็นเพียงเนื้อแผ่นบาง ๆ หุ้มติดกระดูก กล้ามเนื้อหดหายไปหมด ซูบผอมจนเหลือเพียงหนังหุ้มอยู่เท่านั้น

แต่หัวใจแห่งความเมตตาไม่มีประมาณของจิตที่เข้มแข็งขององค์ท่าน ทำให้ท่านยืนหยัดอยู่ได้จนถึงทุกวันนี้ ท่านไม่เคยห่วงองค์ท่านแต่อย่างใด *"จิตท่านสว่างไสวตลอดเวลา"* ท่านเห็นใจบรรดาศิษย์ทั้งหลายที่เป็นห่วงองค์ท่านที่มาคอยกราบด้านหน้าทางเข้ากุฏิในทุก ๆ บ่ายด้วยจิตใจที่เป็นห่วง

ท่านก้าวขึ้นรถนั่งด้วยความลำบาก เจ้าหน้าที่และพระอุปัฏฐากต้องเข้าอุ้มท่าน พยุงขึ้นรถ พร้อมด้วยสายน้ำเกลืออาหารเสริม เหมือนเข็นรถพยาบาลที่นำคนเจ็บไปรักษา

ท่านนั่งอย่างสง่าผ่าเผย ไม่แสดงอาการเจ็บป่วย สายตายังคมกริบ ยิ้มรับศิษย์ทั้งหลายที่คอยเฝ้ากราบท่านด้วยความเมตตาทั้งไปและกลับ ท่านเป็นผู้ให้โดยไม่มีประมาณ ท่านแสดงให้พวกเราได้เห็นถึงความสุขจากความเมตตาขององค์ท่าน ท่านพร่ำสอนให้เราใจใหญ่เข้าไว้

การเดินทางของท่านสั้นลง ๆ จากอุดรฯถึงกรุงเทพฯ ที่เคยเดินทางโดยรถไฟ รถตู้ เครื่องบิน หรือจากอุดรฯถึงเขาใหญ่และวังน้ำเขียว ท่านไม่สามารถทำได้อีกแล้วเพราะ

สังขารท่านไม่เอื้ออำนวย แต่ใจของท่านไปทุกที่เพราะความเมตตาสงสารสัตวโลก

ผมได้โอกาสไปกราบท่านเมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขณะที่ผมยังเข้ารับการรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลภูมิพลฯ จากสาเหตุของลิ้นหัวใจรั่วและเส้นเลือดหัวใจอุดตัน ผมได้ยินข่าวหลวงตาจากผู้อื่นทำให้ผมอยู่โรงพยาบาลไม่ได้ ต้องขอความกรุณานายแพทย์วรงค์ ลาภานันท์ และพยาบาลหัวหน้าตึก ขออนุญาตขึ้นไปกราบองค์พระหลวงตา ๑ วัน จะเป็นด้วยบุญของผมทำให้คุณหมอใจอ่อน แต่เป็นห่วงกำชับเรื่องการกินยาและฉีดยาอย่างเคร่งครัด เมื่อเสร็จธุระแล้วต้องกลับให้ถึงโรงพยาบาลให้เร็วที่สุดภายใน ๑ วัน ผมเดินทางโดยรถยนต์ ขับรถโดยคนขับรถกิตติมศักดิ์ คือคุณป๊อง พัฒนพงศ์ บูรณะมณฑล ทั้งไปและกลับ รวมทั้งสหายอีก ๓ คน รวมเป็น ๔ คน คุณกรม ทหารเรือผู้ไม่มีวาสนา คุณจุก คนดังมหาชัย ออกเดินทางเวลา ๐๖.๐๐ น.ขับรวดเดียวจนถึงวัด ในเวลา ๑๒.๓๐ น. บนรถเต็มไปด้วยถังออกซิเจนและยาพ่น ทั้งผมและพี่กรมเป็นโรคเดียวกันคือโรคที่มาจากการสูบบุหรี่ กินเหล้า ใช้ชีวิตสิ้นเปลือง

ผมและคณะได้เข้ากราบทันทีเมื่อถึงวัด ขอกราบเรียนว่าเกิดมาชาตินี้ไม่เสียดายชาติเกิด เพราะการที่ผมได้กราบพระอรหันต์ที่หลุดพ้นแล้วนั้นถือเป็นความสุขที่สุด เวลาเพียง ๕ นาที ที่ได้กราบและผมถือโอกาสในวันพ่อ ถวายพานพุ่มดอกไม้จัดโดยคุณอ่อน โดยใช้ดอกไม้ในบ้านของแกเอามาจัดให้สวยงาม ในฐานะที่ท่านคือพ่อแม่ครูอาจารย์ของเรา ท่านเมตตารับ รอยยิ้มและอารมณ์ขันของท่านยังเหมือนเดิม ท่านเมตตาให้พวกเราได้กราบ เพียง ๕ นาทีกับการได้อยู่กับพระอรหันต์ ต่อให้เดินทางอีกเป็นหมื่นกิโลเมตรก็ไม่ทำให้เราต้องท้อถอย มือนุ่ม ๆ ของท่านที่เมตตาตบหัวให้คนละ ๓ ครั้ง เป็นพรอันประเสริฐที่ประมาณไม่ได้ คุณอ่อนและพวกเราทุกคนน้ำตานองหน้าด้วยความปีติ ที่องค์ท่านยังสมบูรณ์ แสงแห่งความเมตตาจากพระอรหันต์ไม่มีที่เปรียบ พวกเราทุกคนและญาติโยม ทั้งหลายที่คอยกราบและร่วมบุญกับท่าน คงเห็นด้วยกับผมและคณะนะครับว่าไม่เสียชาติเกิดที่ได้มีโอกาสร่วมบุญถวายงานกับองค์พระหลวงตา *"ลูกทุกคนขอกราบแทบเท้าองค์พระหลวงตา และอธิษฐานว่า ด้วยพระเมตตาบารมีขององค์ท่าน ขอให้ลูกได้อยู่ในบวรพุทธศาสนา ภายใต้ความเมตตาขององค์พระหลวงตาทุกภพทุกชาติเทอญ"*

ศาลาใหญ่ที่เคยกว้างใหญ่ ใช้ทำพิธีต่าง ๆ เนืองแน่นไปด้วยผู้คนจากทุกสารทิศ ที่เข้าวัดเพื่อทำความสงบด้วยการสวดมนต์ ใส่ชุดผ้าถุงดำ เสื้อขาว ทุกรูปทุกวัยต่างรวมตัวกันเพื่อทำกิจกรรมสวดมนต์ถวายให้องค์พระหลวงตา ดวงตาหลับพริ้ม สองมือพนม เปล่งเสียงสวดมนต์ เสียงดังที่สวดออกจากปากของแต่ละคน ทำให้เกิดคลื่นเสียงที่ทุ้ม เป็นปรากฏการณ์ทางวิทยาศาสตร์ที่เสียงทุ้ม ๆ นั้นเดินทางได้ไกลมากที่สุด เพราะคลื่นเสียงมีความหนา เช่นการสื่อสารของช้าง เป็นต้น ทำให้ทวยเทพเทวดาลงมาปกป้องธาตุขันธ์ของท่านดังที่เห็นอยู่ในหลาย ๆ ภาพ เป็นสิ่งอัศจรรย์ยิ่ง

จุดมุ่งหมายของทุกคนเพื่อแสดงความจงรักภักดีศรัทธาต่อองค์พระหลวงตา ความวิตกกังวลของทุกคน พาให้เกิดพลังธรรม ทุกคนร่วมกันนำมนต์จากพระพุทธเจ้าถวายให้กับองค์พระหลวงตาเพื่อให้คลายกังวล ท่านทั้งหลายก็สามารถทำเช่นเดียวกับผู้คนเหล่านี้ได้เช่นกัน เพียงตั้งจิตอธิษฐานต่อพระพุทธเจ้าอ้อนวอนแก่องค์ท่าน ให้ประทานความเมตตาแด่องค์พระหลวงตา ผมเชื่อนะครับว่าได้ผลครับ ขอขอบพระคุณศิษย์ทุกท่านที่ร่วมกันสวดมนต์ถวายแด่องค์พระหลวงตา เป็นภาพที่งดงามอย่างยิ่ง ที่ท่านทั้ง

หลายได้แสดงความกตัญญูกตเวทิตาแด่องค์พระหลวงตา มันจะเป็นภาพประวัติศาสตร์ที่ไม่มีใครจะสามารถลบล้างออกจากใจของทุกคนได้ ขออนุโมทนาด้วยครับ

คุณหลวง

๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

๒๔.๐๐ น.

องค์พระหลวงตา และท่านปัญญา บันทึกภาพเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓

องค์พระหลวงตารับบาตรจากคุณเจน บราวน์ พร้อมกับหลวงปู่บุญมี และหลวงปู่ลี
เมื่อปี พ.ศ.๒๕๑๕ ขณะที่ถนนหน้าวัดยังไม่ได้ลาดยาง และโต๊ะใส่บาตรยังเป็นโต๊ะไม้

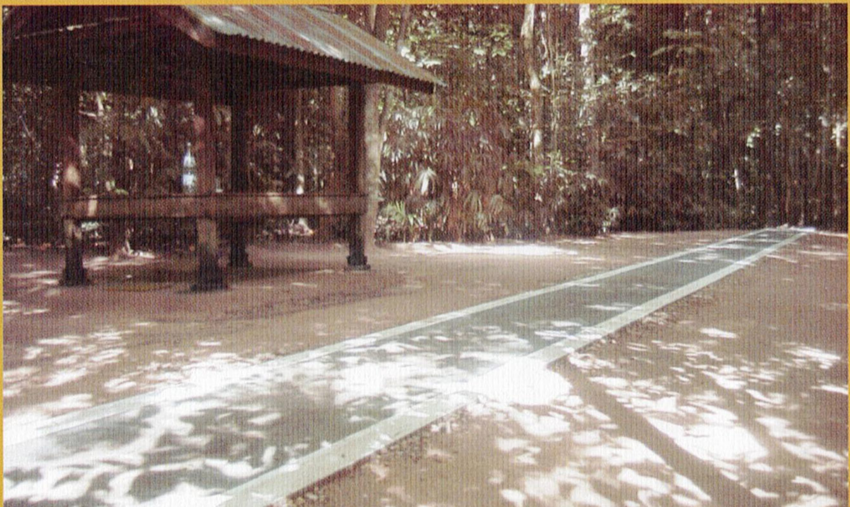
ภาพประวัติศาสตร์ ปี พ.ศ. ๒๕๑๕

ศาลาหลังเล็กข้างทางเดินจงกรม

องค์พระหลวงตาฉันอาหารที่ศาลาหลังเดิม เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕

ทางเดินจงกรมข้างกุฏิองค์พระหลวงตา

เวลาที่เหลือน้อยนิด

วันอาทิตย์ที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เวลา ๑๒.๐๐ น. ผมและคณะเล็ก ๆ ได้เดินทางถึงวัดป่าบ้านตาด เพื่อกราบเยี่ยมองค์พระหลวงตา เนื่องจากทราบว่าท่านไม่สบายมาก ถ่ายและอาเจียนทั้งวัน ทำให้อ่อนเพลียไม่สามารถจะนั่งฉันจังหันได้เหมือนอย่างเคย ต้องรีบนำท่านกลับเข้ากุฏิเร็วกว่าปกติมา ๒-๓ วัน ก่อนหน้านี้แล้ว

ท่านนอนพักผ่อนร่างกายบนที่นอนเล็ก ๆ บนระเบียงกุฏิ ภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิดจากพระและหมอที่ดูแล

อาการของท่าน ตลอดจนท่านอาจารย์นายแพทย์จอมจักร จากการที่ท่านอาจารย์ได้เฝ้าติดตามอาการขององค์พระหลวงตาทุกเช้า ทำให้ท่านทราบอาการขององค์ท่านได้คล้ายกับเป็นการถ่ายทอดสดวิดีโอคอนเฟอเรนซ์ทุกประการ ทันทีที่ท่านอาจารย์หมอเห็นองค์พระหลวงตาซวนเซหมดกำลัง ท่านรีบเดินทางออกจากกรุงเทพฯโดยเครื่องบิน เข้ารักษาดูแลอาการขององค์ท่านอย่างรวดเร็ว ท่านมีอาการค่อนข้างหนัก หมดแรง และเป็นหวัดอยู่ตลอดเวลา ท่านนอนพักผ่อนคลายอาการ โดยมีนายแพทย์จากโรงพยาบาลศูนย์อุดรฯเป็นผู้ดูแลคอยวัดความดันและระดับออกซิเจนในเลือดอยู่ตลอดเวลา

ผมและคณะได้เข้ากราบองค์ท่านที่ระเบียงบนกุฏิใช้เวลาสั้นที่สุด กราบแล้วกลับเลย ท่านเมตตาตอบกลับกับพวกเราว่า *"เราก็อยู่ที่นี่แหละ ไม่อยู่บนที่นอนนี่แหละ หรือไม่ก็อยู่บนเก้าอี้ ไม่ไปไหนล่ะ"* ท่านยังเมตตายิ้มกับเราเหมือนไม่มีอาการเจ็บป่วยแต่อย่างใด

ส่วนพี่อ่อนของเรา ทันทีที่ทราบว่าท่านไม่สบายมากและนอนอยู่บนที่นอน โดยยังไม่ได้รับการนวดจากพระที่

ญาติโยมรอใส่บาตร
เช้าวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

ท่านสุดใจกำลังรับบาตรแทนหลวงตา

พระกำลังรับบาตรหน้าวัด

อุปัฏฐากท่านที่เดินออกมาที่กุฏิมะตูม ซึ่งเป็นที่พักคอยของคณะเรา ก่อนเข้ากราบที่กุฏิขององค์พระหลวงตา พี่อ่อนของเราก็น้ำตาเต็มเบ้าทั้งสองข้าง ด้วยความรักและเทิดทูนองค์ท่านที่นับวันจะมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะพี่อ่อนคิดอยู่ตลอดเวลาว่าท่านคือพ่อแม่ครูอาจารย์ของพี่อ่อนที่เหลืออยู่เพียงองค์เดียว พี่อ่อนต้องย้ายบ้านที่นครปฐมมาอยู่ที่บ้านตาดเพื่อมารับใช้องค์ท่าน และขอเกี่ยวเอาบุญที่ได้มีโอกาสทำร่วมกับองค์ท่านทุกวันและทุกงาน เพราะพี่อ่อนเชื่อในองค์ท่าน พระผู้หลุดพ้น ท่านจะไม่กลับมาเกิดอีก ทุกภพทุกชาติของพี่อ่อนและของพวกเราไม่มีใครทราบว่าตัวเราเองได้ทำอะไรไว้บ้าง เมื่อภพไหนชาติไหน

แต่ชาติภพนี้ได้เกี่ยวข้อง เกี่ยวบุญกับองค์พระหลวงตา พี่อ่อนของพวกเราจะมีอาการปลื้มปีติเป็นอย่างยิ่งที่ได้อุปัฏฐากท่าน หากมีสิ่งใดที่พี่อ่อนจะร่วมทำได้ เธอจะร่วมมือเป็นคณะไปรษณีย์บุญเชื่อมต่อกับคณะบุคคล ที่ต่างช่วยกันคนละไม้ละมือ บอกบุญกันไปตามอัตภาพ ผลักดันสานงานจนเสร็จเรียบร้อยทุกงาน

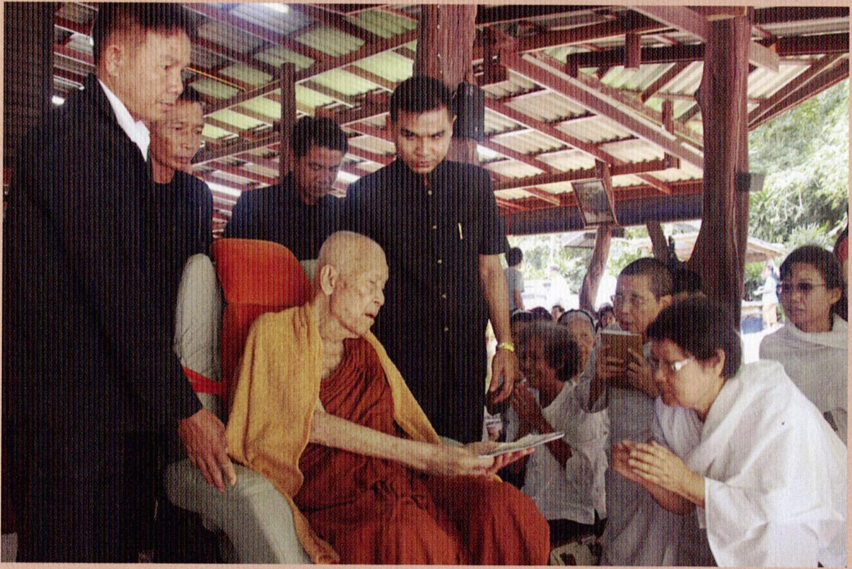
ยิ่งเมื่อพี่อ่อนเข้ากราบองค์ท่าน น้ำตาของลูกที่มีต่อองค์ท่านผู้เปรียบเสมือนพ่อแม่ครูอาจารย์ ท่วมท้นเสียจน

น้ำตาพรั่งพรูออกมาหมดหัวใจ เพราะความสงสารในองค์ท่าน ความรู้สึกที่เห็นอยู่ข้างหน้าด้วยตาของเธอว่า ท่านอ่อนแรงอย่างมาก องค์ท่านที่เมื่อไม่นานมานี้ยังสมบูรณ์แข็งแรง กลับมีอาการผอมแห้งจนไม่หลงเหลือสภาพเดิม แม้กระทั่งเสียงเทศน์หรือเสียงให้พรของท่านก็หายไปเกือบหมด แรงที่จะพยุงกายของท่านยังไม่มี พี่อ่อนมองเห็นแต่ราวไม้พยุงองค์ท่านที่ติดตั้งไว้รอบกุฏิ เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวองค์ท่านไม่ให้ซวนเซล้มซ้ายล้มขวา เพราะกล้ามเนื้อแต่ละมัดที่เคยอวบอูมเหลือเพียงก้อนกล้ามเนื้อบาง ๆ ติดกับกระดูก หุ้มด้วยหนังที่เคยห่อหุ้มรอบองค์ท่านที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีพลานามัยที่แข็งแรง

นอกจากราวไม้รอบกุฏิท่านแล้ว ยังเสริมด้วยผ้าขาวโยงจากเสาค้ำด้านบน เพื่อให้ท่านได้ยึดเหนี่ยวตลอดทาง จากทางขึ้นจนถึงบริเวณที่ท่านนั่งพักผ่อน เต็มทั้งทางเดินรอบกุฏิ ทั้งนี้เพราะท่านต้องการจะเดินด้วยองค์ท่านเอง ตามวัตรปฏิบัติของท่าน ซึ่งเมื่อไม่นานมานี้ ท่านยังเดินจงกรมบนกุฏิ และทางเดินจงกรมของท่านได้ แม้กระทั่งเดินออกมาที่ศาลาเพื่อฉันจังหันก็ยังทำได้ ท่านจะออกเดินทุกเช้าด้วยองค์ท่านเอง องค์ท่านจะไม่แสดงออกถึงความอ่อนแอของ

องค์พระหลวงตาออกจากศาลาเข้ากุฏิ มีเจ้าหน้าที่คอยระวังอยู่ด้านหลัง เพื่ออำนวยความสะดวกในการลุกเดินเข้ากุฏิ

เช้าวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๐๘.๒๐ น. องค์พระหลวงตากำลังออกจากศาลาฉันจังหัน ญาติโยมต่างร่วมบุญกับท่านด้วยความศรัทธา

ความศรัทธาที่มีต่อองค์ท่าน
ต่างต้องการร่วมบุญกับท่าน

องค์ท่านให้ใครเห็น ท่านมีแต่ความเมตตาให้กับทุกคนไม่เลือกชั้นวรรณะ องค์ท่านมีความผ่องใสตลอดเวลา ท่านเคยบอกไว้ว่า *"สังขารเราอ่อนลงอย่างมาก แต่จิตภายในของเราสว่างไสวไปหมด"*

ผมไปกราบท่านเมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผมกราบเรียนท่านว่า *"ท่านพ่อผอมลงไปมากนะครับ"* ท่านรับว่าท่านผอมมาก ผมถือโอกาสจับหัวเข่าท่าน พบแต่หนังบาง ๆ หุ้มกระดูกที่หัวเข่า เล็กเท่ากับข้อมือของผม ท่านหันมองดูผม ท่านคงเมตตาให้ผมได้รับทราบถึงการเปลี่ยนแปลงของสังขารของท่าน ซึ่งกำลังทรุดลงอย่างรวดเร็ว ท่านกล่าวอีกว่า *"หากเรารั้งสังขารไว้ไม่อยู่ เพราะสงสารบรรดาลูกศิษย์ทั้งหลาย ท่านก็จะดีดผึง ดีดผึง ออกไปทันที ท่านมีแต่ความเมตตาสงสารศิษย์ทั้งหลายที่จะขาดที่พึ่ง เมื่อเวลานั้นมาถึง"*

พี่อ่อนของเราน้ำตาไหลอาบแก้มอย่างไม่อาย ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าองค์ท่านบรรลุ หลุดพ้นหมดทั้งปวง บริสุทธิ์ไปหมดทุกส่วนสัดก็ตาม แต่พี่อ่อนก็เป็นเพียงมนุษย์ปุถุชนธรรมดาคนหนึ่ง ที่เต็มไปด้วยความรู้สึกความรัก เคารพ เทิดทูนท่านพ่อเช่นเดียวกับศิษย์ทุกคน พี่อ่อนคิดล่วงหน้าไปไกลถึงวันที่

เธอกลัวเหลือเกิน เธอเก็บความรู้สึกไว้ไม่อยู่ เธอต้องรีบเบือนหน้าปาดน้ำตาอยู่เงียบ ๆ ใจของเธอเหมือนจะขาดไปก่อนเวลาอันควร เธอภาวนากับองค์ท่านว่า *"เธอขอกราบลาพ่อก่อนนะเจ้าคะ"*

ที่เล่ามาให้ฟังทั้งหมดนี้เป็นเพียงความรู้สึกของเราและคณะทำงานที่มีโอกาสได้กราบท่านตามเวลาอันควร และต่อจากนี้คงไม่มีโอกาสเช่นเดิมอีก เพราะด้วยความเคารพและความเมตตาของท่านที่มีต่อพวกเราไม่มีประมาณ เราและคณะเกรงว่าท่านจะได้รับการกระเทือนธาตุขันธ์ของท่านด้วยความเขลาเบาปัญญาของพวกเรา

ผมเพียงแต่ต้องการบอกเล่าให้พวกเราทั้งหลายทราบไว้ด้วยว่า ความเมตตาของท่านไม่มีประมาณ เวลาที่เหลืออยู่เพียงน้อยนิด ควรอย่างยิ่งที่จะต้องเร่งทำความเพียรภาวนาเกาะเกี่ยวบุญของท่านผู้หลุดพ้นในภพในชาตินี้ อย่ารอเวลาอีกเลยครับ เวลานั้นอาจจะไม่มาถึงเราก็ได้ครับ

โปรดจงภูมิใจและดีใจเถอะครับว่า ภพนี้ ชาตินี้ เราได้กราบพระอรหันต์ อย่าลังเลอยู่เลยครับ ขอให้ทำใจให้

นิ่งใส น้อมเอาท่านเข้ามาอยู่ในใจเราเท่านั้นเป็นพอ อย่าทำใจให้ขุ่นมัว หวังในลาภยศ สรรเสริญ เหมือนเหลือบคอยเกาะดูดเลือดของท่านไปเลี้ยงตัวเอง โดยลืมไปว่าท่านคือพระอรหันต์ แห่งยุครัตนโกสินทร์

... เวลาเราเหลือน้อยนิดแล้วนะครับ อย่ารอเวลาอีกเลย เร่งเข้าหาธรรม ซึ่งเป็นของแท้ดีกว่าที่จะหาเอาของปลอมมาแขวนคออยู่เลยครับ...

...คุณหลวง...

เทวดาองครักษ์

เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. องค์พระหลวงตามีโอกาสเดินทางไปวัดเขาใหญ่เจริญธรรม ญาณสัมปันโน จังหวัดนครราชสีมาอีกครั้ง ซึ่งวัดนี้เป็นวัดที่ท่านจะเดินทางไปเป็นประจำ สลับกับวัดของท่านอาจารย์โสภาที่วังน้ำเขียว หากธาตุขันธ์ของท่านอำนวย

เหตุผลที่ท่านต้องเดินทางไปทั้งสองวัด มี ๒ ประการ คือ ญาติโยมจากกรุงเทพฯ ที่ต่างตั้งใจฟังการถ่ายทอดเสียงจากสถานีวิทยุของหลวงตาทุกเช้า เพื่อติดตามแผนการ

เดินทางของท่าน ทันทีที่ทราบว่าท่านจะเดินทางไปวัดที่เขาใหญ่ หรือวังน้ำเขียว ถนนทุกสายจะเนืองแน่นไปด้วยรถทุกประเภท ไม่เว้นแม้กระทั่งรถแท็กซี่ที่ได้รับการว่าจ้างให้เดินทางไปที่วัด เพื่อกราบไหว้พระที่พวกเขาเคารพนับถือและกตัญญู เป็นพระที่เชื่อได้อย่างไม่ต้องสงสัยในวัตรปฏิบัติของท่าน ว่าท่านคือผู้ทรงศีลบริสุทธิ์ครบถ้วนทุกประการ เป็นพระอรหันต์ที่ปรากฏให้เราเห็นในภพนี้

พระอรหันต์คือผู้ที่เพียรบำเพ็ญภาวนาข้ามภพข้ามชาติมาจนไม่สามารถนับได้ บรรลุวางหมดสิ้น จะกล่าวถึงพระอรหันต์ให้เข้าใจพอสังเขปว่า พระอรหันต์มี ๔ ประเภท ดังนี้

๑. **สุกขวิปัสสโก** พระอรหันต์ ผู้รู้อย่างค่อยละเอียดลออ กิเลสสิ้นไปอย่างสงบเงียบ

๒. **เตวิชโช** พระอรหันต์ ผู้ได้วิชชา ๓ คือ ***ปุพเพ-นิวาสานุสสติญาณ*** (ระลึกชาติได้) ***จุตูปปาตญาณ*** (มีหูตาทิพย์ มองเห็นการจุติ และอุบัติของสัตว์ทั้งหลาย) และ ***อาสวักขยญาณ*** (ญาณหยั่งรู้ในธรรมแห่งการหลุดพ้น)

๓. **ฉฬภิญโญ** พระอรหันต์ ผู้ได้อภิญญา ๖ เหาะเหินเดินฟ้า ดำดิน บินบนได้ เนรมิตรคนให้อยู่หรือตายไปได้

๔. **จตุปฏิสัมภิทัปปัตโต** พระอรหันต์ผู้มีความแตกฉานเต็มเหนี่ยวทั้งในอรรถ ในธรรม รู้ครอบกว้างขวาง และแตกฉานในการพูดเทศนา โต้ตอบทุกอย่างทั้งภายนอกภายใน กว้างขวางลึกซึ้งทุกอย่าง การพูด การจา เทศนาว่าการ และความรู้ความเห็นที่ประกอบกับสิ่งที่นำมาพูดรอบ ๆ ตัว คว้าที่ไหนได้ทันท่วงที มีปฏิภาณไหวพริบ ครอบหมด กว้างหมด ซึ่งองค์พระหลวงตาจัดเป็นพระอรหันต์ผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนในประเภทนี้

พุทธศาสนิกชนทั่วไป ต่างให้ความเคารพ ศรัทธา และปลาบปลื้มในความสำเร็จขององค์พระหลวงตาที่ได้หลุดพ้นในชาติภพนี้ ขึ้นสู่ขั้นนิพพาน ซึ่งเป็นขั้นหลุดพ้นไม่ต้องกลับมาเกิดอีกแล้ว

เทพเทวดาต่างมาห้อมล้อมท่าน ร่วมอนุโมทนาในการหลุดพ้นขององค์ท่านทั่วทั้งจักรวาล เพราะเทพเทวดาเหล่านั้นยังไม่หลุดพ้น เพียงแต่พักรอคอยการเกิดและการดับ

องค์พระหลวงตาได้เมตตาเล่าเรื่องเทวดาที่วัดเขาใหญ่เจริญธรรมญาณสัมปันโน เอาไว้ว่า องค์เทพเทวดามีความ

รู้สึกเช่นเดียวกับมนุษย์ มีความยินดี เสียใจ ความคิดน้อยอกน้อยใจ เหล่าเทวดาได้บ่นให้ท่านได้เข้าใจความรู้สึก ท่านนำมาเล่าสู่กันฟังดังนี้

"ท่านเคยเห็นไหม พวกเทวดาทั้งหลายน้อยใจ น้อยใจอย่างไร เขาตามดูแลรักษาท่าน ท่านไม่ได้มองหน้าเขาเลย พวกเทวดาทั้งหลายเขาน้อยใจ"

ท่านเล่าต่อไป เหมือนชี้แจงให้เทวดาทั้งหลายเข้าใจว่า

"เอ้า ทีนี้อย่าน้อยใจเลย เราขอบใจกับทุกท่านที่มาหาเรา"

ท่านสำทับต่อไปอีกว่า

"เป็นอย่างนั้นจริง ๆ นี่นะ เขาว่า เขาน้อยใจ เขาว่าอย่างนั้น"

ท่านกล่าวต่อไปว่า

"นี่ก็แปลกอยู่ มันสัมผัสก็เลยพูด ถ้าไม่ยังงั้นเราก็ไม่พูด เป็นจริง ๆ นะ มันขึ้นในความฝัน เราฝันว่าเทวดาเขาติดตามอารักขา เขาว่าอย่างนั้น แล้วไม่มองหน้าเขา เขาเลยน้อยใจ

เราก็บอกให้อย่าน้อยใจเลยทีนี้นะ ให้ใจใหญ่ ๆ นะ ที่นี่นะ”

สิ่งที่ท่านนำมาเล่าให้ญาติโยมฟังในวันนั้น ไม่ใช่เป็นเพราะท่านอยากอวดอ้างว่าท่านติดต่อกับเทวดาอย่างไร

ท่านเล่าเพื่อเปรียบเทียบให้กับศิษย์ทั้งหลายได้ฟัง ให้เข้าใจว่าทำใจให้กว้างขวางใหญ่โตไว้ อย่าได้น้อยอกน้อยใจ แม้ว่ากับท่านหรือกับใคร ๆ ท่านไม่มีสิ่งใด ๆ มาปิดกั้นท่านได้ ความเมตตาที่ท่านมีอยู่มากมายจนไม่มีประมาณ ทั้งการให้ด้านทรัพย์สิน โดยเฉพาะความเป็นห่วงเป็นใย ระหว่างพ่อแม่ครูบาอาจารย์และศิษย์ทุกคน ท่านเปรียบเสมือนเรดาร์ใหญ่ ที่คอยจับจ้องบรรดาศิษย์ทั้งหลายไม่ให้ต้องตกนรก ทั้งเกิดจากความตั้งใจก็ดี หรือไม่ตั้งใจก็ดี ท่านพยายามเตือนทุกทางหากท่านทำได้ แม้กระทั่งการเดินทางเข้ามากราบท่าน จากกรุงเทพฯถึงอุดรฯทั้งคันรถตู้ ได้แต่คุยกันเรื่องผู้หญิง ๆ อย่างสนุกสนาน เมื่อถึงวัดได้กราบท่าน ท่านเตือนว่า ทั้งรถมีแต่เรื่องไม่เป็นเรื่อง ไม่มีพุทโธสักคนเลย ทั้งหมดได้แต่นิ่งเงียบ ไม่กล้าสบตาท่าน เพราะเป็นความจริงในสิ่งที่ท่านตำหนิ ทุกคนต่างลอบมองตากันว่า ท่านเฝ้าดูพวกเรามาตลอดทางตั้งแต่ออกจากกรุงเทพฯมาแล้ว

ท่านพยายามอย่างยิ่งที่จะเมตตาอโหสิกรรมให้ทุกคน บางคนอยู่ใกล้ชิดท่าน ท่านให้ความเมตตาจนทำให้คนหลายคนเข้าใจท่านผิด ท่านเมตตาจนเกิน หลาย ๆ คนที่ท่านเมตตา ก็ยังไม่ยอมหลุดในความดื้อ มีทิฐิจนเกินพอดี เหมือนลูกที่ถูกตามใจจนเสียคน เรียกร้องความสนใจไม่หยุดไม่หย่อน จนลืมไปว่าทุกคนที่รายล้อมองค์ท่านก็มีความรู้สึกเช่นกัน แต่คนละแนวทาง สวนทางกับองค์ท่าน องค์ท่านเมตตาคอยกระตุกหางให้พ้นจากทางลงนรกก็ยังไม่สำนึก

เรื่องที่นำมาเล่าสู่กันฟัง เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริงทั้งสิ้น ไม่ว่าเรื่องของเทพเทวดาที่รายล้อมท่านอยู่ หรือเรื่องพรานที่ลอบยิงท่าน แต่ไม่สามารถทำอันตรายท่านได้ ท่านก็อโหสิกรรมให้ แต่เทวดาไม่ยอม จึงทำให้พรานต้องถูกยิงด้วยความเข้าใจผิดคิดว่าเป็นกวางจนถึงแก่ความตาย ทั้งเรื่องที่เจ้าแบล็คและเจ้างับ(สุนัขที่ท่านเลี้ยงไว้ในวัด)ที่ต้องสิ้นชีวิตไป เพราะเทวดาไม่ยอมอภัยให้

ท่านได้เตือนให้ทราบทั้งทางตรงและทางอ้อมแล้ว แล้วแต่จะคิดนะครับว่า จุดจบของแต่ละคนจะเป็นอย่างไร เราเลือกทางเดินของเราได้ แล้วแต่ครับว่าใครจะเลือกทางไหน

หรือจะปล่อยให้หางขาดเสียก่อน ก็ดูจะสายเกินแก้ไปเสีย แล้ว กรรมของใครก็เป็นของคนนั้นครับ

หลายคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักวิชาการที่คิดว่าทฤษฎี ของท่านถูกต้อง มองภาพรังสีองค์เทวดาว่าเป็นการสะท้อน ของละอองน้ำ ฝุ่นละออง ไม่มีเทพเทวดา ต่างอยู่คนละภพ คนละโลก เป็นโลกของใครของมัน หรือเรียกว่า มิติใครมิติ มัน ไม่ข้ามมิติซึ่งกันและกัน

นั่นก็เป็นเรื่องของแต่ละคน ที่มีความเชื่อที่ต่างกัน แล้วแต่เหตุผลของแต่ละคน ผมก็เชื่อของผม ท่านนักวิชา การก็เชื่อเช่นนั้น คงคุยกันลำบากล่ะครับ

แต่ขอให้มีความเชื่ออย่างหนึ่งเถอะครับว่า บาปมี บุญ มีจริง และพระอรหันต์มีจริง ขอให้เชื่อเรื่องการเวียนว่าย ตายและเกิด ว่าเป็นเรื่องของความจริงอย่างไม่ต้องสงสัย

เหตุที่ความเชื่อเหล่านี้ยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ อาจเป็น เพราะยังไม่ถึงเวลาก็ได้ เช่นเดียวกับเรื่องการไปดวงจันทร์ ในยุคก่อนเราถือว่า พระจันทร์หรือดวงจันทร์ เป็นเทพเจ้าที่

สามารถบันดาลเวทย์มนตร์คาถาหรือให้โชคให้ลาภ กลายเป็นเรื่องอัศจรรย์และเชื่อถือกันได้

แล้วใครจะไปคิดว่า จะมีการเดินทางไปถึงดวงจันทร์และกลับมายังโลกเราได้ เวลาที่ผ่านไป ความรู้ด้านอวกาศเจริญก้าวหน้าไปมาก จนกระทั่งเลยไปถึงดวงดาวที่ไกลกว่าดวงจันทร์เสียอีก เมื่อย้อนไปดูหลักศิลาจารึกเก่า ๆ จะเห็นภาพการแกะ สลักหินเป็นรูปมนุษย์ต่างดาว ต่างจักรวาล ซึ่งยังไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่า ใครเป็นผู้สลักหินไว้ และเป็นมนุษย์อวกาศจากนอกโลกหรือไม่ และยังมีอีกหลายสิ่งที่แสดงให้เห็นว่าโลกมีความเจริญสูงสุดและต่ำสุดมา ไม่รู้กี่รอบแล้ว

ความรู้เรื่องการเกิด การเวียนว่าย และการพักคอยภพใหม่ของโอปปาติกะทั้งหลาย มีมานานเท่าใดแล้ว คงไม่ใช่แค่เพียง ๒๕๐๐ กว่าปี แต่คงเป็นล้าน ๆ ปีมาแล้ว หรืออาจจะก่อน Big Bang นี่คือสิ่งที่ยากในการพิสูจน์หา ไม่เหมือนกับการเดินทางไปดวงจันทร์ มันละเอียดและลึกซึ้งมากเกิน กว่าที่เรา ๆ จะเข้าใจ จึงมีคำเปรียบเปรยว่า ***“หากไม่เข้าใจ ก็อย่าสงสัย”***

การแสดงความเชื่อและยึดมั่นว่า การถ่ายภาพต่าง ๆ ที่มีรายละเอียดของโอปปาติกะนั้น เป็นเพียงการสะท้อนของฝุ่นละอองหรือความชื้นเท่านั้น เท่ากับเป็นการปิดกั้นความคิดและเข้าใจในหลักของชาวพุทธที่มีพระพุทธเจ้า ผู้ทรงตรัสรู้ นำความรู้ที่เกิดขึ้นมาอบรมสั่งสอนต่อ ๆ กันมา

การกล่าวอ้างเรื่องของเทวดามีอยู่มากมายในสายของพระกรรมฐาน พ่อแม่ครูอาจารย์มั่นและองค์อื่น ๆ เช่น เจ้าประคุณสมเด็จฯ หลวงปู่ชอบ หลวงปู่ขาว หลวงปู่แหวน และองค์อื่น ๆ อีกหลายท่าน ที่มักบอกเล่าถึงเรื่องความอัศจรรย์ของพระอรหันต์ ที่เกี่ยวข้องกับเทวดา เทพรักษาทั้งหลาย หากมีโอกาส ท่านทั้งหลายควรศึกษาจากหนังสือประวัติของพ่อแม่ครูอาจารย์หลวงปู่มั่น ที่องค์พระหลวงตาได้เขียนไว้ให้เป็นสมบัติของพระพุทธศาสนา หนังสือปฏิปทาของพระธุดงค์กรรมฐาน และหนังสือฐานสโมบูชาที่เขียนและรวบรวมโดยคุณหญิงสุรีพันธุ์ มณีวัต เพื่อเป็นการสรรเสริญพระเดชพระคุณหลวงปู่ชอบ ฐานสโม หนังสือดังกล่าวจะเป็นหนังสือที่ยืนยันได้ว่า เทพเทวดามีจริง

การที่มีเรื่องเล่าจากประสบการณ์ของพระอรหันต์สามารถเชื่อถือได้ เพราะความที่ท่านเป็นผู้ทรงศีลวิสุทธิ์ ผู้

เป็นเทวานิมปิยเดชะ ความละเอียดของผู้ทรงศีลที่บริสุทธิ์ นั้น เป็นสิ่งที่ควรศึกษาไว้เป็นแบบอย่างของความบริสุทธิ์ เช่น องค์พ่อแม่ครูอาจารย์เพียร วัดป่าหนองกอง เมื่อมีผู้นำปรมัติมาถวาย ซึ่งประกอบด้วย ตะไคร้ มะนาว เกลือ น้ำตาลทราย พริก กระเทียม ซึ่งในวงการพระกรรมฐานใช้เป็นยา ผู้นำมาจัดใส่จานถวายท่าน ท่านพิจารณาแล้วถามว่า *"จานใหม่หรือเปล่า"* ผู้นำมาถวายตอบว่า *"เป็นจานเก่าครับ"* ท่านไม่รับประเคน และไม่แตะต้อง

การใช้จานเก่ามาใส่ของถวายท่านโดยเฉพาะปรมัตินั้น จะต้องไม่มีคราบไคลของ เนื้อสัตว์ให้แปดเปื้อนใด ๆ เพราะท่านถืออาสนะเดียว หมายถึงการฉันเพียงครั้งเดียวใน ๑ วัน คือการฉันจังหัน และจะไม่ฉันอาหารอีกเลย ยกเว้นปรมัติที่เป็นยาระบาย ดังนั้นภาชนะจึงต้องเป็นภาชนะใหม่ หรือเป็นภาชนะที่จัดไว้ให้โดยเฉพาะ ไม่ปนเปื้อนเนื้อสัตว์แต่อย่างใด

นี่คือความละเอียดอ่อนของพระผู้วิสุทธิ์ ที่ไม่ต้องการให้ความตั้งใจต้องเปื้อนเพราะความสกปรก ทำให้การรักษาศีลหย่อนยาน ทำให้ท่านต้องมัวหมอง เพราะความไม่ละเอียดรอบคอบ

หรือแม้กระทั่งยาฆ่าเชื้อโรคที่ท่านอาจารย์หมอจอมจักร จะทำการรักษาแผลที่เท้าขององค์พระหลวงตา ท่านยังไม่ให้ใช้ยาฆ่าเชื้อโรค ท่านแจ้งให้ท่านอาจารย์หมอได้ทราบว่า *"เขาก็ชีวิตหนึ่ง เราก็ชีวิตหนึ่ง"*

องค์ท่านไม่ต้องการจะทำบาปด้วยการฆ่าเชื้อโรค นั่นก็คือ การฆ่าสัตว์ตัดชีวิต เพราะเชื้อโรคก็ดี ไวรัสก็ดี คือการเวียนว่ายตายและเกิด การชดใช้กรรมที่เคยได้กระทำกันมาหลายภูมิหลายภพ เป็นการตัดบาป เพื่อรักษาศีลให้บริสุทธิ์ เพื่อการหลุดพ้น นั่นคือนิพพาน โดยไม่มีมลทิน แม้เพียงจุดเล็กๆ

นี่คือความละเอียดของพระอรหันต์ที่ได้ประพฤติปฏิบัติ จนเป็นความระมัด ระวังด้วยสติ ไม่ให้เผอเรอ เช่นที่ท่านเมตตา คอยเตือนเราว่าให้พุทโธ พุทโธ ไว้ตลอดเวลา อย่าให้หลุด นั่นคือ ให้มีสติระลึกได้ โดยไม่มีเว้น ความเผอเรอเพียงนิดเดียว นำความเสื่อมมาให้ท่านรู้สึกเสียใจ ที่สัญญาของการพิจารณาหายไป องค์ท่านต้องขับเคี่ยว เพื่อให้สมาธิกลับคืนมาด้วยความยากลำบาก จนในที่สุด ด้วยความพยายามอย่างเด็ดเดี่ยว ทำให้ท่านประสบกับความสำเร็จจนถึงทุกวันนี้

ผมเกริ่นมาตั้งแต่ต้นเรื่องเทวดาที่มาอารักขาท่าน เพื่อทำความเข้าใจให้ถ่องแท้เสียก่อนว่า เทพเทวดาเป็นใคร เกี่ยวข้องกับพระอรหันต์อย่างไร สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เพิ่งเกิดขึ้นเมื่อวันสองวันนี้ หากแต่เกิดขึ้นมาทุกยุคทุกสมัย บนโลกใบเล็ก ๆ ของเรานี่เอง มีความเสื่อมต่ำสุด และมีความเจริญสูงสุด เราท่านไม่ต้องวิตกว่าข้างหน้าจะเป็นอย่างไร คิดเพียงปัจจุบันเท่านั้นว่า เรายังมีสิ่งที่ต้องระลึกถึงอยู่ มีผู้เฝ้ามองดูการกระทำของเราอยู่ตลอด เขามองดูการกระทำของเราโดยไม่ว่างเว้น เราจึงต้องมีสติอยู่กับตัว รักษาศีลภาวนาอย่างสม่ำเสมอ

องค์พระหลวงตาพร่ำสอนเราอยู่เสมอให้ใช้สติ และต้องฉลาดในการนับถือศาสนา ดั่งการสั่งสอนขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้า ให้เดินสายกลาง ไม่ตึงหรือหย่อนเกินไป ไม่เชื่อในสิ่งที่ได้ยิน ต้องพิจารณาให้รอบคอบ ท่านให้ใช้เหตุผลในการเคารพนับถือ ไม่ให้เชื่อในสิ่งที่งมงาย ปราศจากเหตุผล หากจะพูดกันว่า ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่เกิดจากความเชื่อและศรัทธาที่เป็นวิทยาศาสตร์ก็คงไม่ผิด เพราะสามารถพิสูจน์ได้ แต่ขณะนี้วิทยาการของวิทยาศาสตร์ยังก้าวหน้าไปไม่ถึง คงยังอีกนานทีเดียวล่ะครับเมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒

เสร็จสิ้นลงแล้ว เป็นเวลาของความเจริญทางวิทยาศาสตร์ที่มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่นการถ่ายภาพโดยการใช้กล้องถ่ายภาพที่มีความไวของแสง และจอรับภาพที่มีความละเอียดมากเป็นล้านพิกเซล ทำให้เห็นเป็นภาพที่ชัดเจน และละเอียดคมชัดขึ้นกว่าแต่ก่อนมาก และประกอบด้วยแฟลช ที่มีความแรงของแสงอย่างมาก ทำให้เกิดการสะท้อน เมื่อลำแสงจากแฟลชไปกระทบกับเทพเทวดา ทำให้มองเห็นลักษณะของพลังงาน ของแต่ละองค์ ตั้งแต่เล็กสุดเป็นจุด จนกระทั่งใหญ่ที่สุด และมีแสงสว่างมาก ดุจแสงของดวงอาทิตย์ แต่ขอให้เข้าใจเสียก่อนนะครับว่า สิ่งที่เราเห็นเป็นดวงกลม ๆ ขาว ๆ และเล็กบ้างใหญ่บ้างนั้น มองด้วยตาเปล่าไม่เห็นนะครับ ตามองทะลุไปเฉย ๆ แต่ผมทราบว่ามีบางคนที่มองเห็นเทวดาด้วยตาเนื้อทั้ง ๒ ข้าง ซึ่งมีจำนวนน้อยมากครับ

และสิ่งที่เขาเห็น นั้นเป็นการสะท้อนของแสงที่มาจากองค์เทพเทวดา หากอธิบายให้เข้าใจง่าย ๆ ว่าเหมือนเป็นจุดพลังงานที่อยู่คนละมิติกับเรา มีขนาดเล็กมาก ท่านผู้รู้บางท่านกล่าวไว้ว่า ๑ อะตอม มีเทพเทวดาอยู่ ๘ องค์ ลองพิจารณาดูนะครับว่าเล็กแค่ไหน หากพิจารณาโลกทั้งโลก

จักรวาลทั้งจักรวาลจะมีอยู่เท่าใด วิทยาศาสตร์ได้ผลิตเครื่องมือถ่ายภาพโดยบังเอิญที่ความละเอียดของฟิล์มและความแรงของแสงทำให้เกิดภาพสะท้อนที่เห็นได้อย่างชัดเจน แต่ทว่าบางคนยังไม่เชื่อว่าสิ่งที่เห็นนั้น เป็นภาพการสะท้อนของฝุ่นละออง เป็นเม็ดทรายละเอียด เมื่อกระทบกับแสงที่มีพลังมาก ๆ จึงเห็นเป็นภาพ

ผมไม่มีคำอธิบายครับ เป็นความเชื่อของผมครับว่า สิ่งที่เราเห็นคือเทวดา หรือบางคนเรียกพลังบุญ แม้กระทั่งเรียกว่า กายละเอียดก็ยังมี แต่สิ่งหนึ่งที่ยังไม่สามารถคิดค้นขึ้นมาได้ คือองค์ไหนชื่ออะไร หากมีผู้ใดทราบ กรุณาช่วยบอกกันด้วยนะครับ เพื่อให้คนอยากรู้ได้รู้ จะเป็นพระคุณยิ่งเลยครับ

๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

ในวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๔๕ น. ผมได้ขอความกรุณา ท่านอาจารย์ ๒ ท่าน คือ อาจารย์สมยศ อาจารย์เจี๊ยบ และคณะอีก ๓ ท่าน รวมเป็น ๕ ท่าน เข้าไปถ่ายภาพทั้งวัด เพื่อทำหนังสือเรื่องมรดกวัดป่าบ้านตาดในโอกาสต่อไป

ท่านอาจารย์ยศและคณะ ออกเดินทางเข้าวัดตั้งแต่วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เข้าพักค้างแรมอยู่ที่ศาลาใหญ่หน้าวัด เอาเต็นท์อุปกรณ์เครื่องนอนทำงานไปด้วย และถือศีลไปด้วยในตัว ประกอบกับช่วงนั้นเป็นช่วงปิดเทอมพอดี จึงมีความสะดวกในการเดินทาง นับว่าเป็นความโชคดีของผม ที่ได้มีโอกาสพบกับท่านอาจารย์ทั้ง ๒ ขณะที่แวะมาเยี่ยมผมที่โรงพยาบาลภูมิพล จึงได้เล่าให้ฟัง ถึงความลำบากในการถ่ายภาพ เพื่อส่งให้คนเขียนภาพสเกตซ์ เป็นลายเส้น

ท่านอาจารย์ทั้ง ๒ รับปากว่า จะช่วยทำงานให้กับองค์พระหลวงตา นับว่าเป็นเรื่องที่เป็นปาฏิหาริย์ ผมกำลังเหนื่อยใจ เรื่องการถ่ายภาพ ที่ยังหาคนถูกใจไม่ได้ ผมต้องการภาพมากกว่า ๓,๐๐๐ ภาพ และต้องเลือกให้เหลือประมาณ ๑,๐๐๐ ภาพ เพื่อจะได้เรียบเรียงข้อความประกอบภาพอีกขั้นตอนหนึ่ง ผมไม่ต้องการจะพิมพ์ภาพจากภาพถ่าย เพราะในอนาคตสีจะซีด ไม่สวยงาม และประการสำคัญคือ ภาพถ่ายเป็นภาพวิทยาศาสตร์ เป็นภาพที่ผลิตจากเครื่องจักร ไม่ได้เขียนจากใจ ซึ่งผมได้เคยกราบเรียนองค์พระหลวงตาแล้ว

การทำงานของท่านอาจารย์ทั้ง ๔ ท่าน ทำให้ผมได้ภาพที่คัดเลือกมาจากกล้องต่าง ๆ ๔ กล้อง ๔ ความคิด งานถ่ายภาพเป็นงานของคนที่มีอารมณ์ศิลปิน การเลือกมุม เลือกแสง และเรื่องราว จะเป็นการแสดงออกของคนถ่ายภาพ

ผมต้องขอบพระคุณท่านอาจารย์ทั้ง ๔ ท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ เพราะภาพ ๕ ภาพ ที่ปรากฏอยู่ในงานของท่านอาจารย์ทั้งหลาย ทำให้ผมต้องเขียนเรื่อง เทวดาและประกอบกับองค์พระหลวงตาได้เทศน์ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรื่องของ *"เทวดาน้อยใจ"*

และผมยังนำเรื่องมาประกอบกัน เพื่อใช้ในงานพิเศษ จึงทำหนังสือ **"เทวดาองครักษ์"** พิมพ์แจกแก่ทุกคน ได้เก็บไว้ให้ลูกหลานดูในอนาคตว่า เทวดามีรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไร โดยเฉพาะเทวดาที่รายล้อมองค์พระหลวงตา

ผมเองมีความเชื่ออย่างไม่ต้องสงสัยว่า บรรดาเหล่าเทวดาทั้งหลาย มีความเป็นทิพย์ แต่ยังไม่ได้หลุดพ้น ยังอยู่ในวงจรของการเวียนว่าย ตาย เกิดอยู่ ซึ่งคงไม่ต้องอธิบายมากนะครับว่า แต่ละชั้นของเทพเทวดานั้นจะมีเวลากี่ล้าน ๆ

ปี นอกจากจะแบ่ง เป็น ๑๖ ชั้นฟ้าแล้ว ยังต้องดำรงความเป็นทิพย์ไปอีกนานเลยทีเดียวครับ

ดังนั้น บรรดาเทพเทวดาทั้งหลาย จึงยังดำรงอยู่ในภาวะที่ต่ำกว่าองค์พระหลวงตา หากจะคิดอย่างชาวบ้านธรรมดาทั่วไป คงทำความเข้าใจได้โดยง่ายว่า เทวดามารายล้อมพระองค์ท่านก็คงไม่ผิด เทวดาเหล่านั้นต่างมาร่วมอนุโมทนากับท่าน เราเชื่อว่าองค์พระหลวงตาสามารถแผ่ความเมตตาไปยังสามแดนโลกธาตุได้ คือ นรก สวรรค์ และเปิดโลกให้คนได้เข้าใจในพุทธศาสนา ให้ประพฤติและปฏิบัติอยู่ในศีลธรรม เพื่อเก็บเกี่ยวบุญเอาไว้เป็นเสบียงบุญเกื้อหนุนในภพต่อ ๆ ไป บุญเท่านั้นที่ท่านได้พร่ำสอนให้รีบทำ รีบสะสม เพื่อเป็นเชื้อเพลิงในการเปลี่ยนภพ เปลี่ยนชาติไม่ให้ตกต่ำไปกว่าเดิม

การที่เหล่าเทพเทวดามาห้อมล้อมท่านด้วยเหตุต่าง ๆ ก็คงไม่ได้มาด้วยเพราะความบังเอิญหรือความไม่ตั้งใจ เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องที่จะมาหยอกล้อกันเล่น หากเรามีความศรัทธาและมีความเชื่อมั่นว่าองค์พระหลวงตาเป็นพระอรหันต์หรือผู้หลุดพ้น ปราศจากมลทินทั้งหลายทั้งปวง

เราก็คงจะเห็นด้วยว่า ท่านคงต้องมีเหล่าเทวดามาอารักขา หรือมาร่วมอำนวยพร แสดงความยินดีกับองค์ท่าน เช่นเดียวกับมนุษย์บนโลก ซึ่งหากเปิดโอกาสให้ผู้คนเข้ากราบท่านได้ตลอด วันทั้งวันก็ยังไม่หมดคน ท่านคงเป็นพระผู้ชราที่โรคภัยถามหา อยู่อย่างลำบาก เพราะต้องนั่งคอยญาติโยมตลอดเวลา เช่นที่สวนแสงธรรมในอดีต ที่ท่านรับญาติโยมตั้งแต่เช้า จนไม่มีเวลาพักผ่อน

สวนแสงธรรมเมื่อเปิดสวนใหม่ ๆ ยังไม่มีผู้คนเข้ามากราบท่านมากมายเช่นทุกวันนี้ ศาลาหลังเล็ก ๆ มีผู้คนเข้ามาทำบุญตักบาตร ฟังธรรมท่านมากขึ้นเรื่อย ๆ เหมือนคำพูดที่นักพยากรณ์พูดถึงเรื่องก้อนน้ำ เมื่อคราวน้ำท่วมที่โคราช ขอนแก่น และภาคใต้ตั้งแต่ชุมพร ลงไปถึงจังหวัดปลายสุดของประเทศ ในเดือนตุลาคม และเดือนพฤศจิกายน ซึ่งหมายถึง การที่น้ำปริมาณมากที่ทะลักเข้ามาท่วมเมือง

เช่นเดียวกันกับผู้ที่มีความเคารพในองค์ท่าน ต่างมุ่งเข้าวัดที่ทุกคนรู้จักกันดีในนามสวนแสงธรรม ผู้คนมากันตั้งแต่เช้ามืด และมาจากจังหวัดไกล ๆ เร่งรีบเข้าวัดกันตั้งแต่ตี ๒ ตี ๓ เพื่อจองที่ในการเข้ากราบร่วมบุญกับท่าน

จนศาลาหลังที่ว่าใหญ่แล้ว ยังเบียดเสียดแน่นเสียจนมีผู้ใจบุญร่วมสร้างศาลาหลังใหญ่ มั่นคงแข็งแรง เป็นอาคารคอนกรีต กว้างขวางต่อเนื่องจากศาลาไม้หลังเดิม ทำให้มีพื้นที่มากขึ้นกว่าเดิมเป็นอันมาก

ถึงแม้ศาลาจะใหญ่โตแค่ไหน แต่ก็ยังไม่พอกับบรรดาศิษย์ทั้งหลายที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จนสถานที่ไม่พอกับความต้องการ ต้องเพิ่มรอบเย็น บางคืนถึง ๒ ทุ่ม เพราะผู้คนต่างมุ่งมั่นมากราบองค์พระหลวงตา และฟังธรรมที่ท่านเมตตาเทศน์ให้ฟัง

ท่านทุ่มเทให้กับการอบรมสั่งสอน ให้ทุกคนเข้าใจในการเป็นมนุษย์ ที่เต็มไปด้วยกิเลส ราคะ ตัณหา ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในของตัวเรา เราต้องระงับและหยุดยั้งไม่ให้สิ่งทั้งหลายเข้าครอบงำจิตใจ จนประคองตัวไม่ได้ ตลอดชีวิตที่ท่านเทศน์ตั้งแต่หนุ่มจนถึงวัย ๙๘ ปี ยังคงหนักแน่นไม่เสื่อมคลาย เพียงแต่เว้นห่างมากขึ้นเพราะความชรา ท่านใช้สังขารหนักหน่วงที่สุด โดยไม่คำนึงถึงความทุกข์ยาก แม้กระทั่งในปัจจุบัน ท่านยังเดินทางออกนอกวัดทุกวัน หากแต่ระยะทางสั้นขึ้นเรื่อย ๆ ความชราเกิดขึ้นกับสังขารของท่าน

เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ใจขององค์ท่านไม่เคยร่วงโรย กลับสว่างจ้าอยู่ตลอดเวลา ไม่มีวันไม่มีเวลา องค์ท่านเคยพูดกับพวกเราว่า **“หากสังขารหมดสภาพแล้ว จิตของท่านจะถอนออกทันที”** ฟังดูแล้วใจหายนะครับ แต่ด้วยบุญของท่าน และบารมี คุณงามความดีของท่าน ทำให้เกิดสภาวะของธรรมโอสถ รักษาโรคภัยต่าง ๆ ได้โดยราบรื่น ท่านมีอาการของโรคหลายโรค ทั้งมะเร็งที่ลำไส้ โรคหัวใจ แต่ทั้งหมดไม่สามารถทำให้ท่านต้องล้มหมอนนอนเสื่อ เป็นเวลานานแต่อย่างใด แม้กระทั่งเมื่อเกิดอุบัติเหตุรถคว่ำ ทำให้ท่านต้องนอนพักรักษาตัวอยู่ที่วัด ใส่เฝือกอ่อน นอนพักอยู่ใต้กุฏิเก่าของท่านกับเตียงไม้เก่า ๆ เพื่อหลบความร้อนของอากาศ ที่เล่ามาให้ฟังนี้ ก็เพื่อนำมาสู่เรื่องของเทพเทวดาที่ปกป้องท่านตลอดเวลา เพียงแต่เรามองด้วยตาเปล่าไม่เห็นเท่านั้น

เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลา ๐๘.๓๐ น. อาจารย์ยศและคณะได้ถ่ายภาพท่าน ขณะออกจากศาลาใหญ่หลังฉันจังหันตอนเช้า ซึ่งเป็นเรื่องปกติของท่าน เจ้าหน้าที่ได้ประคองท่านนั่งในรถ และเข็นออกมาตามทางลาดสู่กุฏิของท่าน บรรดาศิษย์ทั้งหลายต่างคุกเข่า รอส่งท่านเข้ากุฏิตลอด

สองข้างทาง พร้อมทั้งถวายเช็ค และสิ่งของแก่องค์ท่านด้วยความเคารพ

ภาพที่ปรากฏให้เห็น หากไม่สังเกตให้ดี อาจจะไม่เห็นกลุ่มของดวงขาวขององค์เทพเทวดาที่รวมกลุ่มอยู่เหนือองค์ท่าน จนเห็นเป็นกลุ่มแสงขาวนวลด้วยพลังงานขององค์แต่ละองค์ ขนาดต่าง ๆ กัน ซ้อนกันจนแน่นขนัด สีต่าง ๆ ขององค์นั้นมีหลากสี มีองค์เทพอีก ๑ องค์ ลอยเด่นอยู่กลางภาพ ครั้งแรกที่เห็น เห็นเป็นการสะท้อนของแสง เช่น นาฬิกาแขวนผนังที่สะท้อนกับแสงอาทิตย์ แต่เมื่อพิจารณาให้ดีแล้วจะเห็นว่าไม่ใช่การสะท้อนของแสงจากวัตถุใด ๆ หากเป็นดวงแสงที่มีความสว่างจ้า และเคลื่อนที่ได้ ไม่ได้แขวนนิ่งอยู่กับที่ดังเช่นดวงโคมติดผนัง

ความสว่างของแสงที่เปล่งออกมาจากรัศมีของดวงกลมให้ความสว่างมาก เช่นเดียวกับการมองดวงอาทิตย์ แสงสะท้อนกระทบกับผู้คนที่อยู่รายรอบองค์ท่าน ทั้งที่ตาเปล่ามองไม่เห็นแสง และการสะท้อนของแสง

กลุ่มควันขาวเหนือองค์ท่านไม่ได้เป็นการสะท้อนของแสงอาทิตย์ แต่เป็นการรวมตัวขององค์เทพเทวดาที่มากัน

อย่างหนาแน่น จนพลังงานของการเคลื่อนที่ขององค์เทพเทวดาเสียดสีกัน แล้วเกิดปฏิกิริยาสะท้อนออกมาเป็นแสงสีต่าง ๆ ที่เราเรียกว่า "รัศมี" เห็นด้วยตาเปล่าไม่ได้ เพราะคนละมิติกัน แต่จากการถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล ทำให้เห็นเป็นลำแสงที่เจิดจ้า ครอบคลุมทั่วบริเวณ โดยเฉพาะรอบองค์พระหลวงตา แม้ในขณะที่ท่านกำลังเคลื่อนที่อยู่ก็ตาม เหล่าเทพเทวดายังคงติดตามท่านอยู่ทุกขณะ

ในขณะถ่ายภาพองค์พระหลวงตา ซึ่งเป็นเวลาประมาณ ๐๘.๓๐ น. แดดกำลังอ่อน ๆ ดวงอาทิตย์เพิ่งจะขึ้นพ้นหลังคาโรงน้ำร้อน ซึ่งอยู่ห่างออกไป ๓๐ เมตร แสงสว่างที่เห็นเป็นแสงที่มีพลังรวมตัวกัน หากสังเกตให้ดี จะเห็นว่าเป็นรูปทรงกลม เช่น วงของเทพเทวดา หรือหลายท่านอาจจะเรียกต่างกันว่า เป็นกายละเอียด พลังบุญ หรือดวงเทพ แล้วแต่จะเรียกกัน รวม ๆ แล้วนั่นก็คือ โอปปาติกะนั่นเอง ที่รอการดับและการเกิด ผมจะชอบเรียกสิ่งที่เห็นว่าเทวดา หรือไมโครชิป ของสัตวโลกทั้งหลาย

แสงสว่างที่เป็นดวงสว่างจ้าคล้ายดวงอาทิตย์ลอยอยู่เหนือองค์ท่าน คงเป็นผู้นำบุญเทพเทวดาทั้งหลาย มีความ

เข้มของแสงไม่เหมือนองค์อื่น ๆ ความสว่างของแสง ทำให้เกิดภาพสะท้อนของแสงกับทุกคนบนศีรษะ ซึ่งในขณะนั้นเป็นเวลา ๐๘.๔๐ น. เท่านั้น แดดเพิ่งพ้นหลังคาโรงน้ำร้อน พิจารณาดูเอานะครับ

ดังนั้น ภาพที่เราเห็นอยู่ขณะนี้ พอจะเชื่อได้หรือยังครับว่า เทวดาที่มาเฝ้าคอยดูแลรักษาท่านต่างแสดงองค์ให้เห็นจากภาพถ่ายที่ใช้กล้องถ่ายภาพ โดยไม่ใช้แฟลชเลยแม้แต่น้อย เพราะเกรงว่าเป็นการรบกวนธาตุขันธ์ของท่าน ซึ่งเป็นหน้าที่ที่พวกเราต้องระวังอยู่แล้ว

การที่นักวิชาการออกมาชี้แจงว่า นี้เป็นเพียงฝุ่นละอองในอากาศ หรือการสะท้อนของความชื้น ก็แล้วแต่จะคิดครับ คิดว่าเป็นฝุ่นละอองก็ใช่ คิดว่าเป็นความชื้นก็ใช่ เพราะทุกอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ทั้งสิ้น แต่ถูกจำแนกแยกแยะออกไปละเอียดมากกว่าความเข้าใจเพียงผิวเผินของนักวิชาการ ที่จำเขามาพูด และออกมาชี้แจงให้ผู้คนได้รับทราบตามความรู้ของท่านทั้งหลายที่เรียกตนเองว่าผู้รู้

พิจารณาเอาเองนะครับ ผมและคณะทำงานมีความต้องการจะนำภาพเหล่านี้มานำเสนอทางเลือกเรื่องการ

เวียนว่ายตายและเกิด และเชื่อในการกระทำความดี เป็นผู้มีศีลธรรม ไม่ประมาทในการปฏิบัติตน ยึดมั่นในคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ซึ่งเป็นผู้ตรัสรู้แล้วทุกประการ พิจารณาเองนะครับ ผมพยายามนำเสนอไม่ใช่ให้เป็นเรื่องงมงาย และนับถือเทพเทวดา และให้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ว่า ทุกชีวิตต่างมีเกิดมีดับ ทุกคนอยากเลือกเกิดให้เป็นคนดี หรือมีความสุข ไม่ตกระกำลำบาก ปากกัดตีนถีบ บ้านช่องไม่มีที่อยู่ จรจัดไปทั่วทุกหนทุกแห่ง เหมือนกับชาวเมืองยากจนในประเทศใหญ่โตทั่วโลก เช่นประเทศอินเดีย หลายคนที่ได้มีโอกาสไปมาแล้ว เมื่อกลับมาบ้านเกิดเมืองนอน ก็ภาวนาขออย่าได้ไปเกิดที่ประเทศอื่น ๆ อีกเลย ดังนั้น โปรดเร่งความเข้าใจในการปฏิบัติตนให้เป็นผู้มีศีลธรรมตามแนวพระพุทธศาสนาที่ถูกต้อง ไม่เป็นผู้หลง งมงาย จนเสียบ้าน เสียครอบครัว เพราะเชื่อ หลง งมงายในการทำบุญจนเกินเหตุ ไม่ยึดถือองค์พระบรมศาสดาของเราเป็นสรณะ

ผมอิจฉาผู้ที่อยู่ใกล้ชิดท่านที่ได้อยู่ในการอารักขาของเทพเทวดาขององค์พระหลวงตา ที่ได้มีโอกาสได้เห็นในเช้าวันนั้น แม้จะเป็นภาพเงา ๆ ตามที่ได้เห็นปรากฏอยู่ในภาพที่นำมาเล่าสู่กันฟัง

เสียดายที่เขาเหล่านั้นไม่ได้เห็นกับตาของตัวเองว่า รอบองค์ท่าน และรอบตัวของเขาเต็มไปด้วยองค์เทพเทวดาที่ลอยอยู่รอบตัวของทุกคน

หลาย ๆ คนพูดอยู่ว่า คนที่อยู่วัด ถือศีลอยู่ในชุดขาวดำ ก็ยังมีคนตกนรก เช่นเดียวกับพวกที่ขึ้นสวรรค์ เพราะเห็นสัจธรรมการดำรงตนอยู่เหนือกิเลส และตัณหาความมักใหญ่ใฝ่สูง

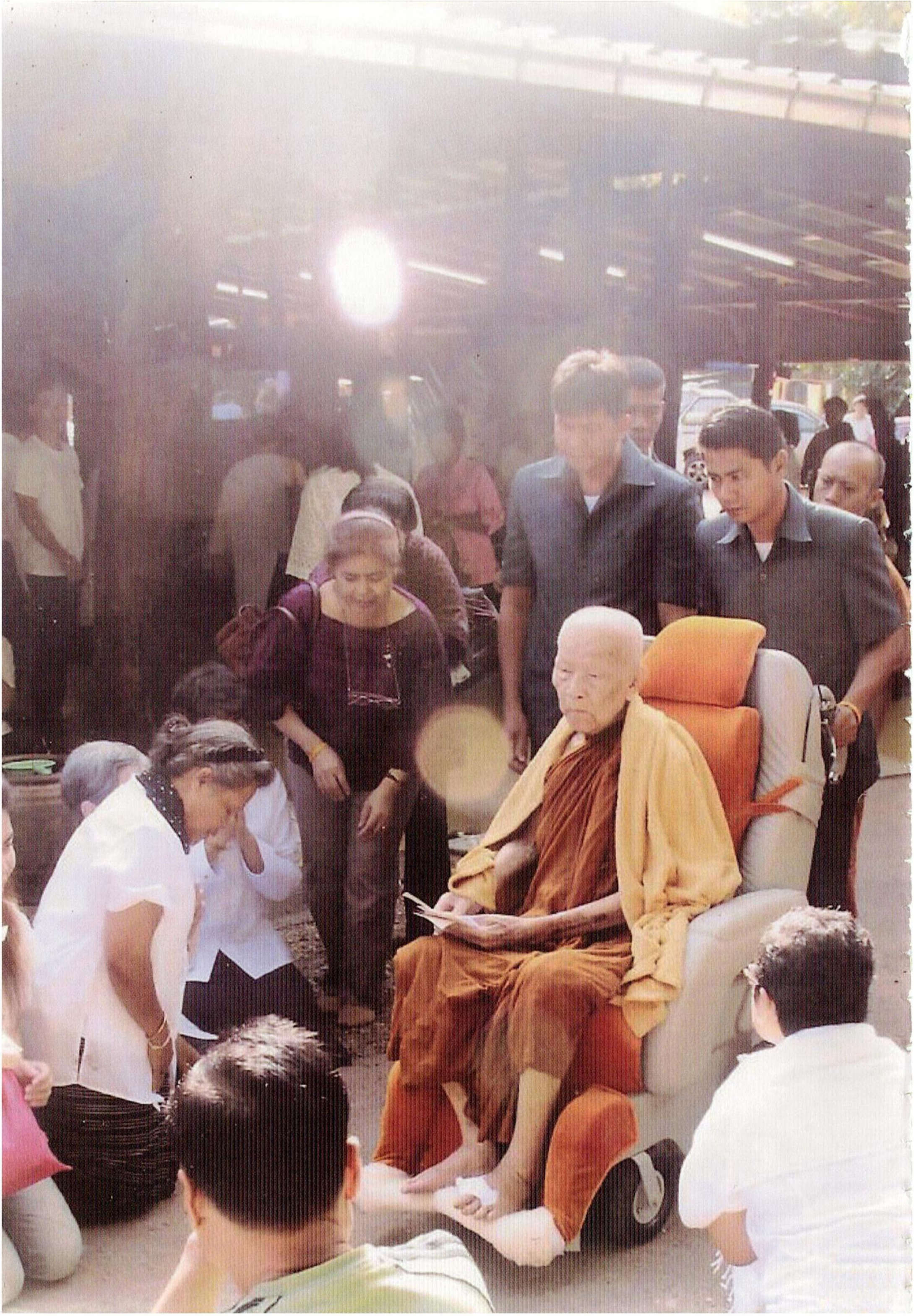
บ้างอ้างว่า เป็นลูกบุญธรรมของท่าน อ้างความใกล้ชิดท่าน และก้าวล่วงเกินไปจนล้ำเกินความเมตตาของท่านจนสุดที่จะแก้ไขได้

ผมเชื่อว่าฟ้าดินคงไม่ปล่อยให้คนเหล่านั้นคิดเองทำ เอง และเออเองหรอกครับ ท่านเมตตาดึงหางไว้ไม่ให้ตกนรก มันยิ่งดื้อด้าน ดึงตัวเองให้หางขาด และดิ่งลงนรกไปเลยก็หลายคนครับ ถึงขนาดนี้แล้วคงไม่มีใครไปดึงฉุดขึ้นมา แม้กระทั่งบนโลก ก็คงเป็นกรรมของเขาทั้งหลายแหละครับ คงไม่ต้องบอกก็คงรู้ ๆ กันเองนะครับ ใครทำอะไร

ก็ได้เช่นนั้น ท่านเตือนแล้ว ไม่ฟังเองครับ เพราะกิเลส ตัณหา ราคะ มันฉุดกันไปเองครับ

เรื่องนี้ไม่มีบทสรุปท้ายเรื่อง มันเป็นเรื่องของกรรมของแต่ละคน กรรมใคร กรรมมัน น่ากลัวครับ หากกรรมมันตามมาทัน คงมีคนออกจากวัดไม่ทันกันบ้างล่ะครับ

แล้วท่านเชื่อหรือยังครับ
ว่าเทพเทวดานั้นมีจริง?

"

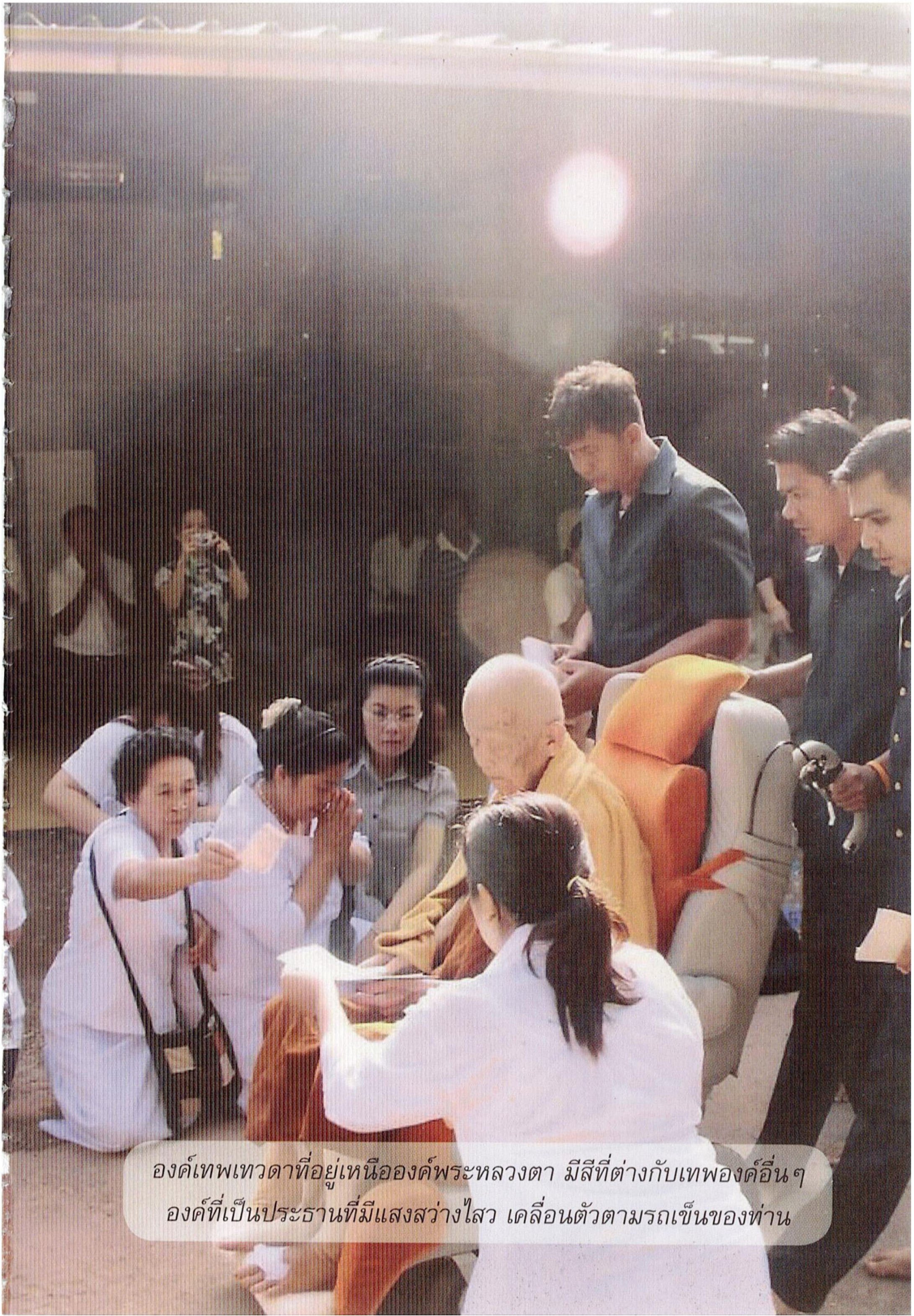
เจ้าหน้าที่เข็นรถองค์พระหลวงตา ออกจากศาลาเพื่อเข้ากุฏิ หลังจากฉันจังหันแล้ว ต่างถือโอกาสเข้ากราบท่านตลอดข้างทาง เพื่อถวายเงินร่วมบุญกับองค์ท่านด้วยความศรัทธา

โปรดสังเกตกลุ่มเทพเทวดาเหนือองค์ท่านที่รวมกันเป็นฉัพพรรณรังสี อยู่รายรอบองค์ท่าน ตั้งแต่เท้าท่าน มีขนาดและสีที่ต่างกันจนเห็นได้ชัดเจน จำนวนเทพเทวดาที่ปรากฏอยู่ในภาพนี้ ไม่สามารถจะนับได้ เพราะซ้อนกันอยู่อย่างหนาแน่น และยังมีอีกจำนวนมากที่เรายังมองไม่เห็น

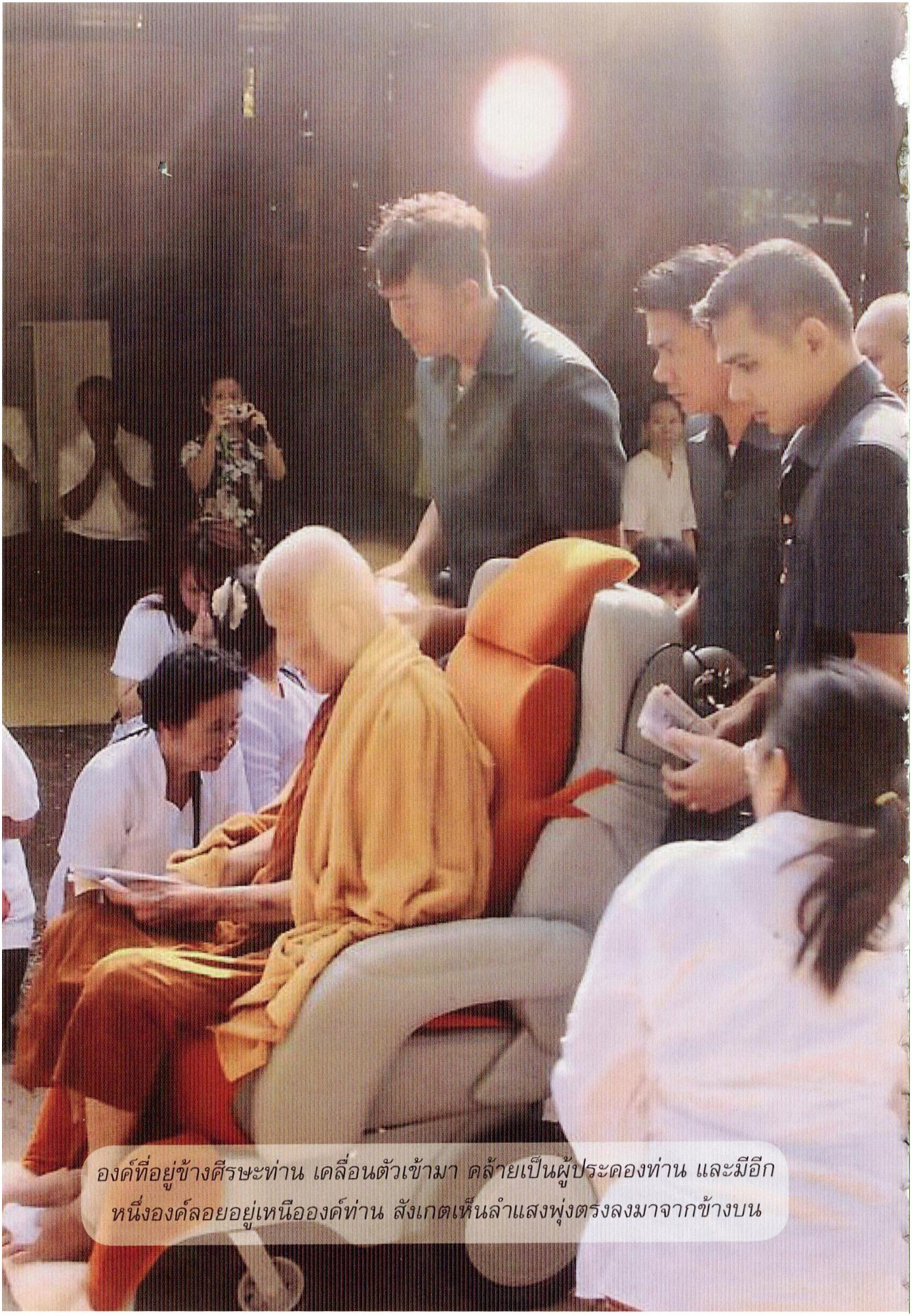
"

โปรดดูการเคลื่อนตัวขององค์เทพเทวดาที่อยู่ด้านหลังของ
องค์พระหลวงตา และล้อมรอบด้วยองค์เทพอื่นๆ ตลอดทั้งภาพ

องค์เทพเทวดาที่อยู่เหนือองค์พระหลวงตา มีสีที่ต่างกับเทพองค์อื่นๆ
องค์ที่เป็นประธานที่มีแสงสว่างไสว เคลื่อนตัวตามรถเข็นของท่าน

องค์ที่อยู่ข้างศีรษะท่าน เคลื่อนตัวเข้ามา คล้ายเป็นผู้ประคองท่าน และมีอีก
หนึ่งองค์ลอยอยู่เหนือองค์ท่าน สังเกตเห็นลำแสงพุ่งตรงลงมาจากข้างบน

เมื่อท่านขึ้นกุฏิแล้ว เหล่าเทพเทวดาเปลี่ยนมาสถิตอยู่บนต้นไม้ใหญ่ใกล้
กุฏิองค์ท่าน โปรดสังเกตลำแสงและองค์เทพเทวดาที่รวมตัวกันบนยอดไม้

เป็นภาพที่ถ่ายโดยบังเอิญที่ต้องการแสดงความสูงของต้นไม้ข้างกุฏิท่าน
ทำให้เห็นองค์เทพเทวดา วันนั้นฝนไม่ตก อากาศไม่ร้อนกำลังสบาย คงไม่ใช่
การสะท้อนของความชื้นหรือฝุ่นละอองนะครับ

เทวดาอารักษ์
ที่สโตนเฮนจ์

สโตนเฮนจ์ (Stonehenge) บริเวณที่ราบซอลส์บรี ประเทศอังกฤษ เป็นกลุ่มหินที่วางเรียงเป็นวงกลม ๓ ชั้น ก่อสร้างเมื่อหลายพันปีก่อนคริสตกาล บ้างว่าสร้างขึ้นมา เมื่อประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าปีกว่าแล้ว จะเป็นเวลานานเท่าใด คงไม่ต้องคำนึง ขอให้พิจารณาว่ากลุ่มหินนี้ เป็นการก่อสร้างโดยมือมนุษย์ ตามความศรัทธาของคนสมัยนั้น คงเป็นเรื่องของศาสนา ความเชื่อ และน่าสังเกตว่าสถานที่คงจะเป็นสิ่งศักดิ์พอสมควร

ประวัติในช่วงก่อสร้างจนถึงปัจจุบันไม่มีรายละเอียดมากนัก เพราะขาดช่วงเป็นระยะเวลานาน

ลองพิจารณาดูเอาเองนะครับ กับปรากฏการณ์ที่เห็นกรวยลำแสง และองค์เทพเทวดาที่ห้อมล้อมกลุ่มหิน เปรียบเทียบกับองค์พระหลวงตาของเราเองนะครับ ว่าบังเอิญคล้ายกันได้อย่างไร

ผมมีภาพที่มีลักษณะของแสงและการรวมตัวของเทพเทวดา เมื่อนำภาพมาเปรียบเทียบกันกับภาพถ่ายองค์พระหลวงตา ที่วัดป่าบ้านตาด เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ภาพที่ถ่ายได้ทั้งสองภาพไม่เคยปรากฏเป็นเช่นนี้มาก่อน ภาพถ่ายที่สโตนเฮนจ์เป็นภาพที่ถ่ายโดยลูกชายของผมเองคราวไปเยือนประเทศอังกฤษ ในวันอาทิตย์ที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ เวลา ๑๒.๐๐ น. เมื่อนำภาพมาให้ผมดู ผมสังเกตเห็นปรากฏการณ์การรวมตัวของเหล่าเทพเทวดาต่าง ๆ ที่มีหลายแบบและสี ซึ่งอาจหมายถึงการต้อนรับการกลับมาของคนบางคน

อาจเนื่องจากสถานที่นี้เคยเป็นที่ปฏิบัติศาสนกิจซึ่งมีความสำคัญมากมาก่อนก็เป็นได้ แม้ว่าเวลาจะผ่านไปนาน

เท่าใดแล้วก็ตาม ภาพทั้งสองภาพ (ภาพองค์พระหลวงตาและภาพที่ถ่ายที่สโตนเฮนจ์) มีลักษณะที่คล้ายกัน ลักษณะดวงกลมที่ปรากฏอยู่รอบองค์ท่านมีสีและขนาดใกล้เคียงกัน ภาพสองภาพถ่ายกันจากคนละมุมของโลก ถ่ายได้ในเวลาใกล้เคียงกัน ทำความอัศจรรย์แก่ผมและคณะทำงานอย่างยิ่ง และยิ่งทำให้ความเชื่อเรื่องเทพเทวดาว่า ไม่ว่าจะเป็นประเทศไหน น่าจะเป็นเทพเทวดาองค์เดียวกัน ไม่ได้แยกประเทศ ชนชาติเทพเทวดาแต่อย่างใด เทพเทวดาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษอ่านและพูดเขียนเช่นเดียวกับมนุษย์ใช้ แต่เป็นภาษาความเข้าใจ สื่อสารด้วยจิตที่ละเอียดจากกายที่ละเอียดของแต่ละองค์ และด้วยความเข้าใจของผมและคณะว่า การเวียนว่ายตายและเกิด ย่อมเป็นไปตามกรรมและแรงอธิษฐานไม่ได้เกิดเฉพาะที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ เทพจากอินเดีย อาจจะเกิดเป็นคนในประเทศไทย หรือเป็นสัตว์เดรัจฉานในแอฟริกาก็ได้ และแน่นอนที่ว่าไม่ได้เกิดภพเดียว และหมดเวรกรรมแค่ชาติเดียว

องค์พระหลวงตาท่านเคยเล่าให้พวกเราฟังว่า แผ่นดินทั้งประเทศไทยยังไม่พอเก็บกระดูกของเราที่หมุนเวียนการเกิดและตายของเราเลยครับ

ผมนำเรื่องเทพเทวดาที่สโตนเฮนจ์มาให้พิจารณา เพื่อเตือนสติพวกเราทั้งหลายที่ยังไม่หลุดพ้นว่า ชาติหน้าภพหน้ายังมีอีก และไม่รู้ว่าจะมีอีกกี่หมื่นกี่แสนชาติ ไม่ต้องเร่งความเพียรภาวนาก็ได้ครับ เร่งทำความดี รักษาศีลไว้อย่าให้ตกหล่นได้ก็พอแล้วครับ ค่อย ๆ ทำไป พุทโธอย่าให้ขาดก็มีความสุขแล้วล่ะครับ

ภาพทั้งหลายนี้ไม่ต้องอธิบายมากนะครับ ขอให้พิจารณาที่ความเหมือนทั้งปรากฏการณ์และลักษณะ พิจารณาเอาเองนะครับ

เขี้ยวกิเลส

๐ พระผู้พรากจากวงแห่งวัฏฏะ
สู่แดนพระวิมุตติผู้หลุดพ้น
ไร้บุญบาปไร้ชั่วดีที่กมล
ไร้ตัวตนไร้สมมุติไร้ทุกข์ภัย

๐ ธรรมจากจิตบริสุทธิ์ของพุทธะ
เพื่อชำนะตัวเหตุกิเลสใหญ่
สาธุชนพบทางสุดกว้างไกล
หลบอบายในจิตที่ติดตน

๐ วิถีจิตติดย้ำจนซ้ำซาก
ทรวงฤาอกถมทับกับสับสน
กิเลสนำทำเท่กับเล่ห์กล
ขาดเหตุผลจนจิตเกาะติดกรรม

๐ หลงใบ้บอดกอดเอางูเห่าพิษ
เนรมิตอย่างไรไม่เลิศล้ำ
ฤๅชีวิตหลุดรอดยามบอดคลำ
เขี้ยวคงย้ำซ้ำเขี้ยวทางเดียวตาย

๐ เขี้ยวกิเลสเหตุล่อให้ลุ่มหลง
สู่แดนดงพงผิดครอบจิตหมาย
เป็นเข็มทิศชี้วางทางอบาย
สร้างพิษร้ายฝังจิตผู้ผิด...คือ

๐ ไม่ยอมสุดหยุดนิ่งกับสิ่งนอก
อินทรีย์รับมาบอกหลอกให้ถือ
เห็นของปลอมไม่ปลิดจับติดมือ
สำคัญหรือเห็นจริงในสิ่งปลอม

๐ จริงเป็นเท็จเท็จเป็นจริงทุกสิ่งว่า
อวิชชาพาเห็นเหม็นเป็นหอม
มองกงจักรเป็นดอกบัวให้ขั้วตอม
ก้มหัวยอมกิเลสต้นเหตุเลว

๐ ซ้ำเกลือกกลั้วชั่วชีพไม่รีบหลบ
ยอมสยบแม้นว่าพาหลงเหว
กลับติ่งตามความเชื่อกับเชื้อเปลว
จนแหลกเหลวกับลวงที่หน่วงใน

๐ ก่อนสุดท้ายปลายทางจะว่างเปล่า
ต้องจับเอาดวงจิตเกาะติดไว้
ยามโลดเล่นเผ่นโผนกระโจนไป
อย่าให้ไกลเกินกว่าไขว่คว้าปลง

๐ จิตวิบัติมัดหมายหทัยท้อ
ช้ำแรกหน่อเติบใหญ่หทัยหลง
เมื่อรูปวาบจิตไหวหทัยงง
แล้วดำรงตามให้หทัยทุกข์

๐ รูปรสกลิ่นเสียงเพียงสัมผัส
จิตสมบัติผ่องใสหทัยสุข
หากไหววาบตามติดให้ผิดรุก
นี่แหละคุกซ้ำซากวิบากกรรม

๐ ท่านสอนสั่งฝังคิดใครจิตบอด
ส่องแสงรอดรำไรไม่ถลำ
กายยืนหยัดมัดหมายให้น้อมนำ
กับน้ำคำซ้ำซากจากปากองค์

๐ พระผู้ทรงศักดาปสาทะ
พาลดละสาเหตุกิเลสหลง
ได้รับธรรมตามดุจพระพุทธองค์
ผู้ไม่ปลงได้ปล่อยลดน้อยกาม

๐ ทั้งอินทร์พรหมคนสัตว์ได้อาศัย
เป็นหัวใจในศิษย์แห่งโลกสาม
ต่างดั้นด้นฟันฝ่าพยายาม
เพียรติดตามหวังบุญบารมี

๐ เทวดา...มากหลายอารักขา
มิน้อยกว่ามนุษย์ชาวพุทธนี้
ฉวยโอกาสไม่สิ้นด้วยยินดี
เวลามีน้อยนักเร่งตักตวง

๐ อสงไขยข้างหน้าฤาหาเห็น
ความร่มเย็นในจิตผู้ติดบ่วง
มีบุญนำทำต่อเป็นช่อรวง
ผ่านพ้นช่วงวิกฤติลิขิตตน

๐ ไม่หว่านพืชผลใหญ่ในวันนี้
ผ่านนาทีสู่นาทีมากมีผล
จะขอเป็นหนึ่งในสาธุชน
ลุยดิ้นรนยื้อแย่งแข่งเทวา

๐ มีมากมายหลายหน้าเกินตาเห็น
ล้วนลำเค็ญกว่าคนบนพื้นหล้า
ขาดสังขารเพื่อหัดวิปัสสนา
กราบวันทาเท่านั้นตามขั้นตอน

๐ ได้สัมผัสเพียงจิตตามสิทธิ์นั้น
ไร้รูปขันธ์สัมพันธ์บันดาลสอน
ผม,ขน,เล็บ,ฟัน,หนัง,ดั่งละคร
เพื่อใช้ย้อนสอนใจต่างไม่มี

๐ หวังรายล้อมปกปักอารักขา
เป็นบุญตาเท่านั้นทุกท่านนี้
หวังแสดงให้ชนกุศลดี
เร่งเร็วรี่อย่าหยุดกราบพุทธ
๐ ทั้งเราเขามีสิทธิ์หนึ่งจิตนั้น
เหลือคืนวันเท่าไหร่ให้เสาะหา
โอกาสเหลือให้พบตาสบตา
อีกกี่คราครั้งแล้วดวงแก้วงาม
๐ ทุกคืนวันผันไปอย่าไร้ค่า
ทุกเวลานาทีที่ผ่านข้าม
ทุกอณูแห่งเหตุกิเลสตาม
ทุกทุกยามหายใจต้องใคร่ครวญ
๐ สังขารเห็นเต็มตาชราภาพ
จิตเทพทราบมารรู้อยู่ทั่วถ้วน
ต่างดึงดันกันชวนควรมิควร
ตามกระบวนของเหตุกิเลสใจ
๐ อย่าให้ถึงวันหน้า...วาจานี้
แสนเสียดายเต็มทีที่สงสัย
อยากกราบซบสบตาแต่ช้าไป
น้ำตาไหลเห็นภาพได้กราบกราน

ครอบครัวยลรดีบุณย์ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ชีวิตของชัยพล

"ชัยพล" หรือที่ใคร ๆ ในละแวกบ้านเรียกว่า "ชัย" อายุประมาณ ๓๐ ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๓๐ บ้านของชัยมีอาชีพปลูกอ้อย ไร่ของครอบครัวชัยมีเนื้อที่ประมาณ ๑๕ ไร่ ถึงแม้จะเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ที่ญาติ ๆ อยู่อาศัยรวมกัน แต่ความเป็นอยู่ของครอบครัวชัยก็ไม่ขัดสนมากมายนัก

ค่ำคืนในฤดูฝน คืนหนึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ ฝนตกติดต่อกันมาหลายชั่วโมงแล้วตั้งแต่เย็น ชัยเป็นห่วงฝูงวัวในคอกท้ายไร่อ้อย จึงตั้งใจว่าเช้าวันรุ่งขึ้นจะรีบออกไปดู

รุ่งสางเช้าวันใหม่ ชัยจึงเดินไปท้ายไร่อ้อย เหตุการณ์ทุกอย่างเป็นปกติดีทุกอย่าง ไม่มีร่องรอยความเสียหายใดจากฝนตกหนักเมื่อคืน ชัยเดินสำรวจรอบ ๆ บริเวณคอกวัวก่อนที่จะกลับ พลันสายตาของชัยก็ไปกระทบกับวัตถุบางอย่าง เขาเดินเข้าไปดูใกล้ ๆ ก็พบว่าวัตถุบางอย่างที่ว่านั้นคือ เศียรของพระพุทธรูปที่ผุดขึ้นเหนือจอมปลวกขนาดใหญ่ซึ่งถูกน้ำฝนชะล้างทำให้ยุบตัวลง

ข่าวการพบพระพุทธรูปหินทราย แพร่ขยายเป็นวงกว้างออกไป ผู้คนหลายหมู่บ้านเดินทางมากราบไหว้ ผู้ใหญ่บ้านขอแรงชาวบ้านมาช่วยกันทำเพิงไม้ ป้องกันแดดฝนให้พระพุทธรูป ทุกคนในหมู่บ้านลงความเห็นว่าควรย้ายพระพุทธรูปองค์นี้ออกไปไว้ที่วัดประจำหมู่บ้าน

เมื่อตกลงกันเช่นนั้นจึงต้องมีการขุดฐานพระพุทธรูปที่ฝังอยู่ในดิน วันที่ทุกคนช่วยกันขุดฐานพระพุทธรูปนั้น ชัยก็มาดูอยู่ด้วย นาทีที่ฐานพระพุทธรูปถูกยกขึ้นพ้นจากดินภาพของเทวดาซึ่งสลักอยู่ด้านล่าง ๔ องค์ก็ทำให้เจ้าหน้าที่จากกรมศิลปากร สรุปได้ว่าเป็นภาพสลักของท้าวจตุโลกบาลซึ่งทำหน้าที่เป็นอารักษ์เทพปกปักรักษาพระพุทธรูปองค์นี้

ชาวบ้านพากันปลาบปลื้มดีใจ ที่พระพุทธรูปหินทรายที่พบในพื้นที่หมู่บ้านของตนมีอายุเก่าแก่หลายร้อยปี และเริ่มมีเสียงคัดค้านไม่ต้องการให้เคลื่อนย้ายพระพุทธรูปหินทรายองค์นี้ไปไว้ที่วัดประจำหมู่บ้าน เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานราชการต่าง ๆ ที่มาจากในเมืองก็เห็นเช่นนั้นด้วย เพราะการเคลื่อนย้ายพระขนาดใหญ่อาจทำให้เกิดการชำรุดได้

อีกประการหนึ่ง เจ้าหน้าที่ต่างก็ออกความเห็นว่าบริเวณพื้นที่ดังกล่าว น่าจะเป็นพื้นที่ที่ในอดีตมีอารยธรรมเก่าแก่ จึงประกาศให้พื้นที่บริเวณโดยรอบที่ขุดพบพระพุทธรูปหินทรายนั้นเป็นเขตขุดค้นทางโบราณคดี

ชาวบ้านทุกคนเห็นด้วย แต่ครอบครัวของชัย กลับได้รับผลกระทบโดยตรง พื้นที่ปลูกอ้อยเพียง ๑๕ ไร่ ไม่ได้มากพอที่จะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวนี้สุขสบายนัก เมื่อถูกประกาศเป็นพื้นที่ขุดค้นทางโบราณคดี ๔ ไร่ เป็นเหตุให้ชัยเริ่มรู้สึกไม่ดีกับพระพุทธรูปหินทราย

ไม่นานนัก ชาวบ้านและผู้คนต่างพื้นที่ ก็ค่อย ๆ ลืมเลือนและไม่ได้มาดู มากราบไหว้พระพุทธรูปหินทรายองค์

นี้เหมือนเช่นแรกพบ ความคึกคักเกิดขึ้นเพียงชั่วครู่และเงียบหายไปเหมือนไม่เคยมีอะไรเกิดขึ้น

ย่าของชัยเป็นเพียงคนเดียว ที่มากราบไหว้และปัดกวาดเพิงไม้ของ *"หลวงพ่อ"* ทุกวัน และจะนั่งอยู่ที่เพิงไม้นั้นวันละหลายชั่วโมง บ่อยครั้งที่ชัยต้องเดินมาตามย่าให้กลับบ้าน

ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ย่าของชัย เริ่มมีอาการป่วยจากความชราบ่อยครั้งขึ้น ย่าไม่ค่อยมีแรงเดินไปเพิงของหลวงพ่อเช่นแต่ก่อน แต่ย่าก็จะออกปากให้ชัยไปปัดกวาดเช็ดถูเพิงของหลวงพ่อแทน

"หลวงพ่อท่านศักดิ์สิทธิ์มากนะชัย วันก่อนย่าฝันเห็นท่าน และเทวดา ๔ องค์ที่ฐานของท่านมาเยี่ยมย่าด้วย" ย่าบอกกับชัยในวันหนึ่ง

"โอ๊ย....ย่าฝันเรื่อยเปื่อย ก็ย่าพูดถึงทุกวันอย่างนี้ ก็เก็บเอาไปฝันเท่านั้นเอง" ชัยโพล่งขึ้น

"ไม่หรอก ย่าไม่ได้ฝันเรื่อยเปื่อย เทวดาของหลวงพ่อท่านบอกว่า เมื่อย่าตายย่าจะได้ไปเกิดบนสวรรค์ และครอบครัวของเราจะมีลูกหลานที่จะเป็นผู้ช่วยคนได้มาก

หลวงพ่อท่านจึงมาโปรด” ย่าพูดพลางยกมือไหว้ท่วมหัว

“โปรดยังไงล่ะย่า มาโปรดทีไร่เราหายไป ๔ ไร่ ยังงี้เรียกว่าโปรดรึเปล่า” พูดเสร็จชัยก็เดินหนีลงบันไดบ้านไปทันที

นอกเหนือจากต้องช่วยพ่อทำงานในไร่อ้อยแล้ว ชัยยังมีหน้าที่ดูแลวัวของครอบครัว ซึ่งชัยเป็นคนเริ่มเลี้ยงเพราะชัยเป็นสัตวแพทย์ บางครั้งจึงมีชาวบ้านขอให้ชัยไปดูอาการเจ็บป่วยของสัตว์เลี้ยงในหมู่บ้านบ้าง และด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ชัยต้องเดินไปคอกวัวทุกวัน และเห็น*“หลวงพ่อ”* ในเพิงทุกวัน

ก่อนวันเข้าพรรษาปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ย่ามีอาการไม่มีแรง และไม่สามารถกินอะไรได้ ลูกหลานจะพาย่าเข้าไปหาหมอ แต่ย่ากลับไม่ยอม ย่าว่าจะคอยพระรูปหนึ่งซึ่งท่านจะกลับจากธุดงค์ และจะกลับมาจำพรรษาที่วัดในหมู่บ้าน

เมื่อพระรูปนั้นกลับมาจำพรรษาที่วัดในหมู่บ้านแล้ว อาการของย่าก็ดีขึ้นตามลำดับ หลังจากที่พระรูปนั้นมาเยี่ยมย่าที่บ้าน ย่าบอกกับลูกหลานในวันใกล้ออกพรรษาว่า

อยากจะถวายที่ดิน ๔ ไร่ตรงเพิง *"หลวงพ่อ"* ให้พระท่านใช้เป็นที่พักสงฆ์ เพราะวัดในหมู่บ้านไม่มีที่พักเพียงพอ และไม่ค่อยสงบเท่าใดนัก อีกอย่างโครงการขุดค้นโบราณสถานก็ไม่มีอะไรคืบหน้า

สำหรับพ่อของชัยแล้ว อะไรที่เป็นความสุขของย่า พ่อไม่เคยปฏิเสธ ลูกหลานคนอื่นก็เช่นกันไม่มีใครคัดค้านความคิดของย่า แต่สำหรับชัยแล้ว เขารู้สึกว่าการที่ต้องเสียที่ดิน ๔ ไร่ไปกับการสร้างที่พักสงฆ์นั้น มันทำให้ฝันในการจะสร้างฟาร์มวัวนมของเขาสลายไปต่อหน้าต่อตา

ตั้งแต่ที่ย่าพูดกับทุกคนในครอบครัวว่าจะยกที่ดิน ๔ ไร่นั้น สร้างที่พักสงฆ์ ผู้ใหญ่บ้านก็แวะเวียนมาดูบริเวณที่ดินนั้น พร้อม ๆ กับโครงการสร้างที่พักสงฆ์ ชาวบ้านแวะเวียนมาอนุโมทนาบุญกับย่า ทำให้ช่วงเวลานั้นย่าดูแข็งแรงขึ้นเพราะมีคนแวะเวียนมาทักทายพูดคุย ความอิ่มใจที่ได้มาจากการอนุโมทนาบุญ ทำให้ย่ามีแรงที่จะลุกเดินไปยังเพิงของหลวงพ่ออย่างกระฉับกระเฉง หลังจากที่ป่วยไม่มีแรงอยู่หลายเดือน ชัยเก็บความไม่พอใจอยู่ลึก ๆ วันหนึ่งหลังจากดูแลวัวนมเสร็จแล้ว เขาแวะเข้าไปที่เพิงของหลวงพ่อ เขา

พิจารณาดูพระพุทธรูปที่แกะสลักจากหินทรายองค์นั้นอยู่นาน ก่อนที่จะระบายความอัดอั้นใจออกมา เขาถามหลวงพ่อว่า รู้บ้างหรือไม่ว่าการปรากฏขึ้นของหลวงพ่อมันทำให้ความฝันที่จะมีฟาร์มวัวนมของเขาค่อย ๆ เลือนหายไป เขาถามว่าเขาทำผิดอะไรหรือหลวงพ่อถึงต้องมาพรากความฝันนั้น หลวงพ่อเองถ้ามีความศักดิ์สิทธิ์จริงทำไมไม่ไปอยู่ในที่ ๆ มีคนต้องการ

เทวดา ๔ องค์ก็ไม่พ้นจากคำตัดพ้อของชัย ชัยเพ่งมองไปที่ฐานของหลวงพ่อ แล้วตั้งคำถามเหมารวมกับเทวดาทั้งหมดนั้นว่า การปรากฏขึ้นของพวกท่านทำไมถึงนำความเปลี่ยนแปลงในทางเลวร้ายแก่เขา เขาทำผิดอะไรหรือ

ไม่มีคำตอบจากทั้ง *"หลวงพ่อ"* และเทวดาอารักษ์ทั้งสี่นั้น ชัยเดินกลับบ้านด้วยท่าทีเศร้าสร้อยเต็มที เมื่อถึงบ้านย่าถามชัยว่าวันนี้ชัยได้ไปปัดกวาดเพิงให้หลวงพ่อหรือเปล่า

ความน้อยใจที่อัดอั้นมานาน ทำให้ชัยตอบย่าไปว่าชัยไปปัดกวาดแต่คอกวัวเท่านั้น ส่วนหลวงพ่อ ถ้าย่าว่าศักดิ์สิทธิ์จริง เดี๋ยวท่านก็ใช้อิทธิฤทธิ์ปัดกวาดเช็ดถูเองแหละ คำตอบของชัยทำให้ย่าตกใจเป็นอย่างมาก ย่าโกรธ

ว่าชัยกำลังลบหลู่หลวงพ่อ ชัยระบายความในใจออกไปว่า เพราะอะไรที่ทำให้ชัยต้องคิดอย่างนั้น

ตั้งแต่วันนั้น อาการของย่าก็กลับมาแย่ลง ทุกคนในบ้านเห็นว่าเป็นความผิดของชัยที่ไปต่อปากต่อคำกับย่าในวันนั้น พ่อดุด่าชัยอย่างแรง ทั้งที่ปกติพ่อจะไม่เคยดุด่าชัยตั้งแต่ที่แม่เสียชีวิตไป เหตุการณ์ในบ้านเริ่มตึงเครียดในความรู้สึกของชัย ทุกคนในบ้านมองชัยแปลกแยกไปทุกที

พ่อกับคนอื่น ๆ ในบ้านเป็นห่วงอาการของย่าเป็นอย่างมาก จึงเที่ยวตระเวนทำบุญตามวัดทั้งในหมู่บ้านและในเมือง ด้วยหวังจะต่ออายุให้ย่า โดยเฉพาะกับ *"หลวงพ่อ"* นั้น พ่อนิมนต์พระจากวัดในหมู่บ้านมาทำบุญถวาย พร้อมทั้งประกาศว่าจะยกที่ดินบริเวณนี้สร้างถวายเป็นที่พักสงฆ์ตามความต้องการของย่า แม้ชัยจะพูดอธิบายเหตุผลที่ต้องการที่ดินสำหรับสร้างฟาร์มวัวนม แต่พ่อก็ไม่สนใจ พ่อกลับต่อว่าชัยว่าเป็นต้นเหตุให้ย่าต้องป่วยหนักเช่นนี้

ชัยเก็บความเคียดแค้นไว้ในใจ เขามุ่งหน้าไปยังเพิงของหลวงพ่อ แล้วคำพูดมากมายก็หลั่งไหลออกมาจากปากชัย ชัยพูดกับหลวงพ่อว่าทุกวันนี้ทุกคนในบ้านมองเขา

เป็นต้นเหตุที่ทำให้ย่าป่วยหนัก ชีวิตเขาทำไมต้องมาเจอเรื่องอะไรอย่างนี้ ความหวัง ความฝันที่จะสร้างฐานะของเขาต้องสลายไปพร้อม ๆ กับการปรากฏขึ้นของหลวงพ่อ

ท้องฟ้ามืดครึ้มผิดไปจากทุกวัน แล้วฝนหลงฤดูก็ตกลงมาอย่างหนัก ในความรู้สึกของชัย ฝนที่ตกในวันนี้มันช่างเหมือนเมื่อวันที่ *"หลวงพ่อ"* ปรากฏขึ้นบนผืนดิน สายฟ้าสว่างวาบพร้อมเสียงคำรามกึกก้อง แสงของสายฟ้าทำให้ชัยเห็นใบหน้าของเทวดาประหนึ่งมีชีวิต ใบหน้าที่สงบเงียบมาตั้งแต่ที่ชัยเคยเห็น ณ ขณะนั้น แปรเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง รอยยิ้มเล็กน้อยบนใบหน้าเหมือนรอคอยคำท้าทาย และโดยทันทีทันใดเช่นกัน ชัยท้าทาย *"หลวงพ่อ"* และเทวดาทั้งสี่ว่าหากมีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์จริง ขอจงทำให้เขาเห็นปาฏิหาริย์จริง ๆ ในชีวิตของเขาด้วย

คราวนี้เป็นชัย ที่แสยะยิ้มพร้อม ๆ กับสายฝนที่ซาลงเกือบหยุด ชัยก้าวเดินออกจากเพิงมุ่งหน้ากลับบ้าน คืนนั้นชัยกระสับกระส่ายนอนไม่หลับ เมื่อนึกถึงใบหน้าของเทวดาทั้งสี่นั้น

เช้าตรู่วันรุ่งขึ้น คนในบ้านพากันอาบน้ำแต่งตัวตั้งแต่นกยังไม่ร้อง มีเพียงชัยคนเดียว ที่ไม่รู้ว่าวันนี้จะมีงานบุญใหญ่ที่เพิงของหลวงพ่อ ชาวบ้านพากันเดินไปจนถึงเพิง ชัยชะโงกหน้าออกมาจากห้องเมื่อได้ยินเสียงเอะอะ เขาเห็นย่าใส่เสื้อลูกไม้คอปกตัวใหม่เอี่ยม นุ่งผ้าถุงลายลูกแก้วสีน้ำเงินเข้มตัดกับสีเสื้อ ท่าทางย่ากระฉับกระเฉงจนเขารู้สึกประหลาดใจ ย่าส่งเสียงเรียกเขาให้ไปท้ายไร่ด้วยกัน ชัยถามย่าว่ามีอะไรหรือ ย่าว่าวันนี้ย่าจะถวายที่ดินให้เป็นที่ธรณีสงฆ์ ชัยปฏิเสธคำชวนของย่าโดยไม่สนใจแม้แต่จะหันมามองว่าย่ามีสีหน้าอย่างไร

บ่ายวันนั้นหลังจากที่ย่ากลับมาจากท้ายไร่ ลูกหลานทุกคนมารวมตัวกันพร้อมกับชาวบ้านที่แวะมาร่วมทำบุญ ย่าขอตัวขึ้นไปนอนชั้นบนโดยที่ทุกคนไม่ได้คิดว่าจะเป็นครั้งสุดท้ายที่ได้เห็นย่า ชัยเดินสวนกับย่าที่ชั้นบนของบ้าน ย่าเดินเข้าไปจับแขนชัยแล้วบอกกับชัยว่า *“บุญอันใดที่ย่าได้ทำแล้วในวันนี้ ขอหลานย่าจงเป็นผู้มีส่วนในบุญนั้นด้วยนะ”* ชัยไม่กล่าวอะไรแต่ก็เข้าไปสวมกอดย่าครั้งหนึ่ง ชัยไม่เคยคาดคิดว่าการกอดย่าครั้งนั้นจะเป็นครั้งสุดท้าย เขาเห็นใบหน้าของย่ามีรอยยิ้มและแววตาที่เปี่ยมไปด้วยความสุข

เย็นวันนั้น เมื่อเล็กลูกของอาขึ้นไปตามย่ามากินข้าว ก็พบว่าย่าเสียชีวิตแล้ว ทุกคนในบ้านเสียใจเป็นอย่างมาก ด้วยนึกไม่ถึงว่าย่าจะด่วนจากไปเช่นนี้ พ่อเสียใจอย่างมาก และโทษชัยว่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ย่าตาย ชัยโกรธแค้น *"หลวงพ่อและเทวดา"* มากขึ้น เขาคิดว่าอย่างไรเสียหลวงพ่อและเทวดา เป็นปีศาจที่นำความเลวร้ายเข้ามาในชีวิตของเขา

ชัยหยิบจอบติดมือขณะวิ่งลงจากบ้าน เขาวิ่งไปถึงเพิงของ *"หลวงพ่อ"* พร้อมกับนึกในใจว่า อย่างไรเสียวันนี้เขาก็จะทำลายรูปสลักหินนี้ให้ได้ ที่เพิงธูปเทียนจำนวนมากที่ชาวบ้านแวะเวียนกันมากราบไหว้ในพิธีตอนเช้าดับหมดแล้ว เหลือเพียงเทียนขนาดใหญ่ ๒ ต้นขนาดเท่าเทียนพรรษาที่ยังติดอยู่

เขาเดินเข้าไปใกล้หลวงพ่อมากขึ้นและในขณะที่กำลังจะเงื้อมมือเอาจอบฟาดลงไปนั้น ปรากฏว่ามีแมวตัวหนึ่งวิ่งมาชนเทียนล้มลง เปลวไฟจากเทียนขนาดใหญ่นั้นลามเลยไปโดนผ้าม่านลูกไม้ที่ชาวบ้านนำมาประดับถวายหลวงพ่อ ไฟลุกอย่างรวดเร็วจนขึ้นไปถึงหลังคาที่มุงด้วยจาก ชัยตกใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างมาก เขามองหาของรอบตัวที่พอจะดับ

ไฟได้ แต่ก็มีเพียงกระป๋องพลาสติกเล็ก ๆ ที่เอาไว้ใส่ดอกไม้ถวายหลวงพ่อเท่านั้น ชัยเททั้งน้ำและดอกไม้ลงไปที่เปลวไฟ แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะดับไฟ เขาวิ่งไปที่คอกวัวเพื่อตักน้ำมาราดดับไฟ

แต่เพราะด้านหลังของเพิงเป็นดงอ้อย และมีหญ้าแห้งอยู่รอบบริเวณทำให้การดับไฟเป็นไปโดยยากลำบาก ชัยวิ่งไปตักน้ำครั้งแล้วครั้งเล่าจนหมดแรง เมื่อไฟมอดลง ชัยก็แทบไม่มีเรี่ยวแรงเหลือ คานหลังคาถูกไฟไหม้จนเกรียม ชัยหันไปคว้าจอบที่ติดมือมากระทุ้งให้คานนั้นตกไปทางอื่นเพื่อไม่ให้ตกมาถูกหลวงพ่อ

เพิงทั้งหลังและบริเวณรอบ ๆ ถูกไฟไหม้เป็นพื้นที่พอสมควร แต่กับองค์หลวงพ่อแล้ว กลับไม่ปรากฏความเสียหายใด ๆ เมื่อเห็นว่าไฟมอดหมดแล้ว ชัยจึงเดินลากจอบกลับบ้านซึ่งไม่มีคนอยู่ เนื่องจากทุกคนกำลังเอาศพย่าไปไว้ที่วัดในหมู่บ้าน

ด้วยความเหนื่อยล้า ชัยล้มตัวลงนอน กว่าจะรู้ตัวอีกครั้งก็เป็นช่วงสายของอีกวันหนึ่งแล้ว เขาได้ยินเสียงผู้คนจำนวนมากบริเวณใต้ถุนบ้านจึงเดินลงไปดู ชาวบ้านกำลัง

จับกลุ่มคุยกันถึงเรื่องที่ ***"หลวงพ่อแสดงปาฏิหาริย์"***

ชัยฟังอยู่เงียบ ๆ ได้ความว่าชาวบ้านไปพบว่าเพิงของหลวงพ่อเกิดไฟไหม้ ด้วยเพราะเทียนที่จุดถวายล้มลง แต่ด้วยเพราะบารมีของหลวงพ่อทำให้ไฟไม่สามารถทำอันตรายใด ๆ แก่หลวงพ่อได้ ขนาดคานหลังคาตกลงมายังไม่ถูกองค์หลวงพ่อแม้แต่น้อย เหมือนเทวดามาปัดออกไปไม่ให้โดน

เขาตัดสินใจเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้เล็กญาติผู้น้องฟัง แต่เล็กกลับไม่เชื่อในสิ่งที่เขาพูด เล็กนำเรื่องนี้ไปเล่าให้อาฟัง แล้วชั่วเวลาไม่ถึงชั่วโมงคนทั้งบ้านรวมถึงชาวบ้านก็มอง เห็นว่า ชัยเป็นคนเลวร้ายของหมู่บ้านที่กล้าลบหลู่ในปาฏิหาริย์ของหลวงพ่อ

ชัยตัดสินใจหลบหน้าผู้คนเข้ากรุงเทพฯ เพื่อไปหาเจ้าประคุณ ที่นั่นชัยได้ระบายความอัดอั้นใจให้เจ้าประคุณซึ่งชัยเคยมาอาศัยท่านอยู่ที่วัดนี้ตั้งแต่สมัยที่เรียนมหาวิทยาลัย ความที่ชัยเห็นว่าตนเองเป็นฝ่ายถูกกระทำขณะนั้นเขาจึงไม่มีสติพอที่จะรับฟังคำสั่งสอนตักเตือนของเจ้าประคุณ เขาค้างคาใจในความเชื่อของย่า ของครอบครัวของผู้คนรอบข้าง ที่เป็นพลังตัดทอนตัวเขา เขาอยากได้

คำตอบจากเจ้าประคุณ ซึ่งตัวเขาและทุกคนที่เป็นศิษย์ต่างก็อยากจะได้รับในเวลาที่มีปัญหา

แต่เจ้าประคุณจะไม่เคยตอบคำถามใคร ในเวลาที่เจ้าของคำถามยังไม่มีใจจะรับฟังคำตอบ บ่อยครั้งที่เราถามท่านว่าเพราะอะไรท่านจึงไม่ตอบคำถามคนเหล่านั้น ท่านเมตตาสอนเราว่า ที่เราคิดไปว่าเขาต้องการคำตอบบางทีเขาไม่ได้ต้องการ บ่อยครั้งที่คนมานั่งตั้งคำถามอยู่ตรงหน้าเขาแค่ต้องการระบายสิ่งที่อั้นอยู่ในใจ

"ถ้าไม่รู้จักแยกแยะความต้องการในจิตใจของผู้คนเราจะไม่สามารถเป็นครูที่ดีของเขาได้" คืออีกประโยคหนึ่งที่ท่านเมตตาให้สติ

สำหรับชัย วันที่เขาตั้งคำถามกับเจ้าประคุณนั้น ท่านไม่ได้ตอบคำถามของชัยแม้แต่ข้อเดียว สิ่งเดียวที่ท่านพูดในวันนั้นคือให้ใจเธอตกตะกอนเสียก่อนแล้วค่อยคุยกัน สำหรับตัวปัญหาที่ชัยตั้งปัญหาถามเจ้าประคุณนั้น ท่านก็แนะแต่เพียงว่าชัยต้องเลิกเพลินกรอบเสียก่อนจึงจะสามารถเข้าใจอะไร ๆ ได้ตามความเป็นจริง

ช่วงเวลาที่ชัยมาอยู่กรุงเทพประมาณ ๒ อาทิตย์ มันทำให้เขารู้สึกสงบขึ้น เขาเริ่มพยายามตีความในสิ่งที่เจ้าประคุณบอกเตือน *"เป็นนกอย่าเพลินกรง เป็นคนอย่าเพลินกรอบ"* ประโยคที่ดูแล้วไม่น่ายาก แต่ชัยคิดว่าเหมือนมีเส้นอะไรบาง ๆ มาปิดบังตัวรู้ของเขาอยู่ *"กรอบ"* ที่ล้อมรอบตัวเขามันคืออะไร ก็ในเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างที่เขารู้จักมาทั้งชีวิตนั้น มันต้องเป็นสิ่งที่เขาเคยเห็น เคยจับต้อง เคยสัมผัส รู้ที่มารู้ที่ไป รู้เหตุ และรู้ผล ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขามันเป็นอย่างนี้ทั้งสิ้น

แล้วการที่จู่ ๆ จะให้เขายอมรับก้อนหินแกะสลักว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิฤทธิ์สามารถดลบันดาลให้ชีวิตเขาแปรเปลี่ยนได้ เป็นสิ่งที่เขาไม่อาจทำใจยอมรับได้ ก็ในเมื่อสิ่งที่เขาร่ำเรียนมา พุทธศาสนาเป็นศาสนาแห่งหลักของเหตุและผล ไม่ใช่ศาสนาแห่งศรัทธาหรือเทวนิยม นั่นเป็นสิ่งที่เขาเข้าใจถูกต้องไม่ใช่หรือ ยังจะมีพลังอำนาจเร้นลับใดในโลกนี้อีกที่วิทยาศาสตร์ไม่สามารถอธิบายได้ คือคำถามที่ชัยครุ่นคิดในใจ

ด้วยภาระที่ต้องกลับไปดูแลวันนม ทำให้ชัยต้องลาเจ้าประคุณกลับบ้าน แต่เมื่อกลับไปบ้าน เล็กบอกกับเขาว่า

พ่อของเขาขายวัวทั้งหมดไปแล้วเพราะเห็นว่าเขาเป็นคนอกตัญญูที่แม้แต่งานศพของย่าก็ยังไม่มา

เหมือนสายฟ้าฟาดลงกลางใจของชัย จู่ ๆ เขาก็กลายเป็นคนไร้ครอบครัว ไม่มีใครเข้าใจ เขาเดินไปท้ายไร่ วันนี้สภาพเพิงของหลวงพ่อเปลี่ยนไป เขารู้จากเล็กว่า พ่อนำเงินที่ได้จากการขายวัวของเขามาซื้อวัสดุในการสร้างศาลให้กับหลวงพ่อ และชาวบ้านได้ร่วมแรงกันสร้างศาลใหม่ขึ้น ศาลใหม่แห่งนี้ปูพื้นด้วยกระเบื้องอย่างดี มีประตู และบานหน้าต่างเป็นไม้เนื้อแข็ง หลังคาปูด้วยกระเบื้อง เกล็ดปลา

ควันธูป และเปลวเทียนบนราวปัก คละคลุ้งไปทั่วบริเวณ ชาวบ้านต่างพากันมากราบไหว้ ไม่แต่เฉพาะคนในหมู่บ้านเท่านั้น แม้แต่คนต่างอำเภอก็ทยอยกันมากราบไหว้ไม่ขาดสาย ด้วยเพราะทุกคนต่างเลื่อมใสศรัทธาในปาฏิหาริย์ที่ไฟไม่สามารถทำอันตรายใด ๆ แก่องค์หลวงพ่อได้แม้แต่น้อย

เพียงผ่านไป ๒ อาทิตย์ ชีวิตของชัยเปลี่ยนไปอย่างที่ไม่เคยนึกฝันมาก่อน เขารู้สึกเจ็บใจทุกครั้งที่ได้ยินใครต่อใคร

พูดถึงปาฏิหาริย์ของหลวงพ่อ บ้างก็ว่าเป็นเพราะอิทธิฤทธิ์ของอารักษ์เทพที่ฐานหลวงพ่อมาช่วยดับไฟ ไม่ให้ไหม้ไร่อ้อยที่เป็นเชื้อเพลิงอย่างดี ทองคำเปลวที่ชาวบ้านนำมาปิดนอกเหนือจากองค์หลวงพ่อแล้ว ยังลามไปปิดถึงเทพทั้งสี่องค์ที่สลักอยู่ที่ฐานด้วย

โต้ง กับเชื้อ นักเลงหัวไม้ประจำหมู่บ้าน แปรเปลี่ยนสภาพมาเป็นคนดูแลศาลหลังใหม่ ทำหน้าที่ขายดอกไม้ธูปเทียน และคอยกำชับห้ามไม่ให้ใครต่อใครมาปิดทองบริเวณใบหน้าของหลวงพ่อและเทวดาทั้งสี่ เพราะคนทรงเจ้าประจำหมู่บ้านทักไว้ว่าห้ามปิดเพราะจะทำให้ท่านมองไม่เห็น

สายตาของทุกคนที่ชัยรู้จัก มองชัยเหมือนกับว่าชัยไม่มีตัวตน เขาทำตัวไม่ถูกและไม่รู้ว่าอะไรเกิดขึ้นกับเขา เมื่อเขาเดินกลับเข้าบ้าน พ่อได้ออกปากไล่เขาไม่ให้เข้าบ้าน ความน้อยใจเสียใจทำให้ชัยเพิ่มความโกรธแค้นหลวงพ่อกับเทวดาทั้งสี่มากขึ้น เขาเดินหันหลังให้กับบ้านที่เขาอยู่มาตลอดทั้งชีวิต

คืนนี้เป็นคืนเดือนมืด เมฆลอยเกลื่อนท้องฟ้าบดบังแสงดาว ในความมืดสนิทนั้นชัยก้าวออกมาจากป่าอ้อยข้าง

ทางพร้อมกับไม้ขนาดถนัดมือ เขาค่อย ๆ เดินอย่างเงียบเชียบและเชื่องช้า เพื่อจะเข้าไปทำลายหลวงพ่อ นั่นคือความตั้งใจของเขา แต่เมื่อเขาเดินย่องเข้าใกล้ศาล เขาก็เห็นโต้งกับเชื้อยืนคุยกันอยู่หน้าศาล ชัยหลบเข้าเงาไม้ใหญ่ใกล้ศาล โต้งสั่งให้เชื้อไปซื้อยากันยุงในหมู่บ้าน เชื้อรับคำแล้วถีบจักรยานออกไป ชัยไม่กล้าที่จะออกมาเผชิญหน้ากับโต้ง เพราะโต้งนั้นเป็นนักเลงหัวไม้อันดับหนึ่งของหมู่บ้าน เขาจึงค่อยหมอบตัวลงนอนกับผืนดินอย่างเงียบเชียบ

โต้งนั่งเอนหลังอยู่หน้าศาลอย่างสบายอารมณ์ ทันใดนั้นเองมีชาย ๒ คนเข้ามาประชิดตัวโต้ง และรุมทำร้ายด้วยไม้หน้าสาม เมื่อโต้งสลบแล้ว ทั้งสองคนเดินเข้าไปในศาล พยายามจะช่วยกันยกหลวงพ่อแต่ไม่สามารถขยับเขยื้อนได้ ชายคนแรกถามอีกคนว่าทำไมหัวหน้าถึงอยากได้พระองค์นี้ ชายคนที่สองตอบว่าเพราะมีข่าวลำลือว่าท่านสามารถป้องกันไฟไม่ให้ไหม้ได้ ขณะที่ทั้งสองกำลังคุยกันไปและหาทางสกัดฐานพระเพื่อจะยกออกไปนั้น พลันสติของทั้งสองก็แทบจะหลุดออกจากร่างไปเกือบจะพร้อมกัน

ใช่แล้ว เป็นฝีมือของชัยที่แอบย่องเข้ามาโดยที่ทั้งสองไม่ทันรู้ตัว ไม้ขนาดเขื่องที่ชัยเอาติดมาด้วยหวดลงตรง

บริเวณทัดดอกไม้ของคนแรก และที่ก้านคออย่างแรงของคนที่สอง ทั้งสองสลบลงไปกองตรงหน้ากระถางธูปพอดี ขณะที่ชัยกำลังจัดการคนร้ายทั้งสองอยู่นั้น เขาได้ยินเสียงหมาที่อยู่ในบ้านของเขานั้นเห่าแว่วมาแต่ไกล นั่นทำให้เขารู้ว่า เชื้อน่าจะกลับมาจากซื้อยากันยุงแล้ว

ชัยไม่มีเวลาพอที่จะจัดการในสิ่งที่เขานึกคิดมาตั้งแต่ต้นได้ เขาจึงรีบเร้นกายหลบออกไปจากศาล เดินลัดเลาะเข้าไปในดงป่าอ้อย ปล่อยให้ความมืดกลืนเขาหายไปในค่ำคืนนั้น

ข่าวหลวงพ่อหินทรายแสดงอิทธิฤทธิ์ปราบโจร แพร่สะพัดรวดเร็วยิ่งกว่าไฟลามทุ่ง เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบปากคำคนร้าย เขาก็สารภาพกับตำรวจว่าจะเข้าไปลักขโมยหลวงพ่อตามที่มีผู้ใหญ่สั่งมา แต่ที่ทำให้ทุกคนเห็นว่าน่าจะเป็นเทวดาอารักษ์มา ปกปักรักษาก็เพราะคนร้ายคนแรกให้การว่าจู่ ๆ ก็หมดสติไปไม่ทันรู้ตัวว่าเกิดอะไรขึ้น อีกคนให้การว่าเห็นเงาดำใหญ่เงื้อตะบองมาฟาดเข้าที่ก้านคอโดยไม่ทันตั้งตัว ผนวกกับสภาพของโต้งที่นอนหมดสติอยู่ที่หน้าศาล ทำให้ทุกคนเชื่อว่าเป็นเพราะบารมีของหลวงพ่อและเทวดาทั้งสี่ที่สำแดงปาฏิหาริย์ปราบโจร

ชัยตัดสินใจออกจากหมู่บ้าน เขารู้สึกว่ายิ่งเขาคิดจะทำร้ายหลวงพ่อหินทรายครั้งใด กลับกลายเป็นว่าเขาจะต้องเข้าไปปกป้องหลวงพ่อหินทรายทุกครั้ง เขาเข้าใจว่าเป็นเพราะความบังเอิญที่ไม่น่าให้อภัยนี้ทำให้เขาไม่สามารถแก้แค้นหลวงพ่อได้สักที ทั้งกลับยิ่งสร้างความศรัทธาให้ผู้คนหลงงมงายกับหลวงพ่อมากขึ้นไปอีก

แต่ข่าวหลวงพ่อหินทรายสำแดงปาฏิหาริย์ปราบโจรครั้งนี้โด่งดังข้ามจังหวัดไปแล้ว ผู้คนจำนวนมากหลั่งไหลเข้ามากราบไหว้หลวงพ่อ จากหมู่บ้านที่ชาวบ้านทำอาชีพเกษตรกรไร่อ้อยมีรายได้พอเลี้ยงชีพไปวันๆ ก็เริ่มมีอาชีพรำแก้บน ร้อยพวงมาลัย ขายดอกไม้ธูปเทียน สภาพความเป็นอยู่ในหมู่บ้านเริ่มดีขึ้น ถนนหนทางในหมู่บ้านได้งบพัฒนาจากจังหวัดมาทำใหม่ให้ดีขึ้น

ภายในศาลหลวงพ่อวันนี้ ตู้รับบริจาคถูกนำมาตั้งเรียงรายให้ผู้คนที่ศรัทธาในองค์หลวงพ่อช่วยกันบริจาคเพื่อนำไปใช้ก่อสร้างตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ หนึ่งในโครงการนั้นคือการก่อสร้างที่พักสงฆ์ซึ่งเป็นความตั้งใจของย่าของชัยนั่นเอง

หลังจากวันที่โต้งถูกทำร้าย เวลาผ่านไปได้ ๒-๓ ปี ผู้คนยังคงหลั่งไหลมากราบไหว้หลวงพ่อหินทรายอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่มากอย่างบ้าคลั่งตามกระแส แต่เหมือนสายน้ำในลำธารที่ไม่เคยเหือดแห้ง เงินบริจาคที่ได้จากการหยอดตู้ในศาลของหลวงพ่อนั้น ถูกนำไปใช้สร้างโรงเรียนประจำตำบล ๑ แห่ง สถานีอนามัย ๑ แห่ง เมรุเผาศพของวัดในหมู่บ้าน ๑ หลัง และที่พักสงฆ์หลังศาลหลวงพ่อหินทรายก็เป็นอีกหนึ่งในหลายโครงการนั้น

และวันนี้ อารักษ์เทพทั้งสี่องค์ ก็มีผู้ที่ศรัทธานำหุ่นปั้นจำลองเข้ามาถวายหลวงพ่อ เทพทั้งสี่หรือท้าวจตุโลกบาล ถูกอัญเชิญไว้ยังทิศทั้งสี่ทิศของวิหารซึ่งวันนี้ได้ถูกสร้างขึ้นแทนศาลหลังเดิมที่ไม่สามารถรองรับคนจำนวนมากได้ องค์หลวงพ่อหินทรายถูกอัญเชิญขึ้นประดิษฐานบนพื้นหินอ่อนสีขาวดูสง่างาม ทองคำเปลวที่ปิดองค์หลวงพ่อและรูปสลักท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่อย่างหนาแน่นนั้น ทำให้ไม่สามารถเห็นเนื้อเดิมของหินทรายได้เลย

ย้อนกลับไปตามหา “ชัย” ในวันที่เขาตัดสินใจออกจากหมู่บ้านนั้น เขาเดินทางขึ้นรถไฟไปอย่างไร้จุดหมาย แต่

ปลายทางของรถไฟในขบวนที่เขานั่งทำให้เขาต้องลงจากรถไฟที่สถานีไทรโยค กาญจนบุรี เขานั่งคิดพิจารณาถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขาในช่วงเวลาที่ผ่านมา เขานึกถึงดวงหน้าอันเอิบอิ่มด้วยเมตตาของเจ้าประคุณ ที่สุดแล้วเสียงของเจ้าประคุณก็ดังขึ้นเตือนสติเขาอีกครั้ง *"อย่าเพลินกรอบ"*

๑ ปีเศษ หลังจากวันที่ชัยได้เข้าไปกราบเจ้าประคุณครั้งหลังสุด วันนี้ "ชัย" ตัดสินใจที่จะนำพาตนเองออกจากกรอบความเชื่อเดิม ๆ เขาไม่เคยเห็นด้วยแม้กับการสวดมนต์อย่างนกแก้วนกขุนทอง ท่องบ่นโดยไม่รู้ความหมาย แต่วันนี้วันที่เขาตัดสินใจเดินออกจากกรอบความคิดเดิม ๆ เขาเลือกที่จะทำตัวเดียงสาเหมือนเด็กที่ไม่มีความรู้ใด ๆ เขาเริ่มเรียนรู้ทุกสิ่งทุกอย่างใหม่จากมุมมองนอกกรอบ

เขาเคยพบประสบการณ์ที่แปลกประหลาดใจครั้งหนึ่งซึ่งทำให้เขาเห็นภาพของการเป็นอิสระจากกรอบได้ชัดเจนขึ้น ในวันที่เขาลงจากรถไฟที่สถานีไทรโยคนั้น เขาเดินทางเข้าป่าแถวนั้นด้วยความเคยชิน เพราะเขาเคยมาเที่ยวที่นี่หลายครั้งแล้ว เขาเลือกที่จะไปขอพักอาศัยอยู่กับชาวป่าในที่ไม่ห่างไกลนัก

วันหนึ่ง หลังจากที่เขาเดินทางมาถึงไทรโยคได้ ๑๕ วัน เขาเห็นลูกของชาวป่าคนหนึ่งอายุประมาณ ๑ ขวบกำลังนั่งเล่นอยู่ใต้ต้นไม้ โดยมีพี่ ๆ เล่นอยู่ห่าง ๆ งูเหลือมขนาดใหญ่ตัวหนึ่งเลื้อยลงมาจากต้นไม้นั้น มันตรงเข้าหาเด็กน้อยผู้ไม่เดียงสา หัวใจเขาเต้นระส่ำและก่อนที่เขาจะก้าวออกไปช่วยเด็กคนนั้น

เสียงจากภายในหัวของเขาดังอยู่ข้างใน เสียงนั้นสั่งให้เขาสังเกตกิริยาอาการของเด็กคนนั้น ในขณะที่พี่ ๆ พากันร้องเสียงหลง บางคนก็วิ่งไปตามผู้ใหญ่ บางคนวิ่งหาไม้จะมาช่วยเด็กคนนั้น ในขณะที่ทุกคนวิ่งสับสนวุ่นวาย เด็กน้อยกลับไม่ร้องไห้ หรือกระวนกระวายใด ๆ มีเพียงเสียงอ้อแอ้เล็กน้อยออกมาให้ได้ยิน แววตาแห่งความไร้เดียงสานั้นไม่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเจ้างูเหลือมตัวนั้นเลย

เมื่อชัยได้สติจากการสังเกตกิริยาของเด็กน้อยนั้นแล้ว เขาเข้าใจในสิ่งที่เจ้าประคุณสั่งสอนโดยทันที เขาเข้าไปใช้ไม้เขี่ยให้เจ้างูเหลือมตัวนั้นถอยห่างเด็กน้อยออกไปก่อนที่เขาจะเข้าไปอุ้มเด็กคนนั้นออกมา เจ้าเด็กน้อยนั้นก็ยังส่งเสียงหัวเราะอ้อแอ้ไปตามเรื่องตามราว โดยไม่รู้ว่าตนเองพ้นจากช่วงเวลาที่อันตรายอย่างหวุดหวิด

ที่จริงแล้วการที่เด็กน้อยคนนั้นไม่แสดงอาการหวาดกลัว หรือร้องไห้ตกใจ กลับเป็นสิ่งที่ช่วยชีวิตของเด็กน้อยคนนั้นจากเจ้างูเหลือมได้ดีในระดับหนึ่ง

เพราะหากเด็กน้อยคนนี้เรียนรู้ว่า เจ้างูเหลือมตัวนี้คือสิ่งที่เป็นอันตรายและเขาต้องพยายามขอความช่วยเหลือด้วยในภาวะที่เขาเองก็ยังเดินไม่ได้ การที่เด็กระดุกระดิกมาก ๆ จะเป็นการกระตุ้นให้เจ้างูเหลือมเข้าประชิดตัวและตัดสินใจทำร้ายเด็กได้เร็วขึ้น

อีกประการหนึ่งสัญชาตญาณการเป็นนักล่าของงูเหลือมนั้น มันจะใช้ลิ้นในการวัดอุณหภูมิของเหยื่อ หากเหยื่อมีอุณหภูมิร่างกายที่เปลี่ยนแปลงขึ้นลงเร็ว ๆ จะเป็นการกระตุ้นสัญชาตญาณและการตัดสินใจจู่โจมให้รวดเร็วขึ้น ดังนั้นการที่เด็กน้อยคนนี้ไม่รู้สึกตกใจถึงภัยจากงูเหลือมที่ใกล้เข้ามา อุณหภูมิในร่างกายไม่เกิดการเปลี่ยนแปลง เด็กไม่ได้ขยับเขยื้อนมากมาย ปัจจัยเหล่านี้เป็นเหตุให้งูเหลือมไม่ตัดสินใจจู่โจม

ชัยได้เริ่มเรียนรู้วิธีคิดนอกกรอบจากการสังเกตอาการของเด็กน้อยคนนั้น และเป็นครั้งแรกที่เขาเริ่มเห็นว่า

ใจของเขามันตกตะกอนได้อย่างที่เจ้าประคุณเมตตาสั่งสอน เขาเริ่มท่องบ่นมนต์คาถาต่าง ๆ ตามหนังสือที่เขาขอให้ผู้ใหญ่บ้านช่วยซื้อมาให้เขาเวลาเข้าตัวเมือง เขาไม่สนใจความหมายในบทมนต์ภาวนา เขาท่องบ่นไปอย่างเช่นนกแก้วนกขุนทอง จนวันหนึ่งเขาสังเกตเห็นในใจเขาว่ามันสงบนิ่งเป็นสมาธิในเวลาที่ท่องบ่นมนต์เหล่านั้น

เขาเริ่มพร้อมที่จะรับฟังคำสั่งสอนของเจ้าประคุณแล้ว กำลังใจที่เคยเหือดแห้งไปไม่รู้หลั่งไหลมาจากไหนมากมาย มันมากมายพอที่จะทำให้เขามีกำลังในการเดินทางลงจากป่านั่งรถไฟ หลายชั่วโมงเพื่อเดินทางไปหาเจ้าประคุณ

ชัยขอโอกาสเจ้าประคุณบวชเพื่อศึกษาและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนไว้ เจ้าประคุณได้เมตตาบวชให้ชัย ตามที่เขาขอร้อง พ่อและครอบครัวเดินทางมางานบวชให้ชัย พ่อยังคงบึ้งตึงกับชัยด้วยเรื่องครั้งเก่าก่อน และอดถามชัยไม่ได้ว่าที่บวชเป็นเพราะศรัทธาในศาสนาหรือต้องการจับผิดศาสนา

แต่เจ้าประคุณชิงตอบคำถามนี้แทนชัยว่า ที่บวชนี่ไม่ใช่เพราะศรัทธาหรอก ศรัทธาจะเกิดขึ้นภายหลัง หลังจาก

ที่ได้เรียนรู้ รู้เหตุรู้ผลรู้ความเป็นไปตามเหตุปัจจัย เมื่อรู้จนแจ่มแจ้งแล้ว ศรัทธาก็จะแนบแน่นสนิทในใจของเขาเอง

ตั้งแต่วันที่ "ชัย" กลายเป็นพระชัย ในปี พ.ศ. ๒๕๓๒ นั้นพระชัยก็มุ่งประพฤติปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดในพระธรรมพระวินัย ไม่มีย่อหย่อน แต่ความนัยบางอย่างในใจ ยังคงทำให้พระชัยรู้สึกไม่สงบสงัดอย่างที่ควรจะเป็น ทุกครั้งที่ออกจากวิปัสสนากรรมฐาน พระชัยก็รู้ตัวอยู่ตลอดว่าอัตตวานุปาทานของตัวเองยังไม่สิ้นสุด และทุกครั้งที่รู้สึกเช่นนั้น ภาพของหลวงพ่อหินทรายและเทพทั้งสี่ก็จะปรากฏอยู่ในความนึกคิด

พ.ศ. ๒๕๓๙ พระชัยเดินทางกลับไปเยี่ยมบ้านเกิดด้วยโยมพ่อแก่ชราลงตามลำดับ แต่ที่สบายใจอยู่บ้างก็ด้วยหลาน ๆ ดูแลโยมพ่อได้เป็นอย่างดี หลังจากที่พระชัยเยี่ยมโยมพ่อแล้ว ก็ได้เดินออกไปตามทางเดินหลังบ้านที่บัดนี้ได้เปลี่ยนเป็นถนนลาดยางไปสู่วัดที่ใหญ่ที่สุดในอำเภอ ๑๐ ปีที่ผ่านมาได้เปลี่ยนทุกชีวิตในหมู่บ้านแห่งนี้ไปโดยสิ้นเชิง พระชัยเดินไปยังวัดท้ายบ้านอันเป็นที่ตั้งเดิมของศาลพระหินทราย ซึ่งบัดนี้ได้เปลี่ยนเป็นวิหารขนาดใหญ่ประดับประดาด้วยกระจกสีระยิบระยับ ที่ดินซึ่งแต่เดิมย่าบริจาคไว้

๔ ไร่ ต่อมาชาวบ้านได้ร่วมบริจาคที่ดินรอบ ๆ จนวัดมีเนื้อที่ ๒๒ ไร่เศษ ภาพไร่อ้อยได้เปลี่ยนเป็นสวนป่าซึ่งผู้ศรัทธาหลวงพ่อทั้งหลายได้บรรจงก่อสร้างขึ้นราวเนรมิต

พระชัยเดินขึ้นไปยังวิหารหลวงพ่อหินทราย ซึ่งบัดนี้ไม่เหลือเค้าเดิมของพระที่ถูกค้นพบบนจอมปลวกแม้แต่น้อย พระชัยเริ่มใจสั่นรัวเมื่อต้องเผชิญหน้ากับหลวงพ่อหินทรายและอารักษ์เทพทั้งสี่อีกครั้ง

"หลวงพ่อครับ ผมมีคำถามอยากถามหลวงพ่อมากมายเลยครับ" พระชัยนั่งสงบนิ่งคิดในใจ

จู่ ๆ สายลมก็กระโชกเข้ามาอย่างแรง หน้าต่างวิหารที่ทำจากไม้แกะสลักขนาดใหญ่เลื่อนเข้ามาเล็กน้อย แต่ควันธูปที่ลอยเป็นสายขึ้นไปจรดฉัตรที่กั้นถวายหลวงพ่อนั้นแตกกระจายฟุ้งไป

"หลวงพ่อกำลังจะแสดงปาฏิหาริย์อะไรอีกหรือเปล่า"

พระชัยนั่งสงบนิ่งคิด

"อะไรคือปาฏิหาริย์ครับหลวงพ่อ"

เสียงในมโนสำนึกของพระชัยดังแข่งกับเสียงกระดิ่งระฆังใบเล็กที่แขวนรายรอบวิหาร

"ผมถามตัวเองตลอดมาว่าที่บวชนี่เพราะต้องการอะไร ผู้รู้ว่าตัวเองบวชเพื่อต้องการสงบ แต่ทุกครั้งที่มิจฉาสังกัปปะออกอาละวาดในทุกคราวที่ฌานอ่อน พลังอันมากมายมหาศาลของมัน ทำให้วิปัสสนาของผมแตกกระเจิง"

สายลมภายนอกเริ่มสงบ

"หลวงพ่อครับ สำหรับผม เหตุที่บวชเรียนก็เพื่อมุ่งหาความบริสุทธิ์แห่งตน แต่ผมก็รู้ตัวเองมาตลอดว่าผมยังไม่บริสุทธิ์กับหลวงพ่อ จริงอยู่ที่ปัจจุบันนี้ผมสงบใจได้มากขึ้นกว่าแต่ก่อน แต่ผมก็ขุ่นใจทุกครั้งที่พยายามค้นหาคำตอบเรื่องปาฏิหาริย์ของหลวงพ่อกับอารักษ์เทพทั้งสี่"

เมฆลอยเคลื่อนออกจากดวงอาทิตย์ แสงแดดวิ่งมากระทบที่ใบโพธิ์ทองเหลืองซึ่งห้อยอยู่ที่ระฆังส่องประกายระยิบระยับ

"หลวงพ่อว่าปาฏิหาริย์ไม่มีจริงหรือครับ"

"หลวงพ่อจำวันที่เจ้าพวกโจรจะมาขโมยหลวงพ่อได้หรือเปล่า หลวงพ่อไม่ได้ทำอะไรอย่างที่เขาลือกันเลย แม้แต่อารักษ์เทพทั้งสี่ก็ไม่ได้ทำอะไรทั้งนั้นพวกท่านก็รู้ ผมต่างหากที่เป็นคนทำ"

เสียงฟ้าเริ่มลั่นครืนมาแต่ไกล

"หลวงพ่อกำลังจะถามผมใช่ไหมครับว่าวันนั้นผมมาที่ศาลทำไม ผมยอมรับ ผมโกรธหลวงพ่อกับอารักษ์เทพครับ ผมจะมาทำลายหลวงพ่อครับ ผมยอมรับ"

หยาดฝนเริ่มตกลงมาพร้อมกับลมสะบัดเป็นระยะ

"หรือว่านั่นคือปาฏิหาริย์ที่หลวงพ่อกับอารักษ์เทพทำ"

เม็ดฝนเริ่มใหญ่ขึ้น

"หลวงพ่อดลใจให้ผมมาที่ศาลนี้หรือ หลวงพ่อดลใจให้ผมเป็นห่วงวัวจนต้องออกมาดูจนพบหลวงพ่อ......แล้วหลวงพ่อดลใจให้ผมโกรธหลวงพ่อจนต้องการจะทำลาย...ก็เลยกลายมาเป็นผมต้องพบกับอ้ายโจร ๒ คนนั่น...หลวงพ่อกำลังจะบอกผมว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นในชีวิตของผมเป็นปาฏิหาริย์ของหลวงพ่อและอารักษ์เทพทั้งสี่อย่างนั้นใช่ไหมครับ...ผมว่าหลวงพ่ออย่ามาตู่เอาง่าย ๆ อย่างนั้นดีกว่าครับ"

ฟ้าผ่าลงมาที่ท้ายวิหาร ฝนเริ่มตกหนักมากขึ้น

"หรือหลวงพ่อกำลังจะบอกผมว่า หลวงพ่อเป็นคนทำให้ฟ้าผ่าลงมาด้วย พูดเป็นเล่นไป ทุกอย่างคือปาฏิหาริย์ของหลวงพ่อกับอารักษ์เทพอย่างนั้นหรือ"

"ตั้งแต่ผมเกิดแล้ว การเกิดของผมก็เป็นปาฏิหาริย์ การที่ย่าของผมตายก็เป็นปาฏิหาริย์ของหลวงพ่อด้วยหรือเปล่า แล้วความชราที่กำลังมาเยือนสังขารของผมอยู่นี่ก็เป็นปาฏิหาริย์อีก ทำไมปาฏิหาริย์มันเป็นเรื่องธรรมดาสามัญอย่างนั้นเล่า"

"ถ้าวันนั้นผมไม่ดับไฟหลวงพ่อ หลวงพ่อก็คงมอดไหม้ไปหมด วิหารหลังนี้ก็คงไม่มี โรงเรียนแห่งนั้นก็คงไม่เกิด สถานีอนามัยก็อาจจะยังไม่ได้สร้าง ถนนหนทางในหมู่บ้านก็คงไม่เป็นอย่างนี้ และที่แน่นอนที่สุดหลวงพ่อที่ปิดทองเปลวเหลืองอร่ามอย่างขณะนี้ก็คงไม่มีแน่"

"หรือเพราะมันไม่มีตั้งแต่แรกแล้วหรือ"

แล้วเสียงหนึ่งที่พระชัยคุ้นเคยดังขึ้นในโสตสัมผัส

"ปาฏิหาริย์มันมีจริงและไม่มีจริงไปพร้อม ๆ กัน เป็นปกติเป็นธรรมดา เป็นธรรมชาติของปาฏิหาริย์"

พระชัยลืมตาขึ้นมองหลวงพ่อกับอารักษ์เทพทั้งสี่อีกครั้ง คราวนี้พระชัยรู้สึกถึงความเมตตา ความรัก ความชุ่มชื่นฉ่ำเย็นที่แผ่ออกมาจากหลวงพ่อและอารักษ์เทพทั้งสี่ เป็นความรู้สึกที่พระชัยไม่เคยได้รับมาก่อน พระชัยรู้สึกได้ถึงความรู้สึกที่ว่าไม่รู้สึกอันใด ไม่โกรธแค้น ไม่ถวิลหา และ

ไม่สงสัย ใช่แล้ว ไม่สงสัย เป็นคำพูดที่เจ้าประคุณสั่งสอนศิษย์เสมอ ๆ *“บางอย่างเราไม่เข้าใจ แต่เราไม่สงสัย”* เพราะเมื่อถึงเวลาอันควร ความสงสัยเหล่านั้นจะเลือนหายไปเองโดยแทนที่ด้วยความเข้าใจ

พระชัยกราบลาหลวงพ่อสามครั้งแล้วเดินจากไป พระชัยได้เล่าให้เราฟังว่า ทุกอย่างที่เกิดขึ้นล้วนแต่เป็นสิ่งที่ธรรมดา และเป็นปาฏิหาริย์ในเวลาเดียวกัน

บรรณศาลา

๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

พระอรหันต์กับหนอน

๐ พระอรหันต์สอนใจไร้ตัณหา
อวิชชามืดบอดให้ปลอดใส
ชนผู้เขลามัวเมาไม่เข้าใจ
ติดนิสัยละเลยไม่เคยงด

๐ พอถูกใจอะไรก็ไม่ผิด
ขัดจริตอะไรว่าผิดหมด
มองสิ่งนอกตัวว่าชั่ว-คด
แต่ไม่งดโทษใจในตัวตน

๐ วันหมดวันนั่งเฝ้าเอาแต่ว่า
ขัดลูกตาตนนักไม่พักบ่น
ใครติดนิสัยดังไฟคุร้อนทุรน
ทุรชนเช่นฉันนั้นมากมี

๐ ได้อาศัยหลวงตานำพาคิด
ถากจริตจนจรัสรัศมี
เห็นใครเขาได้ดีพลอยยินดี
จิตบัดสีริษยาไม่มากวน

๐ ใครเป็นนั่นเป็นนี่มีดีกว่า
ไม่อิจฉาประจานเป็นงานด่วน
สงบจิตสงบใจคอยใคร่ครวญ
ในกระบวนของกรรมต่างทำมา

๐ ปัญญาญาณแห่งองค์พระอรหันต์
ท่านรู้ทันกิเลสและตัณหา
ขุด,ขัด,เราอย่าติดอวิชชา
ให้ดวงตาเบิ่งกว้างเห็นทางดี

๐ กราบแทบบาทศาสน์สงฆ์องค์ยิ่งใหญ่
เป็นโพธิ์ไทรร่มเย็นอยู่เช่นนี้
ได้อาศัยชายคาบารมี
พระผู้ที่เลิศภพจบสามแดน

๐ ธรรมของท่านบรรลุด้วยมุ่มั่น
อรหันต์ผู้ทรงคุณอันหนักแน่น
ปฏิสัมภิทาญาณผ่านพ้นแดน
วิมุตติแม้นสมมุติมอดตลอดไป

๐ ศิษย์ดุจหนอนนอนจมกองขยะ
เห็นโอชะของจิตพิสมัย
กินแต่ของเน่าเหม็นมิเห็นภัย
เพราะอาศัยในมูตรและคูถกิน

๐ เป็นหนอนโง่โผล่ผุดอุจจาระ
ไม่ยอมผละหนีไกลไหนทั้งสิ้น
เพียงอ้าปากทันทีเคยมีกิน
จนท้องปลิ้นเอมอิ่มกระหยิ่มใจ

๐ ท่านคุ้ยเขี่ยเกลี่ยหนอนด้วยสอนสั่ง
ฉุด,รั้ง,ดึง,ดันกันยกใหญ่
กระเสือกกระสนปัดป่ายมิยอมไป
พิรี้พิไรสั่วมฐานทานอาจม
๐ แขนแทบขาดลาก,ถู ให้รู้ชัด
จิตวิบัติเสื่อมไปไม่ทับถม
จิตสมบัติแตกใหม่ได้ชื่นชม
รู้อารมณ์หอมเหม็นอย่างเช่นคน
๐ เกาะจีวรนอนนิ่งไม่ติงไหว
หนอนร้องไห้พอซึ้งถึงเหตุผล
นี่หรือจิตของผู้เริ่มรู้ตน
พ้นทุรายหายทุรนจากกลกรรม
๐ กราบแล้วกราบเล่าเฝ้ากราบ-กราบ
ลึกซึ้งซึมซาบอยากกราบซ้ำ
เห็นทุกข์ภัยที่ผ่านสันดานทำ
จึงกราบซ้ำล้านซ้ำไม่หนำใจ

ครอบครัวยลรดีบุณย์
๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

คณะที่ปรึกษา

ท่านอาจารย์อินทร์ถวาย สันตุสสโก

วัดป่านาคำน้อย จังหวัดอุดรธานี

พล.ร.ท. ตรีรัตน์ ชมะนันทน์ ร.น.

คุณศิริ ดูสกุล

คุณวศิน เตยะธิติ

คณะทำงาน

คุณหลวง

บรรณศาลา

ร.อ.ชาญณรงค์ แดงกูร

คุณวิระชัย เฉลียวชมบุญ

ดร.กริช-เบญจมาศ คมสัน

คุณสุทัศน์ ชาญวิเศษ

คุณอภิชาติ มหาดำรงค์ชัย

คุณเกริกบุระ ยมนาค

คุณวิรัญญา ดวงรัตน์

คุณซอนญ่า ศิริรัตน์

คุณวาทินี เตวิทย์

คุณประสิทธิ์ ชักโยง

คุณสุนันทา เทพรักษา

คุณสันติ วัฒนลี

คุณพิศิษฏ์ ผดุงศักดิ์วงศ์

คุณสุนีย์ วัฒนดิลกภัทร์

คุณจันทร์แจ่ม สุวรรณเกสร์

คุณสุวรรณ งามสะพรั่ง

ทพญ.เหมวรรณ ดำริห์อนันต์

คุณสมจิตร-คุณทิพย์วิมล ยลรดีบุณย์

คุณณชนก กุประดิษฐ์

คุณวิวัฒน์-คุณชมพร วงษ์โสพนากุล

คุณมนัส-คุณเพียรใจ กาญจนรุจี

คุณปรีชา จันทร์พุ่ม

คุณปรียานุช หนูเกตุ

คุณรณชิต แย้มสอาด

คุณภีมพัฒน์ สุขเพียบพร้อม	คุณสมชัย สุวรรณเมนะ
คุณจุฑารส พรประสิทธิ์	ดร.กฤษณา โพธิสารัตนะ
คุณตรีนาถ พรพันธ์นุกูล	คุณสุนันทา เอกะวิภาต
คุณวิบูลย์ เตียนโพธิ์ทอง	คุณลดาวรรณ ศรีสมบุญ
คุณจรูญ โฆษณานันท์	คุณกุสุมา วงษ์จันทร์
คุณฉัตรชัย ทักข์ทานต์	คุณอรวินท์ ขำปัญญา
ว.ณ.บางกรวย	

รายชื่อผู้ร่วมเป็นเจ้าภาพจัดพิมพ์ หนังสือ เทวดาองครักษ์หลวงตา

คุณวิวัฒนา ธรรมาวิรุฬห์	๑,๓๔๐ บาท
คุณชุติมา ตั้งสุวรรณพานิช	๑,๐๐๐ บาท
คุณชัยวัฒน์ ตั้งสุวรรณพานิช	๑,๐๐๐ บาท
คุณสุทธิวัฒน์ กุลจิตติสุธีพร	๕๐๐ บาท
คุณจุฑามาศ ซอสุขไพบูลย์	๑๐๐ บาท
คุณชานนท์ สะโสดา	๕๐๐ บาท
คุณประภารัตน์ มั่นจิตร์นุกูล	๕๐๐ บาท
คุณศิริลักษณ์ ล้วนเลิศ	๒๐๐ บาท
คุณศุภเศรษฐ์ โชติจิรนันท์	๒๐๐ บาท
คุณสุชนม์ เตชะเหลืองกุล	๒๐๐ บาท
คุณศิรินธร ศรีศิริศุภโยค	๕๐๐ บาท
คุณฉัตรกาล เจริญสวรรค์	๒๐๐ บาท
คุณสมใจ สิงห์สา	๑,๐๐๐ บาท

คุณชัยยศ พรพงษ์อภิสิทธิ์	๖๐๐ บาท
คุณจันทรวรรณ คุณานุภาพกุล	๕๐๐ บาท
คุณรัตติยา สหะศักดิ์มนตรี	๕๐๐ บาท
คุณพรรณา สวาทะสุข	๓๐๐ บาท
คุณศุภฤกษ์ สกุลชัยพรเลิศ	๑๐,๐๐๐ บาท
คุณจุรินทร์ อภิบุญ	๑,๐๐๐ บาท
คุณโสภณ แย้มกลิ่น	๓๐๐ บาท
คุณสุวรัชณ์ กนกกันฑพงษ์	๓,๐๐๐ บาท
คุณศรีชา ม่วงไข่	๔,๐๐๐ บาท
คุณอรณี พจน์ชพรกุล	๒๐๐ บาท
คุณวิลาวัลย์ ตันสุนทรจิตร	๒,๑๖๐ บาท
คุณสปันนา วรงค์พรกุล	๑,๒๐๐ บาท
คุณสมสุข-คุณสุภรา เศวตรัตนเสถียรและครอบครัว	๑,๐๐๐ บาท
คุณอภิรดี จิตคะเนตร	๒,๘๐๐ บาท
คุณเกศณีย์ สุรินทร์ประทีป	๔๐๐ บาท
คุณชัชวาล วิจารณ์	๕๐๐ บาท
คุณธารณา รุจนาภรณ์	๒,๐๐๐ บาท
คุณธิติมา ตุลารักษ์	๘๐๐ บาท
คุณปิยดรุณ กัลยาณมิตร	๒,๕๐๑ บาท
คุณปวริศา ปกพัฒนกุล	๒๐๐ บาท
คุณศิวดี เหลืองสุวรรณ	๒๐๐ บาท
คุณอัญชลีย์ วิไลวัลย์	๒,๐๐๐ บาท
คุณธีรภัทร ขุนทอง	๕๐๐ บาท
คุณนิทัศน์ เลิศพิทยานุกูล	๔๐๐ บาท
คุณธนิดา สินปัญญาเลิศ	๓๐๑ บาท
คุณกรรณิการ์ กำปั่นทอง	๙,๙๐๐ บาท

คุณบัญชา โพธิ์สินสมวงศ์ ๑,๐๘๐ บาท
คุณพิเชษฐ พึ่งพา ๕๐๐ บาท
คุณปัญจวดี ตัณฑ์วิไล ๒,๐๐๐ บาท
คุณวิลาวรรณ ๒,๑๖๐ บาท
คุณจุลินทร์ อภิบุญ ๑,๐๐๐ บาท
คุณนฤมล เฉลิมทรัพย์ ๑,๐๐๐ บาท
คุณช้อยลั้ง แซ่ตั้ง และลูกๆ ๑,๐๐๐ บาท
คุณวราภรณ์ ภานุไพศาล ๑,๐๐๐ บาท
นพ.นิพนธ์-คุณมาลัย จันทรวงค์ ๒,๐๐๐ บาท
คุณชัยรัตน์ แดงกูร ๑,๐๐๐ บาท
คุณวลัยรัตน์ แดงกูร ๑,๐๐๐ บาท
คุณดรุณี นกแก้ว ๕๐๐ บาท
คุณอนันต์ ขำปัญญาและครอบครัว ๓,๕๐๐ บาท
คุณพรชัย-คุณสุภา-คุณภานุ เวทยนุกุล ๒,๐๐๐ บาท
คุณนงนุช มหัตชวโรจน์ ๕๐๐ บาท
คุณปรีชา-คุณนุชนาฏ จันทร์พุ่ม ๑๐,๐๐๐ บาท
คุณวัชรี อดิทิพยางกูร และครอบครัว ๑,๐๐๐ บาท
คุณสุวิภา บุณยะโหตระ ๒,๐๐๐ บาท
คุณชิติพงศ์ อภิปิติอนันต์ ๕๐๐ บาท
คุณวรรณปรัชญ์ อภิปิติอนันต์ ๕๐๐ บาท
คุณฐานะปรัชญ์ อภิปิติอนันต์ ๕๐๐ บาท
คุณอาภรณ์ พูลสมบัติ ๕๐๐ บาท
คุณสินารัตน์ ชวนชม ๕๐๐ บาท
คุณวรางคณา สุขแสวง ๑,๐๐๐ บาท
คุณอรพิน แสงศรี, คุณภัควดี เรืองสนาม,
คุณนภาภร หาญวิริยะ ๕๐๐ บาท

คุณปณาฬิ งามตามพงศ์	๗๐๐ บาท
คุณสุพล-อนงค์วรรณ เทวะผลิน	๓๐๐ บาท
คุณสุธีวัลย์ เทวะผลิน	๕๐๐ บาท
คุณนริศร เทวะผลิน	๒๐๐ บาท
คุณพัชนี เทวะผลิน	๓๐๐ บาท
คุณสุภาภรณ์ มงคลพิบูล	๒๐๐ บาท
ทพ.ชัยวัฒน์ ซื่อจรรยาพงษ์และครอบครัว	๕๐๐ บาท
คุณอุษา พจน์ชพรกุล พร้อมครอบครัวและคณะ	๒๕๐ บาท
คุณณัฐธีร์ ดีรีกมลพัฒน์	๔๐๐ บาท
คุณสมภพ พินิจชัย	๓,๐๐๐ บาท
คุณปิยะพันธ์ ดีแท้	๗๐๐ บาท
คุณพัชชลัยย์ ต่อสิริกุลชัย	๒๐๐ บาท
คุณกรณรัตน์ สถาปนุกูล	๒,๐๐๐ บาท
คุณอัฐธิดา แก่นแก้ว	๓๘๐ บาท
คุณชูเกียรติ จิตติไมตรีสกุล	๒,๐๐๐ บาท
คุณกนกโชติ โฉมวิไลลักษณ์	๓,๐๐๐ บาท
คุณอภิชาติ อัศวเรืองชัย	๒,๐๐๐ บาท
คุณดวงพร อริยะมงคล	๑,๐๐๐ บาท
คุณจิราภรณ์ (แซอึ้ง) นิธิไชโย	๑,๐๐๐ บาท
คุณอัญชลีย์ วิไลวัลย์	๒,๐๐๐ บาท
คุณภัทธินัณธ์ ไตรสินวัฒนกุล	๒๐๐ บาท
คุณทวีศักดิ์ เข็มเพ็ชร์	๑,๐๐๐ บาท
คุณปรียานุช สิทธิไชย	๑๐,๐๐๐ บาท
คุณอนุวัตร มุทิกากร	๓๐๐ บาท
คุณจำรัส กาญจนวงศ์	๕๐๐ บาท
บมจ.ทิพยประกันภัย สาขาระยอง	๕๐๐ บาท

คุณผ่อง–คุณทิม กาญจนวงศ์	๕๐๐ บาท
คุณสำราญ เหลืองวิลาวัณย์	๕๐๐ บาท
คุณนวลจิรา–คุณธนินทร์ กังสนันท์และครอบครัว	๑,๐๐๐ บาท
คุณสุวรรณ งามสะพรั่ง	๑๐,๐๐๐ บาท
คุณนิติยา เพ็ชรไพบูลย์	๑,๐๐๐ บาท
คุณกิติชัย –ร.ศ.พญ.เนลินี ไชยเอีย	๓,๐๐๐ บาท
คุณสมชาย ลือชาพุฒิพร	๑,๐๐๐ บาท
คุณประภาวดี – คุณเกียรติศักดิ์ – คุณวิชุดา อยู่แสง	๑,๒๐๐ บาท
คุณสุวันดี นกพุ่ม	๓๐๐ บาท
คุณนุจรี เรืองเดช	๕๐๐ บาท
คุณสาธิต พุ่มชูศรี และครอบครัว	๑,๐๐๐ บาท
คุณอุดม ทยานานุภัทร์ คุณยืนยง – คุณสุรีรัตน์ ทยานานุภัทร์ และครอบครัว คุณสันติ – ด.ช.ธัชชัย ทยานานุภัทร์ และครอบครัว	๒,๒๐๐ บาท
คุณบุษกล เปี่ยมศีล	๑๐๐ บาท
คุณสวาสดิ์ ถนอมสัตย์	๓,๐๐๐ บาท
คุณฐิติพรรณ ดวงอุปะ	๒๐๐ บาท
คุณนงเยาว์ การะเกษ	๑๐๐ บาท
คุณสิทธิกร คำแดง	๑๐๐ บาท
คุณลำพึง ศรีกุม	๑๐๐ บาท
คุณสมจิต ไพรภิบาล	๒๐๐ บาท
คุณโฮม ไพรภิบาล	๑๐๐ บาท
คุณศุภวัฒน์ ไพรภิบาล	๑๐๐ บาท
คุณสิรภพ ศรีธรรมมา	๔๐ บาท
ดช.นิติธร ศรีธรรมมา	๔๐ บาท
คุณพรนภา พุทธรักษ์	๔๐ บาท

คุณพงศ์สฤษดิ์ไชย จันทะคุณ	๔๐ บาท
คุณสนิท สารมะโน	๒๐ บาท
คุณหนูหลาด สีบุ	๒๐ บาท
คุณหอม สุขเสริม	๒๐ บาท
คุณสุริเยนต์ ชานุวัจน์	๔๐ บาท
คุณศิริวิมล ยศปัญญา	๒๐ บาท
คุณศศิภา ยศปัญญา	๒๐ บาท
ดญ.ศศิประภา ศรีกุม	๒๐ บาท
คุณพรทิพย์ เนตรแสงศรี	๒๐ บาท
ดญ.อัจฉรา กมลรัตน์	๒๐ บาท
คุณสุริยา กมลรัตน์	๒๐ บาท
คุณบุษยพัชร์ กมลรัตน์	๒๐ บาท
คุณวัชราภรณ์ ภูมิภูเขียว	๑๐๐ บาท
คุณรุจิรา พงศ์สุนนท์	๑๐๐ บาท
คุณเฟย ยศปัญญา	๒๐ บาท
คุณปัญหยา ยศปัญญา	๒๐ บาท
คุณบุศรินทร์ สารแสง	๑๐๐ บาท
คุณเปรมพิยา บุญคำกุล	๖๐ บาท
คุณวิริภัทร์ ศิริปัญญาจิราพล	๕๐๐ บาท
คุณสี ผิวหอม	๒๐๐ บาท
คุณศุภเวช ผิวหอม	๕๐๐ บาท
คุณวัชรวรรณ ขอบคุณ	๑๐๐ บาท
คุณโมรีรัตน์ บุญญาศิริ	๑,๐๐๐ บาท
คุณกวินทิพย์ พะเนียงเวทย์	๑,๐๐๐ บาท
คุณสุพจน์-คุณอรทัย สุรโชคสิริพร และครอบครัว	๑,๐๐๐ บาท
คุณสุจิตต์-คุณมิลค์-คุณเก่ง-คุณกุชชี่ สุรโชคสิริพร	๒,๐๐๐ บาท

คุณอ๋า แซ่จึง - คุณลัดดา จิรวัฒนานนท์	๒๐๐ บาท
คุณสมศักดิ์ - คุณมาลีวรรณ สุขเจริญจิต และครอบครัว	๒๐๐ บาท
คุณอรวิ พวงทอง	๑,๐๐๐ บาท
คุณศิริจิต สุทธจิตต์	๕๐๐ บาท
คุณทะนุภัณฑ์ สมบูรณ์	๓,๐๐๐ บาท
คุณสุริยา สีละวันและภรรยา	๕๐๐ บาท
คุณปริพนธ์ หลักคำ	๑๐๐ บาท
คุณรนยุทธ ไวแสน	๑๐๐ บาท
คุณเสกสรร ตุงคะสิริ	๑๐๐ บาท
คุณสมชาย อุปทัง	๑๐๐ บาท
คุณเนติมา ธนาธิพันธุ์และครอบครัว	๒๐๐ บาท
คุณวันเพ็ญ สุนทรธาดาและเพื่อน	๓๐๐ บาท
คุณดุษฎี วงษ์หาจักร์	๑,๐๐๐ บาท
คุณภฤดา บูชาบุพพาจารย์	๑,๐๐๐ บาท
คุณนพดุลย์ พรมทอง	๑,๐๐๐ บาท
คุณกัญญาพร ฟักเกตุ	๕๐๐ บาท
คุณฐิติภา สุขมาก	๒,๐๐๐ บาท
คุณวิวัฒน์ วงษ์โสพนากุล	๒๐๐ บาท
คุณชมพร วงษ์โสพนากุล	๒๐๐ บาท
คุณศิววงศ์ วงษ์โสพนากุล	๑๐๐ บาท
คุณเพ็ญศรี ทั่งไพศาล	๕๐๐ บาท
คุณกัญรดา อยู่คงพัน และคุณอดิศักดิ์ อัมพรกชกร	๕,๐๐๐ บาท
คุณกิตติคุณ อยู่คงพัน และคุณสุนันทา เวทย์สุวรรณ	๒,๐๐๐ บาท
คุณกนกกาญจน์ และคุณพงศธร อยู่คงพัน	๗๐๐ บาท
คุณมานิชา และคุณณัทเดช วาทีมงคลกาล	๒,๕๐๐ บาท
คุณณัฐรดา - คุณภณลภัส - ดช.ภัทรพล บุญเกิดมา	๒๐๐ บาท

คุณสุภาพร ยุวชิต	๑๐๐ บาท
คุณพรชัย- คุณวรางกูร สรรพนรเศรฎ์และครอบครัว	๒,๐๐๐ บาท
คุณเทิดศักดิ์ ยานานนท์และครอบครัว	๕๐๐ บาท
คุณสมศักดิ์ พรมเรือง	๑๐๐ บาท
คุณดารารัตน์ พรมเรือง	๑๐๐ บาท
คุณสุทธิศักดิ์ พรมเรือง	๑๐๐ บาท
คุณสุรศักดิ์ พรมเรือง	๑๐๐ บาท
ด.ญ.อินทุกาน พรมเรือง	๑๐๐ บาท
คุณวีนัส หลงสมบุญ	๒,๐๐๐ บาท
คุณพ่ออมร-คุณแม่เบญจวรรณ ศิริรัตน์	
ท่านรองกุสุมา วงษ์จันทร์	๑,๐๐๐ บาท
คุณวัฒนา อุดมวงศ์	๒,๐๐๐ บาท
คุณเพ็ญจันทร์ ศิริชุมแสง	๕๐๐ บาท
คุณสมชัย สุวรรณเมนะ	๕,๐๐๐ บาท
คุณสันติ วัฒนลี	๑,๐๐๐ บาท
คุณพิศิษฏ์ ผดุงศักดิ์วงศ์	๑,๐๐๐ บาท
พล.ต.ต.สนธยา เขียวสลับ	๕๐๐ บาท
ทพญ.เหมวรรณ ดำริห์อนันต์	๖,๐๐๐ บาท
คุณกุลชล โมทนียชาติ-คุณอภิชาติ มหาดำรงค์ชัย และครอบครัว	๕,๐๐๐ บาท
คุณนิทัศน์ - คุณสมพิศ ชาตริตานนท์ และครอบครัว	๑,๐๐๐ บาท
คุณปรีชา - คุณรัชฎา เรียงไพโรจน์ และครอบครัว	๑,๒๐๐ บาท
คุณสว่างจิต ศรีระษา	๒๐๐ บาท
คณะศรัทธาชาวพุทธ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๒,๐๐๐ บาท
คุณนิภาวัลย์ สวัสดิ์พาณิชย์	๕๐๐ บาท
คุณธัญญลักษณ์ พรหมสิงห์	๓๐๐ บาท
คุณขจิตพงศ์ จูเอี่ยม	๒๐๐ บาท

คุณจงจินต์ จำลองโฉม	๑๐๐ บาท
คุณขนิษฐา วิทยาอนุมาส	๕๐๐ บาท
คุณลัดดาวัลย์ รัชตขจรกิจ	๒๐๐ บาท
คุณกันติ๋นราวันต์ เรือนงาม	๓๐๐ บาท
คุณสุกัญญา มูลละ	๓๐๐ บาท
คุณจันทนา เฮ้งเจริญสุข	๕๐๐ บาท
คุณวรรณา เกษมธนกุล	๒๐๐ บาท
คุณพรภัค จิรเจริญจิตต์	๕๐๐ บาท
คุณบุรี เสรีโยธิน	๑๐,๐๐๐ บาท
คุณพักตร์วิภา เรืองวิทยาโชติ	๒,๐๐๐ บาท
คุณสุภาพร กุลกาญจนาธร	๖๐๐ บาท
คุณชนิดาภา ศรีสุขวัฒนา	๑,๐๐๐ บาท
คุณเอมอร ภะวะ–คุณวรนุช–ด.ช.วันเฉลิม–ด.ญ.ทิพย์ธิดา สุวรรณมาโจและครอบครัว	๖๐๐ บาท
คุณวาสนา บุตรขุน - คุณสาธิต เจริญกิจ	๓๖๐ บาท
คุณขวัญชนก เทพกรรณ อุทิศให้คุณแม่สุภาพร เทพกรรณ	๕๐๐ บาท
คุณทินกร–คุณนงนุช–ด.ชไพสิฐ–ด.ญ.บุญญูตา ศิริวัฒนชัยศิลป์	๙๘๐ บาท
ครอบครัวสิริประภาวงศ์	๑,๐๐๐ บาท
คุณสุวรรณ์รัตน์ บู๊เตียว และครอบครัว อุทิศให้คุณแม่ลำภู ใหม่ก๋งลาย	๕๐๐ บาท
คุณสนธยา มาชุ่ม อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร	๑๘๐ บาท
คุณพล ใหม่ก๋งลาย อุทิศให้ คุณลำภู ใหม่ก๋งลาย	๑๘๐ บาท
คุณวิสุฎา ภูขมังและครอบครัว	๕๐๐ บาท
คุณจักรกกฤษ ไชยสงครามและครอบครัว	๕๐๐ บาท
คุณแม่กุหลาบ–คุณนิลเนตร เจริญมาตย์ และคุณเสกสรร–ด.ช.ธนวิน สุริสาร	๑๐๐ บาท
คุณนิลเนตร เจริญมาตย์ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร	๑๐๐ บาท

พ.อ.อ.ณรงค์กร-คุณแม่สมัย ทรัพย์แสนดี อุทิศให้ คุณพ่อธวัช ทรัพย์แสนดี	๖๐๐ บาท
คุณนันทิดา ปัสสาโก อุทิศให้ นายเชิดศักดิ์ ปัสสาโก	๕๒๐ บาท
คุณอาทิตยา นันทิยะกุล	๓๐๐ บาท
คุณสถาพร นันทิยะกุล	๓๐๐ บาท
คุณศุภวรรณ นันทิยะกุล	๓๐๐ บาท
คุณนงลักษณ์ นันทิยะกุล	๓๐๐ บาท
คุณมธุรส-ศิวาภรณ์-วัลลภ-คุณอภัยวรรณ เจริญสุทธินันท์	๕๒๐ บาท
คุณฐิติพงศ์ อังศ์ธราธร	๒๐๐ บาท
คุณมยุรา ด้วงแดง-ด.ญ.กุลภัสสร์ ปิ่นเจริญ และครอบครัว	๒๐๐ บาท
คุณสุมณฑา-คุณปิยะพัฒน์-คุณวันวิสาข์-คุณจิรานุวัฒน์-คุณสิรินารถ ศรีภูวงศ์ ขออุทิศแด่ นายดาบตำรวจเสถียร ศรีภูวงศ์	๕๒๐ บาท
คุณอนุรักษ์-คุณมณีรัตน์-คุณแกนพงศ์ จังตระกูล	๕๐๐ บาท
คุณกมลวรรณ จังตระกูลและคุณกมลวรรณ ทองล้น	๕๐๐ บาท
คุณศิราณี กิติศรีวรพันธุ์	๑๘๐ บาท
คุณหทัยนุช-คุณพิทักษ์ แซ่เบ๊	๑๘๐ บาท
คุณแม่วิลัย-คุณครูสมเกียรติ สิงห์ทองและครอบครัว อุทิศให้ นายจ่าสิบเอกอุทิศ สิงห์ทอง	๑,๐๐๐ บาท
คุณตาสวาสดิ์-คุณครูวชิรา-ด.ช.จิรภัทร พาเพียเพ็ง อุทิศให้คุณยายสม พาเพียเพ็งและเจ้ากรรมนายเวร	๕๐๐ บาท
คุณลัดดา-คุณองอาจ-คุณสุกานดา-คุณสุพัตรา นาเพีย	๔๐๐ บาท
คุณวิทยา ประพันธ์วิทยา	๘๐ บาท
นายวิชาญ แดง-ด.ช.ธราเทพ แดง-น.ส.อาภาพร สุขกสี และครอบครัว สุขกสี	๑๐๐ บาท
คุณสุพรรษา รัตตรี และครอบครัว	๑๐๐ บาท
น.ส.สุรัญญา ทรงหอม และครอบครัว	๑๐๐ บาท

คุณมงคล ภูโกสัย-เพ็ญพร ผ่องแผ้ว	๑๐๐ บาท
คุณพูนทรัพย์ ปานขาว-วารุณีย์ บรรจง	๑๐๐ บาท
นายประดิษฐ์ ศรีคำ และภรรยา	๑๐๐ บาท
คุณไสว-คุณสุทิน-คุณศิริพร-แววไธสง	๕๒๐ บาท
คุณสมพร เลิศฤทธิ์สกุลพร	๑๘๐ บาท
คุณสุชามาศ บุญตระกูล	๑๘๐ บาท
คุณชลินพร จุฑาณิชญาณ์	๑๘๐ บาท
คุณญาณิภัทร จุฑาณิชญาณ์	๑๘๐ บาท
คุณพรทิพย์ บุญตระกูล	๑๘๐ บาท
คุณแม่อมรพันธุ์-คุณภาวิณี-คุณพีริยา-คุณศิรินภา จันทร์ดาประดิษฐ์ และคุณวินิจ ดำแก้ว อุทิศให้คุณพ่อชาญชัย จันทร์ดาประดิษฐ์	๖๐๐ บาท
คุณรุจิสา ไชยยนต์	๒๐๐ บาท
คุณสายฝน สวัสเอื้อ	๔๐๐ บาท
คุณวรินกาญจน์ นันท์ปภาพันธุ์และคุณภูชิต พรหมสิทธิ์ พร้อมครอบครัว	๓๐๐ บาท
คุณพันธวดี ไชยยนต์	๑๘๐ บาท
คุณพิสิทธิ์ พานิชย์	๑๘๐ บาท
คุณธนากร พลกุล	๑๘๐ บาท
คุณรัตนวดี อินทรสิทธิ์	๑,๐๐๐ บาท
คุณธชพล ณ นคร	๑๘๐ บาท
คุณนาฐลัดดา อนันตภูมิ	๒๐๐ บาท
คุณวัชรพงษ์ ชมปากเกลี้ยง	๒๐๐ บาท
คุณสิริลักษณ์ สงวนรัตน์	๑๘๐ บาท
คุณอรรถพล พิมพ์สิน	๑๘๐ บาท
คุณพงศ์พัฒน์ บุญสัตชัย-คุณเกษม บุญสัตชัย พร้อมครอบครัว	๓๐๐ บาท
อุทิศแด่ คุณตาสนาน-คุณลุงสมาน-คุณแม่ชูจิตร กลางจันทร์ และคุณอุทิศ ธนาบูรณ์	๓๐๐ บาท

คุณจริยา สุวรรณมาโจ และครอบครัว	๒๐๐ บาท
คุณคัญทลี สุวรรณมาโจ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร	๑๐๐ บาท
คุณนันตพร วดีศิริศักดิ์และคุณนริศรา แสนสุข	๕๒๐ บาท
คุณทรงศักดิ์ ชุณหปราณ-คุณพรพิษ-คุณศรันย์-คุณวิภาพร ธนาบูรณ์	๘๐๐ บาท
คุณยายเพ็ญศรี มูลโคตรและคุณยายเย็น กลางจันทร์	๒๐๐ บาท
คุณบัณฑิต-คุณจันทนา-คุณปองคุณ-คุณร่มธรรม มูลโคตร	๑,๐๐๐ บาท
รศ.ดร.นพ.วิปร วิประกษิต - ผศ.สพ.ญ.ดร.อารีย์ ทยานานุภัทร์	๑,๕๐๐ บาท
คุณสุนทรี เต็มวิสุทธิ์กุล	๒๕๐ บาท
คุณสุนี แสงมณีทอง	๑๐๐ บาท
คุณชิตพล คูหิรัญ	๕๐๐ บาท
คุณยุวนาฏ ยางนอก และคุณชาญชัย นันทจิตรเกษม	๔๐๐ บาท
คุณสุรชัย ธัญญวิบูลย์ และครอบครัว	๕๐๐ บาท
คุณนิตย์ ภูมรินทร์ และครอบครัว	๒๐๐ บาท
คุณแสงมณี แย้มสาย และครอบครัว	๑๐๐ บาท
คุณอโณทัย จรุงไทย	๕๐๐ บาท
คุณจิตสุภา อุดมชัยประเสริฐ	๑,๐๐๐ บาท
คุณไพรยง ธีระเสถียร	๑,๐๐๐ บาท
คุณรณชิต แย้มสอาด	๕,๐๐๐ บาท

รายชื่อผู้ร่วมเป็นเจ้าภาพเพิ่มเติม (กราบขออภัยที่ไม่สามารถระบุจำนวนเงินเนื่องจากเวลาจำกัด)

ทพญ.เหมวรรณ ดำริห์อนันต์
คุณนพวรรณ มนัสวิมล
คุณนันทวัฒน์ ไพรมณี
คุณมยุรี เหมือนพันธุ์
คุณนิดดา พงษ์สุพต
คุณพิพัฒน์ ธนพงศ์ล้ำเลิศ และครอบครัว
คุณนวพร สามเรือน
คุณวรวรรณ วรุตมะกุล
คุณละออ คล่องแคล้ว
คุณศุภวิทย์ เปียแก้ว
คุณพิมพ์ชัญญาส์ บุญดำเนิน-คุณสุเมธ วนกำจร
คุณพ่อชื่น-คุณแม่จำเนียรสุข บุญดำเนิน
คุณพิพัฒน์-คุณรุ่งระวี อรรถกรพิพัฒน์ และครอบครัว
คุณสายัณห์ น้อยยืนยง และครอบครัว
คุณแม่ซิวเตียง แซ่เซียว
คุณปราณี กรอบเงิน
คุณประวัติ จูพัฒนกุล
คุณดวงดี สำรวย
คุณณัฐกฤต-คุณกมลกาญจน์ ธนพงศ์ล้ำเลิศ
คุณประภาพร ศุภสุทธิเวช และครอบครัว
พ.ต.ท.ทรงศักดิ์ จันทรพัชร
คุณพัทธนันท์ อนันตยาภูมิภัทร
คุณฐานเศรษฐ์ อนันตยาภูมิภัทร
ด.ญ.พัชมณฑ์ อนันตยาภูมิภัทร
ด.ญ.ปภัสสิริย์ อนันตยาภูมิภัทร
ด.ช.พรหมมินทร์ อนันตยาภูมิภัทร
คุณธิดารัตน์ คณะดี และครอบครัว
คุณจิตรลดา ปราชญ์นิวัฒน์
คุณแอ๊ด (JACOB)
คุณธนานันต์ สืบศิริ

คุณเบญจพร ลีละวัฒน์
คุณศิริรัตน์ ธนะสมบูรณ์
คุณกฤษฎ์ อชินีทองคำ
คุณนลินี ศิริวัฒน์
คุณธีรภัทร อชินีทองคำ
คุณภานุทัตต์ อชินีทองคำ
คุณวาทสิทธิ์ อชินีทองคำ
คุณสุเทพ อชินีทองคำ
คุณงิ้วฮวย อชินีทองคำ
คุณจรูญ ศิริวัฒน์
คุณบุญมา ศิริวัฒน์
คุณศุภรักษ์ เคนหาญ และครอบครัว
คุณวิโรจน์ รอดทอง และครอบครัว
คุณหัสรา อี่ซโรจน์
คุณเพชร เมืองมูล
คุณบุญโฮม น้อยศรี
คุณอติพล มั่นวิเชียร
คุณบัณฑิต-คุณประภากร-ดญ.อชิรญาณ์ วรรณศรี
คุณปรานอม เทียนวุฒิชัย
คุณนุพร กิตติบาล
คุณคนึงนุช-คุณภัสรา เจิมวิวัฒน์กุล
คุณพจนี ศิลารัตน์
คุณสมฤดี ทัพพรหม
คุณเกรพิม บุญฟู
คุณแสงเงิน บุญฟู
คุณปัญรวีจ์ - ดญ.ชนิตา หวงสัจจะกุล
คุณปภาดา ศรีประทุม
คุณพิมอรุณ รุ่งเรืองระยับกุล
คุณทิพย์วรรณ รัตนกุสุมห์
คุณปัทมา สืบแสง
คุณกรองทอง วัชรงามกุล

คุณเสรี-คุณวิลาส ปรีชาวุฒิเดช และครอบครัว
คุณพรชัย-คุณวันเพ็ญ จารุพงศา และครอบครัว
คุณปพน-คุณภวดี คณาพรชัย และครอบครัว
คุณอรุณ-คุณจุรีรัตน์ ปิยะศิริศิลป์ และครอบครัว
คุณวิไล จันคมณี
คุณพิชัย-คุณสุพัตรา-คุณณัฐพงศ์ เตชะวชิรศิริ
คุณวันชาติ-คุณกัลยา-คุณนันทิกานต์ จุลวรรณา
คุณวินัย-คุณจำรัส ดิษฐานนท์ และครอบครัว
คุณธีรชาติ-คุณอโนชา สินธุอุทัย และครอบครัว
คุณจรัญ-คุณวรรณี ปิยะวัมนาถาวร และครอบครัว
คุณจินตนา ประเสริฐสิน,
คุณประจวบ ไทรบุญจันทร์
คุณบุญชู-คุณสมหมาย ทวีชาติ
คุณนิธินันท์-คุณนิรตา ทวีชาติ
คุณนันทา จินดา
คุณนลินี ลิ่วลักษณ์, คุณนรินทร์ นรานุพงศ์
คุณอรพิน พึ่งคำ, คุณสุทธดา ศิริยกุล
คุณวัฒนา-คุณเจียน-คุณสิริมนต์ ลิขิตมานนท์
คุณชวลิต แดงเพ็ง, คุณเทียม เพ็ญมาศ
คุณเจือน-คุณกัลยา-คุณชัยนริน ชูพล
คุณชวน-คุณวาสนา มากจงดี
คุณชุม อรุณพันธ์, คุณศรีสุข รสิตานนท์
คุณวิไลรัตน์ คุณาวุฒิฤทธิรณ,
คุณจุไรรัตน์ ปริธัญ
คุณสิรอาภา ทองสูง (ผ่านคุณวิวัฒน์)
คุณสมจิตต์ อมรภัทรกุล
คุณเชาวลิต ประเสริฐสมบูรณ์
คุณณัฐนันท์ โอภาจิรัฏฐ์
คุณประสงค์ สุขสว่าง
คุณอรยา แซ่โอ๊ว
คุณวรรณา โชติปรายนกุล
คุณชวาล คล้ายรุ่ง
คุณธีรัตม์ อรรฆธน

คุณชลิตา สิงห์พรหม
คุณนาฏอนงค์ คล้ายรุ่ง (ต้อย นครปฐม)
คุณศรีสกุล อัศวเทพอุทัย
คุณสุธี รุกขพันธุ์และคุณธัญลักษณ์ คล้ายรุ่ง
คุณสุชาติ-คุณสุ่ยจู จารุวัฒนพานิช และครอบครัว
ด.ช.จินดา-ด.ญ.แสงธรรม หงษ์จินดา
คุณธนพร แผ้วเคลือ
คุณธนพล มหาพิรุณ และครอบครัว
คุณนฤมล โชติทวีกุล
คุณพานิช เฮงรุ้ง และครอบครัว
คุณนฤมล อรุณวรานนท์
คุณภาวิณี อริยะมงคลชัย
คุณแววลัย วัฒนา
คุณขนิษฐา ศาลิคุปต
คุณกิตติ อาศิรสิริวาณิช
คุณธิดา อาศิรสิริวาณิช
คุณศิริขวัญ อาศิรสิริวาณิช
คุณศิริพร อาศิรสิริวาณิช
คุณอรุโณทัย อาศิรสิริวาณิช
คุณศิริรัตน์ อาศิรสิริวาณิช
คุณบูรฉัตร อาศิรสิริวาณิช
คุณวสวัตติ์ อาศิรสิริวาณิช
คุณภูมรินทร์ เพ็ชรสิงห์
คุณชัญญานุช ยิ่งถาวร
คุณกวิตา เขตจตุรัส
คุณวรุณรัตน์ เชาว์กีรติกุล
คุณแสงทอง บุญรอดรักษ์
คุณชัยวัฒน์ ตั้งสุวรรณพานิช
คุณชุติมา ตั้งสุวรรณพานิช
คุณศรัณยา ปรีชาติวงศ์
คุณพิเชฐ ปิยะจิตเมตตา
คุณฐิติมนต์-คุณณัฐกิตติ ก่วยเกียรติกุลและ
ครอบครัว

คุณสมมาตร-คุณบุญจริง-ด.ช.ศิริวัฒน์-
ด.ช.ศุภวัฒน์ ศรีชมภู
คุณฉกาจ งามกุลประสิทธิ์
คุณสุกัญญา งามกุลประสิทธิ์
คุณกิ่งเพชร งามกุลประสิทธิ์
คุณต้นรัก งามกุลประสิทธิ์ และครอบครัว
คุณธมลชนก-คุณอลาดิเมียร์ เทรสติก
คุณอรรคพล ศุทธาดิศัย
คุณวิเชียร,คุณนัชนัยน์,คุณพิชญา,คุณธันยธร,
คุณอรรัมภา ศรีมงคลกุล
คุณนับอนันต์-ด.ช.ภูริพัฒน์-ด.ญ.ฟ้าใส พรลี้เจริญ,
คุณพัชรา ยุทธพัฒนพร
คุณราชัย-คุณทิพวรรณ จั่วแจ่มใสและครอบครัว
ด.ช.วัชรชัย จั่วแจ่มใส
ด.ญ.วรรณวิมล จั่วแจ่มใส
คุณจิตวิไล โสวิภา และครอบครัว
คุณกรรณิการ์ เลิสมงคลและครอบครัว
คุณเกือกูล เทวหดี และครอบครัว
คุณธนวรรณ-คุณมยุรี ศุภษร
คุณพฤกษา แก้วประเสริฐ
คุณจุฐามาศ เอมเปรมศิลป์
คุณจุฑารัตน์ เตชะสมบัติศิริ
คุณพิมพ์ชนา เกียรติทวีนนท์
คุณนุชประวีร์ คำชื่นและครอบครัว
คุณอำพร ติยะวรากุลและครอบครัว
คุณปราถนา ทับแถม
คุณปิยพัชร์ เกิดชัยวัฒน์
คุณภูมิพัฒน์ เกิดชัยวัฒน์
คุณฌัษฐพงษ์ เกิดชัยวัฒน์
ด.ญ.ชุติกาญจน์ เกิดชัยวัฒน์
คุณชูเกียรติ์ มหาโภไคย
คุณกรรณิการ์ มหาโภไคย
ด.ญ.ชุติมา-สุรัชดา มหาโภไคย

คุณชลธารา วรรณดิลก
คุณสิรภพ-คุณสพล วรรณดิลก
คุณสุชาดิ เครือแก้วและครอบครัว
คุณศุลีพร ชวนรัก
คุณชุชาดา สุขนิรันดร์
คุณภานุวัตร พิทักษ์ธรรมคุณ
คุณณัฐฏิญา ขำอ่อน
คุณปาริชาต์ อุบลวรรณรัตน์
คุณพรนัชชา มีสิน
คุณพัฒนาภรณ์ โสมทัศน์
คุณวิทยา โสมทัศน์
ด.ญ.ปุณยวีร์ โสมทัศน์
ด.ช.ปุญญพัฒน์ โสมทัศน์
คุณอ่อน โพธิ์เผือก
คุณอัจฉรา ทะลี
คุณสุวรรณี บุญกอง
คุณเพ็ญศิริ-คุณนพมาศ ตันประเสริฐ
คุณแน่งน้อย-คุณอำนวย พิเชียรสวัสดิ์
คุณสมฤดี โชติกวณิชย์
คุณสุจิตรา จรัลเวชเทวัญ
คุณนิกร-คุณสุธาณี-คุณวีสเพ็ญ
คุณจุไร ชุติมันต์(โรงน้ำแข็งเจือพาณิชย์)
คุณประสงค์-คุณพวงทิพย์ เต็มเจริญ
คุณสุพัฒน์-คุณสุพิชญา-คุณภักษา
คุณเด่นเดช-คุณกษวัน มงคลปทุมรัตน์
พระขจรศักดิ์ เหลนปก
คุณเจนเอก-กรรณิการ์ กอบสุข
คุณกิตติ เฉลิมบรรพชน
คุณรุ่งโรจน์ ดีก้องเสียง
คุณสุรีรัตน์ สุจิระกุล
ด.ช.ภูเบศ ธรรมบุตร (จิ้น)
คุณนฤมล เบียดนอก
คุณบุญชู จงผดุงสัตย์

ด.ช.ภูวิช ผลไธสง (TPRC)
คุณศุยฤกษ์-จันทรี-ด.ช.ภูริกานต์ ประเสริฐศรี
คุณปวีณา แสงสว่างและครอบครัว
คุณปนัดดา ขจรกลิ่น
คุณประภาส เชื้อเชียงเม่น
คุณวทัญญู ศิริพานทอง
คุณดวงสุดา คงเสรีกุล
คุณศุภเกียรติ-รัชนี เอมกลาง
คุณอุดมศักดิ์ -ลม อภิเนตร
คุณศศิพรรณ เอมกลางและครอบครัว
คุณวิรัตน์-ศศิวิมล อภิเนตร (TPRC)
คุณสุมิตร รักพงษ์ไทยและครอบครัว
คุณพงศกร คันธรินทร์และครอบครัว
คุณบุลากรณ์และคุณอัจฉราพร สาตราวาหะ
คุณอรัญและคุณทิพวรรณ เฉลิม
คุณเสริมศรี ศรีชัยนันท์
คุณจรูญ โฆษณานันท์
คุณธนิดา นันทพรพิพัฒน์
คุณสุนีย์ เล่ารุ่งโรจน์และครอบครัว
คุณจงรักษ์ เชื้อสกุลวนิช
คุณจันทร์ฉาย-คุณอมรรัตน์ เชื้อสกุลวนิช
คุณนิสาชล เชื้อสกุลวนิช
คุณสมพงษ์-คุณพจณี-คุณเกล็ดดาว ภัทรภิญโญ
คุณบุษบา น้อยไม้
คุณศุภมาศ อนันต์จินดา
คุณวัชรพงษ์ กรรณสูต ฝ.IT
คุณทิพยวรรณ ขวัญข้าว
คุณธนิกุล แสวงศรี ฝ.วิจัยและพัฒนา
คุณปราณี ธรรมสุข
คุณดวงกมล เรืองจินดา
คุณโอปอร์ บุนนาค ฝ.บลจ.
คุณสุกัญญา แซ่จิว
คุณธนากร พิชโยภาส

คุณประภาศรี เสมคำ
คุณอังคณา บังเทิงเภสัชสกุล
คุณสุภาวดี เสรีรมย์
คุณสาริกา อภิวรรธกกุล
คุณเครือออน ตันตยาภรณ์
คุณลัดดาวัลย์ ผลเงาะ
คุณเอกโชติ ชอบอธิป
คุณเซี่ยมง้อ แซ่อึ้ง
คุณศิริภา แจ้งเอียม
คุณโลกัญญา ธรรมภัทรกุล
คุณดวงสวรรค์ ลิมปนวัฒนกุล
คุณธัญญลักษณ์ พรหมสิงห์
คุณนิภาวัลย์ สวัสดิ์พานิชย์
คุณสว่างจิต ศรีระยา
คุณขจิตพงษ์ จูเอียม
คุณเหรียญทอง มนตรีศรี
คุณอินทร์ มนตรีศรี
คุณสุภรักษ์ ศรีธรรมมา
คุณเปรมจิตต์ เบญจมาศ
คุณสรชัย เพิ่มสิทธิ์
คุณสายชล เพิ่มสิทธิ์
คุณกัณห์ เพิ่มสิทธิ์
คุณแก้วตา ประจันตเสน และครอบครัว
คุณกันยา เพิ่มสิทธิ์
คุณศรัณยา นิยมทรัพย์
คุณจักรพรรดิ์ หลินปิยวรรณ์-
คุณสุวรรณนีย์ นุชไพโรจน์ และครอบครัว
คุณอนุรัตน์-คุณสมพร เนตรรัตนะ และครอบครัว
คุณสัณฑพงศ์ ทองใบ และครอบครัว
คุณภูมิพัฒน์-คุณพัชวรรณ เกียรติกวินวงศ์ และครอบครัว
คุณจำนงค์ ผดุงทรง
ดช.เดชดนัย และ ดญ.ชนกนันท์ จันทร์เรือง

คุณนวพร สุนทรนนท์ และ
ดช.รณกฤต ดรุณสาสน์
ดช.กอปรบุญ-ดช.กวิน เกิดประสพ
ดช.จิรภัทร คงกิตติกุล
ครอบครัวสงวนวงศ์ และครอบครัวศิลาทอง
คุณสุชาติ-คุณมนัสนันท์-ดญ.ญานกร มักธิยะ
ครอบครัวหวังนิตย์สุข
คุณชลิดา พรหมชื่น
คุณเกษม มกุลกาญจน์
คุณจุรีรัตน์ เวชพาณิชย์
คุณจารุวรรณ เวชพาณิชย์
คุณสุรินทร์-คุณขวัญเรือน เกษมชัยนันท์ พร้อมบุตร-ธิดา
พ.อ.กศม ภังคานนท์
คุณอัญญา ภังคานนท์
คุณมนัสวี ภังคานนท์
พ.อ.หญิง ศรวณีย์ ภังคานนท์
คุณแก้วลุน ก้อนทอง
ร.ศ.พรรณี ชิโนรักษ์
ร.ศ.บุศบรรณ ณ สงขลา
คุณศิริรัตน์ นิลสมัย
คุณแสงทอง บุญรอดรักษ์
คุณธนกร สุวรรณโน, คุณณัชชา เลิกบางพลัด และครอบครัว
คุณพรรณลพ-คุณปานใจ-ดญ.จิรญาณ์ ไทรย้อย
คุณกฤษดา ทองกี่
คุณศราวุธ แฟงเมือง
คุณพรพิมล ชมบ้านแพ้ว และครอบครัว
คุณเจตนา สายเสน อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร
คุณปราณี พัฒนเอกวงศ์
คุณลภัสรัศมิ์ แย้มแก้ว และครอบครัว
คุณรัชนี วิไลวรรณ
คุณนภัสสรณ์ ภุมมาลา

คุณภาคิณ ประคำธนานนท์
คุณสาริศา-คุณณัฐวุฒิ-คุณกิรณา อยู่คงพัน
คุณวริทธิ สันธิเดช
คุณวรรณพ จันทร์สว่าง
คุณอดิศร สุขสบาย
คุณอรวรรณ สังข์ประเสริฐ
คุณดารินทร์ รุ่งกมล
คุณบุญชัย วุฒิสินธุ์
คุณวโรดม แก้วกล่ำ
คุณปารินันท์ รองโสภา
คุณศันสนีย์ ส่งสัมพันธ์
คุณจารุวรรณ หลายศิริโรจน์,
คุณทองปอนด์ แก้วโสภา
คุณเยาวลักษณ์ พิณบรรเลง
คุณชัชวาล-คุณสุนันทา-คุณณัฐภรณ์-
คุณพีรณัฐ เอกะวิภาต
ร้านทองแม่วิมลอุตรดิตถ์
คุณวิเชียร แหยมยินดี
คุณพัชรวัลย จอมแปลง
คุณศิริพร อินทรัพย์
คุณนิพรพรรณ นามกร
คุณนิลศรี ฐิติโภคา
คุณกษมา ก้านจันทร์
คุณยุพยงค์ เตชัย
คุณบัวหลัน มีชำนะ
คุณทองคำ คงสอน
คุณฐิฏานิยา-ดช.กฤษณ์ศิรัช ฐิติโภคา
คุณณัฐกาญน์ จอมแปลง
คุณณัฐพงศ์ จอมแปลง
คุณบุญล้น สรรพดิลก
คุณปรีดา ปรียานนท์
คุณดวงสมร อุดมรัชตวนิชย์
คุณศิรินันท์ เปี่ยมกุลวนิช

คุณภากร มุกดาประเสริฐ
คุณฤชวี มุกดาประเสริฐ
คุณณัฐนนตรา สารสุข
คุณชัญญรัชญ์ รัตนยานนท์
คุณนิติพัฒน์ หงษ์กาญจนพงษ์
คุณธนวัฒน์-คุณภัทรนันท์ หมั้นตระกูล
คุณพิกุล ทองเคล้า
คุณกฤษณา จรัสโรจนกุล
คุณณัฐรดา อิ่นคำ
คุณวิลาวัณย์ ศรีวรศาสตร์
คุณณัฐ เจริญวิสุทธิ์
คุณสมปอง-คุณรพีพรรณ รัตนยานนท์
คุณนงลักษณ์ เพ็ญบุญประเสริฐ
คุณประจักษ์ รัตนยานนท์
คุณวิมล รัตนยานนท์
คุณประพัฒน์ รัตนยานนท์
คุณปรียาภรณ์ รัตนยานนท์
คุณพัทธวรรณ เพ็ญบุญประเสริฐ
คุณกิ่งแก้ว ส.กาญจนชัย
คุณวิภา แซ่หลิม
คุณอรัญญา บัวงาม
คุณสมศักดิ์ อภิสิทธินันท์
คุณภิญญา สีเหลือง
คุณสมยศ รัตนยานนท์
คุณวัชรินทร์ รัตนยานนท์
คุณพิทยา สุวรรณวงษ์
คุณรุ่งฤดี มีสอาด
คุณสวลี บัวทิพวรรณ
คุณกิมมี่ ประสารศรี
คุณอภัสรา-คุณวิชัย ชัยศรี
คุณจรัสกร บรินทร์เจริญ และครอบครัว
คุณเยาวลักษณ์ เจริญทรัพย์
คุณกาญจนาพร เลิศธำมรงค์

คุณมนต์ชัย-คุณวรรณา ตันติภาสวศิน และครอบครัว
คุณปัทมา ตันติภาสวศิน
คุณทัศนัย วจนะคุณากร
คุณพิกุล เพียกเพีย
คุณฐานิตดา อรรควงษ์
คุณประภัสสร งามศักดิ์
คุณกุลวดี อภิญญาเมธากุล
คุณประกายรัตน์ มงคลโอภาสสกุล
คุณวาสนา ภูมิพัฒน์
คุณสุดท้าย จันทร์แย้
คุณศรี จิตวิเศษ
คุณประทิ่น ลือชา
อาจารย์กัญญมน นฤปิยะกุล
คุณนิตยา อ่อนจันทร์
คุณสมเด็จ จุลนันท์
นพ.เฉลิมพล-พญ.วลัยรัตน์ วิริยานุกูลวงศ์
คุณวรรณวิภา ศิลาพิชิต
นพ.นพพร-คุณอ๋า และครอบครัว
คุณจริยา พฤติเพชรไพศาล
คุณธูป ชุ่มชื่น
คุณกนกพร ช่วยค้ำชู
คุณศิริวรรณ เตชะพานิช
คุณชัยสิทธิ์ เอกสัตถิพงษ์
คุณสมพร กลับกลาย
คุณวิเชียร-คุณลักขณา-คุณณัฐดนัย-คุณณัฐนรี บางน้อย
คุณนิกร-สุภาพร ถนัดค้า
ด.ช.ชีวโก ถนัดค้า
ด.ญ.สุวารี ถนัดค้า
คุณสิธณัฐ หลาวประเสริฐ
คุณสุภลักษณ์ พรจรัสพิศุทธิ์
คุณจงจิต กะณะศิริ

คุณซอนญา ศิริรัตน์
คุณอมร ศิริรัตน์
คุณเบญจวรรณ ศิริรัตน์
คุณอาร์ม ศิริรัตน์
คุณอรรจน์ ศิริรัตน์
คุณณภัทร ศิริรัตน์
คุณนพรัตน์-คุณทัศนีย์ โคตรพันธุ์กุลและครอบครัว
คุณวรรณวิมล ณ นคร
คุณนพรัตน์-คุณฐพร ลีนุกูล
คุณนันทนา อินทรสกุล
คุณนิธารัตน์ ยอดรัก
คุณเบญจวรรณ ธนชัยหิรัญศิริ
คุณพรทิพย์ ยมาวัตร
คุณกุลชลี งามจี้
คุณกรพินธุ์ นาคศุภรังษี
คุณสุวรรณา กิตติศรีอนันต์
คณะบูรณะพระร่วง
คุณแม่กิมบ๊วย แซ่ลิ้ม
คุณกัญจมาฐ หัตถเสรีพงษ์ - คุณโชคชัย โยธาภักดี
ด.ช.สุทธินัย - ด.ญ.พิชญ์สินี รอดโพธิ์ทอง
คุณสุชัย - อรวรรณ - ด.ญ. เบญจดา กอประเสริฐศรี
คุณสุวิดา เงินนำโชค
คุณอรุณ เงินนำโชค
คุณธนดล เงินนำโชค
คุณธาริน จันทรจตุรงค์
คุณสิรินทร หัตถเสรีพงษ์
ครอบครัว กรีแสง
ครอบครัว โยชิอิ
คุณรัตนาภรณ์ คชพรรณ์
คุณจู แซ่ฉั่ว
คุณวงเดือน จุงสุพงษ์
คุณสิรีธร จุงสุพงษ์
คุณโสภา จุงสุพงษ์

คุณสุวิทัศน์ พิพัฒน์บรรณกิจ
คุณวิชัย เกษมวรภูมิ - คุณอุไรศรี จุงสุพงษ์ และครอบครัว
คุณรวินทร์ พงศ์ฤกษ์ดี
คุณวุฒิชัย เกิดไพโรจน์
คุณนันท์นภัส จารุจิระวงศ์ และครอบครัว
คุณกาญจนา พริ้งสกุล และครอบครัว
คุณนลินทิพย์ เถียรประภากุล และครอบครัว
คุณสาธิต แดงยั่งยืน และครอบครัว
คุณปัทมา ยมจินดา
คุณอดุลย์ หงษ์อร่าม
คุณภัทรจิต ตัณฑสุทธิ์
คุณอริยะฉัตร แก้วบัวดี
คุณจาริมา แย้มกลิ่นฟุ้ง
คุณจีระศักดิ์ - คุณสุปรานี รุ่งกลับ
คุณธารทิพย์ ทองแดงสุข
คุณสุรเชษฐ์ โพธิ์อ่อน
คุณณัฐเชษฐ คุณากร
คุณฉิมพลี - คุณพรพรรณ โกวิทททวีเกียรติ
คุณสุนิดา จงนรังสิน
คุณพัชญ์อรณ์ อารีพงศ์
คุณสุรโชติ ชุมตรีนอก
คุณณัฏฐา บูรณะวิทย์
คุณศิโรช อโนมะศิริ
คุณละไม จินตนานุสรณ์
คุณณัฐรวี ตันติเวชกุล
คุณวันวิสาข์ ตันติเวชกุล
คุณสุทธิมา อภิสิงห์
คุณรวมพร เจนบวร
คุณเอริตา อนันตธุรการ
คุณอนุสิษฐ์ ยางสูง - คุณสุทธินี อนันตธุรการ
คุณจรูญ ยางสูง
คุณสุคนธ์ ยางสูง

คุณสุรีพร ยางสูง
คุณสุจิรา เมฆตรง
เด็กชายธนธัน เมฆตรง
เด็กชายธัชชัย เมฆตรง
คุณจีราพร ยิ้มประเสริฐ
คุณสุพัตรา กลิ่นระคนธ์
คุณเพียงขวัญ บูรณสุขสมบัติ
คุณสมปอง บุญผ่อง
คุณประคอง ผ่องคณะ
คุณศิรกานต์ ธีระศักดิ์
คุณวชิราพันธุ์ บูชา
คุณจารุรัศมี รัตนจันทรานนท์
คุณกิตติพล มัญชุวิสิฐ และครอบครัว
คุณไพชยนต์ วิจารณ์
คุณรัชนี จุ้ยศิริ
คุณจารุวรรณ ปาลศรี
คุณวิภาวรรณ กันทะเขียว
คุณจงรัก อันภักดี
คุณทยิดา นาทองลาย
คุณอุษา เอี่ยมจำรูญ
คุณรัชนี ทองสว่าง ขออุทิศให้คุณพ่อชิน-
คุณแม่จำรัส ทองสว่าง
คุณธัญณธร แสนสุข และครอบครัว
คุณวราพร ไลยรัตน์ และครอบครัว
คุณวริศรา สันตา และเด็กชายวชิรพงศ์ กุตะนันท์
คุณวราพร นาคประทุม และครอบครัว
คุณวราวัลย์ สุภาชัยวัฒน์
คุณสุพรรษา สุภาชัยวัฒน์
คุณนฤมล รักษาศักดิ์
คุณพัชรี มนุโศภิษฐ์
คุณศิริรัตน์ พลอยงาม
คุณเกษรอุบล นิ่มมา
คุณชุติมนต์ วิริยะอำไพวงษ์

คุณวีระวรรณ อริยจิตไพศาล
คุณดวงฤดี กิตติจารุดุลย์
คุณกอบแก้ว คงอินทร์ และครอบครัว
คุณภัสวรรณ คุณฐิติวุฒิ กลันทกสุวรรณ และครอบครัว
ด.ญ. นัจนันท์ กลันทกสุวรรณ และครอบครัว
คุณใหม่ วังหนองลาด และครอบครัว
คุณพรทิพย์ กุลแก้ว
คุณนวพร นินชา
ด.ญ. เสาวลักษณ์ ทองเอี่ยม
ด.ช. ธนกฤต เบ้ารักษา และครอบครัว
คุณเมธา พรพินิตนุรักษ์ และครอบครัว
คุณวัชรินทร์ เคลือวัล และครอบครัว
คุณระเบียบ ชุนครบุรี คุณพรชัย เฮงฉุน
คุณอรอนงค์ รอดหุ่น และครอบครัวอุทิศให้
คุณพ่อสมทรง รอดหุ่น
คุณวันทนีย์ ตูมหอม และครอบครัวอุทิศให้
เจ้ากรรมนายเวร
คุณณรงค์ชาญ กิตินันท์ คุณอารีย์ ศรีวิเศษ และครอบครัวอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร
คุณพัชชา พิศนอก และครอบครัว
คุณเสกสรรค์ ทองสวัสดิ์ และครอบครัว
คุณปนัดดา เจริญบุตร และครอบครัว
คุณเพียรอุษา อร่ามชัย พร้อมครอบครัว
คุณนิตยา อาธร พร้อมครอบครัว
คุณอมรรัตน์ วิลาชัย พร้อมครอบครัว อุทิศให้
เจ้ากรรมนายเวร
คุณสุวิดา ลอยพิมาย พร้อมครอบครัว อุทิศให้
เจ้ากรรมนายเวร
คุณสุทัศ ศรีเมืองแพน และครอบครัว
คุณรถสวรรณ์ อินทร์จันทร์ พร้อมครอบครัวอุทิศให้
เจ้ากรรมนายเวร
คุณพัชรินพร เณรเจริญ อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร

คุณมะลิมนต์ สืบเพ็ง พร้อมครอบครัวอุทิศให้
เจ้ากรรมนายเวร
คุณพัชรินทร์ พลธิราช และครอบครัว
คุณชาญณรงค์ - คุณพัชรี - ด.ญ. ณัฐณิชา คำทา
คุณผะอบ ทรายทอง และครอบครัว
คุณอภิรักษ์ - ด.ญ. จินตาพร วงศ์สังฮะ และ
ครอบครัว
คุณกัญญาพร จำนงค์นุช และครอบครัว
คุณวัชราภรณ์ วันชัย และครอบครัว
คุณปวิชา จันทวี
คุณจีรนันท์ พึ่งสำเภา
คุณคำเทือง ละอองคำ
คุณชญานิศร์ เรืองกุลทรัพย์
คุณสหทรรศน์ จินดากุล และครอบครัว
คุณสุจิตรา กมลวัฒน์
คุณสุวรรณี พึ่งวงษ์
คุณแม่ฉวี นิลฤิทธ์ และลูกหลาน
คุณดำรงค์-คุณจรัสศิริ จินดากุล
พลเอกประยุทธ โกศลยุทธสาร
คุณกันยา ทิพวารีรมย์
คุณวรวุฒิ เลาลัคนา
คุณลักขณา ศรีจันทร์
คุณอธิชา ฉันทวานิช
คุณวรรณา วงศ์ภักดีศักดิ์
คุณพฤษดี โลหะวิบูลย์ทรัพย์
คุณอรนุช พิมพะลับ
คุณพิชญาภัค ยูรสวัสดิ์
คุณกุสุมา โชคอิ่มสุวรรณ
คุณแขไข พูนนารถ (เต๋า)
คุณกมลวรรณ ทิชาคูณเจริญสุข
คุณกรวรา ยงฤทธิกุล
คุณพันทิพา ธนฤกษ์
คุณคนึงนิจ นันทวิทยาภรณ์

ดร.ภิฤดี ภวนานันต์
คุณวรรณธนา อิงคณิสาร
ว่าที่ธรรมนูญ พิทยากูล
คุณสิริกร พิทยากูล
คุณอัญชนา มุทิตานันท์
คุณวิวุฒิ โพธิเกษม
คุณอิงพร ต.วัฒนผล
ด.ญ ปัณณพร ต.วัฒนผล
คุณชด แสนเสน่ห์
คุณทองคำ โพธิเกษม
คุณพิมพ์วรา นิธิเพชรพงษ์
คุณสุรพล ต.วัฒนผล
คุณปฐมพงศ์ วังคำแหง
คุณอรวรรณ วังคำแหง
คุณศราวุธ วิทยะโสภณ
คุณอัครจิต มณีวัฒนเศรษฐ์
คุณกิตติ แก้วบุตร
คุณถิราเนตร มาศฐิติทัต และครอบครัว
คุณนรินทร์ เยี่ยมสมบัติ และครอบครัว
คุณพยอม ด้วงพันนา
ผู้ประสงค์ไม่ออกนามทั้งหลาย

ขออนุโมทนาในการร่วมเป็นเจ้าภาพ

ตามที่ผมและคณะทำงานเชิญชวนท่านทั้งหลาย ให้ร่วมเป็นเจ้าภาพจัดพิมพ์หนังสือ "เทวดาองครักษ์หลวงตา" ตามรายละเอียดที่แจ้งให้ท่านได้ทราบแล้ว ผมและคณะต้องกราบขอบพระคุณและขออนุโมทนาในความกรุณาของท่านที่ได้ร่วมสละทรัพย์ เพื่อเป็นเจ้าของหนังสือเล่มนี้ ผมและคณะจัดทำได้รับความไว้วางใจจากท่านทั้งหลายเกินกว่าผมคาดการณ์ไว้อย่างคาดไม่ถึง จึงได้สั่งพิมพ์เพิ่มเป็น ๒๐,๐๐๐ เล่ม

เงินส่วนที่เหลือจากการจัดพิมพ์หนังสือนี้ จะนำไปชำระค่าพิมพ์หนังสือเล่มที่ ๘ และเทวดาวันขึ้นกุฏิใหม่ หลวงตา ขอท่านได้รับอานิสงส์ของการทำทานบารมีในการให้ความรู้แก่ผู้อื่น เป็นเหตุให้ได้มีโอกาสกราบพระอรหันต์ที่ประเสริฐเช่นที่เราได้เคารพและศรัทธา

หนังสือนี้เพื่อแจกจ่ายโดยไม่มีค่าใช้จ่าย จะจัดส่งไปห้องสมุดโรงเรียนต่างๆ วัดที่อยู่ในสายธารของพ่อแม่ครูอาจารย์ และวัดต่างประเทศ หากท่านต้องการเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ คณะทำงาน เพื่อการจัดส่งให้ท่านต่อไป

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายด้วยครับ

คุณหลวงและคณะทำงาน

ขอเชิญร่วมเป็นเจ้าภาพพิมพ์หนังสือ

หนังสือทุกเล่มที่จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ในหมู่คณะศิษย์ขององค์พระหลวงตา ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ไม่ได้ทำขึ้นเพื่อหารายได้จากการจัดพิมพ์ นำไปใช้ประโยชน์ ๒ ทางคือ รวบรวมถวายองค์พระหลวงตาเพื่อสงเคราะห์โลกต่อไป และเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดพิมพ์หนังสือ

หากท่านมีความประสงค์จะร่วมเป็นเจ้าภาพในการจัดพิมพ์หนังสือขอความกรุณาทำเช็ค สั่งจ่าย **คุณลดาวรรณ ศรีสมบุญ** หรือโอนเงินผ่านบัญชี ตามรายละเอียดดังนี้

ชื่อบัญชี คุณลดาวรรณ ศรีสมบุญ

ธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาถนนลำลูกกา (คลอง ๒)

ประเภทบัญชีออมทรัพย์

เลขที่บัญชี ๐๗๑-๐-๕๒๓๒๒-๖

กรุณาส่งสำเนาสำเนาใบโอนเงิน พร้อมรายละเอียดชื่อ ที่อยู่ของท่าน มาที่หมายเลข **โทรสาร ๐๒-๕๓๑-๙๘๖๒**

กรณีต้องการส่งธนาณัติ กรุณาสั่งจ่าย

คุณลดาวรรณ ศรีสมบุญ ปณ.รามอินทรา ๑๐๒๒๐ และส่งมาที่ เลขที่ ๒๖/๓๖๘ ถนนพหลโยธิน แขวงสายไหม เขตสายไหม กรุงเทพฯ ๑๐๒๒๐

โทรศัพท์ ๐๒-๙๐๐-๗๔๑๗-๘

ยินดี...กับการหลุดพ้น

๐ เปรียบจันทราคราคล้อยลอยสู่ฟ้า
หมู่ดาราพากันลับกลับคืนสรวง
พื้นนภาทั้งผอง . . . ของดาวดวง
สุดกั้นห้วงขวางหาวแย่งดาวครอง

๐ ครบกำหนดหมดห่วงล่วงพ้นแล้ว
หลวงตาแน่วปล่อยวางทางทั้งผอง
เราควรน้อมชื่นชมสุขสมปอง
และประคองบูชาขวัญนิรันดร์กาล

๐ นึกถึงบุญกุศลตนร่วมสร้าง
เดินในทางที่ประเสริฐเกิดสุขสานต์
บ้างรับใช้ . . . อยู่ใกล้ชิดสนิทนาน
บ้างร่วมงานให้ท่านพ่อก่อบุญญา

๐ ได้ร่วมบุญพระอรหันต์ท่านยิ่งใหญ่
รวมน้ำใจทำเพื่อชาติพระศาสนา
กุศลนี้จะยังอยู่คู่ชีวา
จะเกิดมากี่ชาติภพมิลบเลือน

๐ จงยินดีที่ท่านนั้นหลุดพ้น
ทุกคนรวมเป็นหนึ่งซึ้งใจเหมือน
เห็นดวงดาวพราวฟ้าพาดวงเดือน
ลอยไปเยือนแดนสวรรค์ชั้นพิมาน

อรวินท์ ขำปัญญา
๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓